

ARXIV

del Centre Excursionista de Terrassa

EDAT L'ANY 1910

Num. 116 QUARTA ÈPOCA

GENER 2010-DESEMBRE 2011

SUMARI:

L'Arxiu d'Estudis del Centre Excursionista de Terrassa.

Àngel Casanovas i Crespo, per Francesc Palet i Setó.

Notes sobre el teix a Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac, per Manuel Vives i Noguera.

Cinc contes breus a l'entorn de les fonts, per Joan Pallisé i Clofent.

Recull de papers de Sant Llorenç del Munt, per Pau Pérez de Pedro.

Una nova troballa a Sant Llorenç del Munt: l'avenc Quim Solbas, per Jordi Guillemot, Eduard Badiella i Marc Anglés.

S'ha obert una via d'escalada en homenatge a l'Àngel Casanovas, per Albert i Òscar Masó i Garcia.

CRÒNICA: Assemblees General Ordinàries 2010 i 2011. Actes celebrats. Exposicions.

ACTES SOCIALS 2010: Diada de Sant Bernat de Menthon. 62è Campament Social de Vacances. Exposició "Centre Excursionista de Terrassa, una trajectòria de 100 anys. Acte institucional d'inici de la celebració del Centenari. 26a Caminada Popular de Terrassa. 79a Diada del Centre. Dinar de Germanor i acte d'homenatge als socis de 25, 50 i 75 anys d'antiguitat. Missa del Gall. Concert de Nadal i vetllada de poesia. NOTICIARI DIVERS 2010: Sortides Literàries a la Serra de l'Obac, Sant Martí del Canigó i Montgrony. Fira Modernista de Terrassa. Jaume Galofre, Terrassenc de l'Any. Biblioteca. ACTES SOCIALS 2011: Ronda Excursionista del Centenari. Diada de Sant Bernat de Menthon. 63è Campament Social de Vacances. Cent anys-cent cims. Actes de cloenda del Centenari. 80a Diada del Centre. 27a Caminada Popular de Terrassa. Dinar de Germanor i acte d'homenatge als socis de 25 i 50 anys d'antiguitat. Missa del Gall. Concert de Nadal i vetllada de poesia. NOTICIARI DIVERS 2011: Creu de Sant Jordi. Sortides Literàries a Arenys de Mar i a Montserrat. 42a Renovació de la Flama de la Llengua Catalana. Biblioteca. Ruta dels Tres Monestirs.

Secció de Ciències Naturals: Sortides i activitats dels Grups de Botànica i d'Ornitologia.

Secció d'Alta Muntanya: Sortides col·lectives d'Esquí de Muntanya. Rodem. Cetcims. Cim-Traça.

Secció d'Excursionisme: Vocalia de Senders (Camí natural de l'Ebre, Camí dels Nyerros, Trescant pel Sud de Catalunya). Itineraris per Catalunya. Petites Travessades familiars. Caminades Pas a Pas. Horitzons.

Secció infantil Coneixermón. Sortides i activitats.

Secció d'Esquí. Any 2011.

Secció de Fotografia. Tertúlies fotogràfiques. Activitats.

Secció d'Investigacions Subterrànies. Activitats. 16a Trobada d'Espeleòlegs de Catalunya. Premi Font i Sagué. Pics d'Europa. Junta de la SIS 2011.

Publicació periòdica del Centre Excursionista de Terrassa. Carrer de Sant Llorenç, 10, 08221 Terrassa.

Telèfon 93 788 30 30 - Fax 93 788 69 06 - Correu electrònic: centre@ce-terrassa.org - Web: www.ce-terrassa.org

President C.E.T.: Francesc Muntada i Sagrado.

Redacció: Martí Puig i Cabeza, Eduard Vives i Noguera, Salvador Vives i Jorba.

Els autors dels articles són els únics responsables de les opinions i comentaris.

Imprimeix: Egar-Gràfic, SL - Terrassa

Dipòsit Legal: B-5793-1963

Portada: Exposició al Centre Cultural Unnim "100 anys del Centre Excursionista de Terrassa". Foto: Jordi Albareda.

ARXIU

del Centre Excursionista de Terrassa

FUNDAT L'ANY 1910

Adherit a la
FEDERACIÓ D'ENTITATS EXCURSIONISTES DE CATALUNYA
FEDERACIÓ CATALANA D'ESPELEOLOGIA
FEDERACIÓ CATALANA D'ESPORTS D'HIVERN
INSTITUCIÓ CATALANA D'HISTÒRIA NATURAL

QUARTA ÈPOCA
GENER 2010-DESEMBRE 2011
Núm. 116

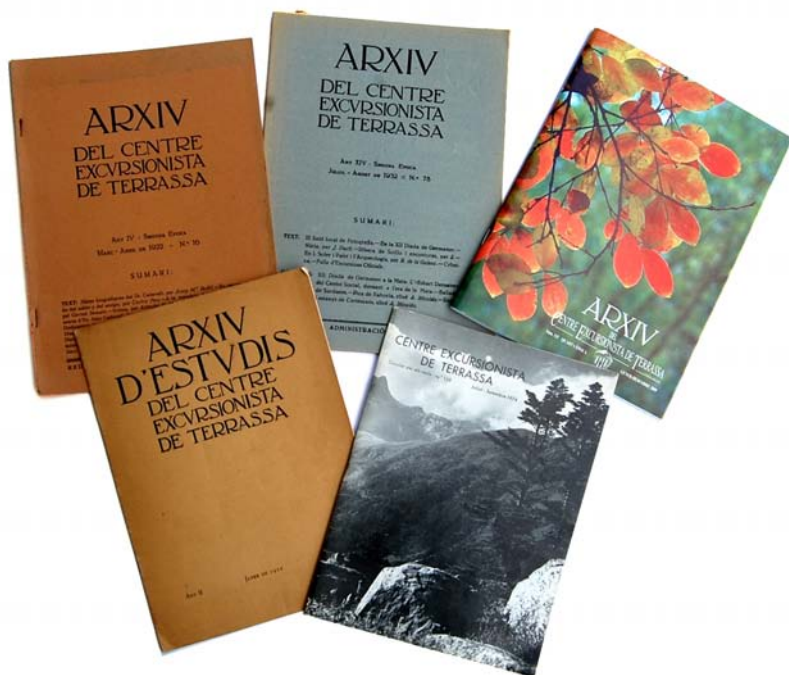
L'ARXIU D'ESTUDIS DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

L'octubre-desembre de 1911 sortia publicat el primer número de l'Arxiu d'Estudis del CET. Ha passat un segle i l'Arxiu ha continuat apareixent publicat sota diferents denominacions, Arxiu, Butlletí, Circular, etc, però sempre amb la clara missió de recollir les activitats i notícies més destacades del nostre Centre, i deixar constància de la crònica de l'Entitat. Al mateix temps ha publicat un seguit d'articles de molt interès, destinats a divulgar entre els nostres associats l'amor a la natura, al nostre patrimoni i a tots aquells elements que caracteritzen l'excursionisme català. Cal remarcar algunes de les signatures dels consocis que publicaren llurs treballs als primers deu anys de vida del nostre Arxiu: Joan Cadevall, Jacint Elies, Domènec Palet i Barba, Eugeni Ferrer, Josep Soler i Palet, Alexandre Galí, Adeodat Marcet O.S.B., Cèsar August Torras, Rafel Benet, Àngel Sallent, Daniel Blanxart, etc.

Moltes vicissituds han succeït a la nostra publicació durant aquest segle de continuada edició. Fins l'any 1937 aparegué publicada sempre en català. A partir del 1943 i amb el nom de Circular del Centro Excursionista de Tarrasa, continuà la seva tasca informativa editant-se en castellà. Les circumstàncies obligaven. Al 1959 reprèn l'edició d'articles en català i poc a poc es va normalitzant. És a partir de 1975 que torna a denominar-se Arxiu del CET, fins als nostres dies. Actualment està considerada com la segona publicació periòdica terrassenca més antiga que es publica sense interrupció.

Al llegir els Arxius de la primera dècada es pot observar com el contingut està molt dedicat als articles de divulgació del nostre patrimoni artístic, històric i natural. A partir dels anys 20 comença a ésser important la ressenya de gestes esportives i alpinistes, mentre que disminueix la presència d'articles de difusió. A la tercera època, als anys 50, ja únicament es publiquen ressenyes i competicions muntanyenques a part de la crònica social. Però a partir dels anys 70 amb el retorn del nom Arxiu del Centre Excursionista de Terrassa, tornen a aparèixer notes històriques i científiques, retornant als orígens que ara fa cent anys impulsaren la creació de la major part d'entitats excursionistes catalanes.

Fullejant atentament les pàgines d'aquest cent anys de l'Arxiu, es pot comprovar com la nostra publicació s'ha anat adaptant a les circumstàncies que en cada moment han marcat el seu contingut com expressió de l'activitat de la nostra entitat i el moment social que li ha tocat viure. Estem segurs que encara podrem veure moltes adaptacions i transformacions que els propers anys de l'era digital li aportaran, però estem segurs que l'Arxiu sabrà adaptar-se i continuar preservant la memòria escrita de les activitats i els objectius d'una entitat tan veterana i activa com és el Centre Excursionista de Terrassa.

ÀNGEL CASANOVAS I CRESPO

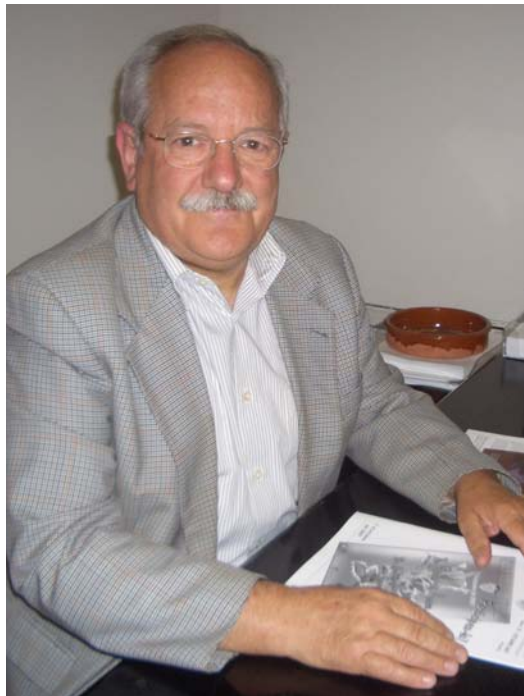
Per Francesc PALET i SETÓ

Un nou esclat nostàlgic per la sobtada pèrdua de l'amic Àngel ocorreguda el dia 5 de setembre de 2011. Havia mantingut amb ell una continuada relació a través de les múltiples activitats del Centre Excursionista de Terrassa.

Deixeu-me indicar en primer lloc la seva dedicació professional durant quaranta-cinc anys de la seva vida. Amb estudis tècnics a l'Escola Industrial de Terrassa, sobre el tema de la tintoreria tèxtil. Durant vint-i-cinc anys exercint el seu ofici en tres indústries diferents del ram i els vint últims anys dirigint en règim cooperatiu la pròpia empresa. Finalment es jubilà l'any 2008.

Quan el Centre ocupava els locals del carrer Sant Pere i l'Àngel era un jove d'una mica més de vint anys, jo li doblava l'edat. En aquells temps vam tenir algunes discutides una mica complicades, que encara recordo bé. No puc assenyalar les paraules exactes, però sí els motius. En Casanovas no veia correcte el que feia la Junta –de la que jo en formava part– i segons ell calia i volia canviar-ho tot. Renoi, que trobis un xicot de vint anys amb noves idees, crida fortament l'atenció. Li vaig recomanar calma i paciència: tot arribarà. Vaig pensar, aquí hi ha fusta de responsable i de futur directiu. I, els presagis es van complir. Després, vint-i-cinc anys més tard, l'Àngel és anomenat president de l'entitat i com sabeu va exercir el càrrec per un espai de catorze anys.

Mentre, en el Centre es produeixen canvis i situacions importants, locals diferents i, finalment, empesos per les circumstàncies, l'adquisició de l'immoble del carrer de Sant Llorenç, núm. 10, ocupat actualment. Aquesta empenta per resoldre la possibilitat de cercar i trobar un local propi, es deu a la iniciativa de la Junta i presidència del Centre i al beneplàcit dels socis, és clar.

Àngel Casanovas i Crespo. Foto: S. Vives.

A part de les dots de comandament de l'Àngel, hem de parlar del seu esperit muntanyenc. Ha portat a terme múltiples escalades i noves rutes obertes a Sant Llorenç del Munt i a Montserrat. Escalades i ascensions al Pirineu, Alps, Dolomites i Andes. Tres primeres ascensions hivernals al Pirineu. Diverses primeres ascensions nacionals als Alps i a les Dolomites. Primer terrassenc en escalar la paret de Sant Jeroni a Montserrat, el Naranjo de Bulnes i la cara sud de la Peña Santa de Castilla als Pics d'Europa.

Heus aquí, doncs, a grans trets la ruta de l'Àngel Casanovas. Era un personatge inquiet, que lluitava continuament i amb el seu exemple donava força i alè a tothom que se li atansava. Al seu redós em trobava bé, i si en alguna ocasió de cansanci o desencís, jo afluixava la marxa, ell m'alentava a continuar.

Gràcies noi, has exercit prop de mí una gran influència.

Ben segur, Déu l'haurà acollit en el seu sant reialme.

Em costarà, i a tots els seus amics, acostumar-nos a la seva absència.

NOTES SOBRE EL TEIX (*Taxus baccata*) A SANT LLORENÇ DEL MUNT I SERRA DE L'OBAC

Per Manuel VIVES i NOGUERA*

L'any 1923 el Pare Escolapi Joan Solà, publicà un article sobre la formació geològica de l'Obac dins dels treballs de la Institució Catalana d'Història Natural. A la pàgina 276 apareixen varis peus de pàgina i en un d'ells hi deia el següent:

*“El 21 de novembre de 1916 amb el Dr. A. Sallent i els PP. J. Gual, C. Esquirol i J. Subirana visitàrem, acompanyats de l'Andreu de l'Ubach, el teix mil·lenari, que havent donat nom a sa obaga, era desconegut dels botànics. És un p. m.** d'uns 6 m d'alt que té a sos peus un p. f.*** ajegut torçat i contrafet, i que malgrat ésser tan maltractat per les aigües del xaragall, llurs branquillons són ufanosos i donen quelques baies. Es en el termenal de l'Ubach i les Bandranes. Més ençà, els pilers aquest any n'han descobert un altre, que han servat acuradament, i que té uns quatre metres d'alt amb 0,22m. de diàmetre: sa faisó és d'esser un altre p. m. a la fondalada de la Font Freda de la Mata n'hi ha un de bonicoi i jovençà, i un altre de més adult vora dels cingles. Ben sabut és l'abundosos que són els teixos al Montserrat, particularment a la canal de Sta. Cecília, encara que primis i escanyolits”.*

L'any 1924 el CET edità una monografia sobre l'Obac, feta per varis autors. Entre d'ells el Pare Solà hi publicà un curiós inventari (*Una nova toia de l'Obac*). També hi surt una fotografia del teix mil·lenari amb un peu de pàgina que diu el següent: **“Clixé F. Boncompte** *Teix mil·lenari de 14 m d'alt i 0'55 m de diàmetre que dona nom a sa obaga”.*

Aquesta era, doncs, la situació del teix al massís aviat farà cent anys.

L'any 1983 Antoni Ferrando publicà un interessant volum dedicat a la història i arqueologia de Sant Llorenç i un dels monogràfics el dedicà als arbres notables i toponímia. Entre moltes coses deia el següent: *“Actualment el teix de l'Obac presenta un estat lamentable a causa de les heures, esbarzers, aritjols i altres plantes enfiladisses que l'ofeguen, de tal forma que aquest exemplar probablement es morirà si no s'efectua una esclarissada de vegetació al seu entorn”.*

L'any 1985 el consoci Ramon Cabeza i Sabater en un article en el Arxiu deia: *“...Un d'aquests dos exemplars de teix es trobava als voltants de la Mata, i fou tallat pels llenyataires sense permís del seu propietari...”.*

L'any 1993 el notari Josep M. Faura i Ubach, publicà: “Història de la serra de l'Obac” i a les pàgines dedicades a botànica hi deia el següent: *“... L'exemplar més famós d'arbres era el cèlebre teix mil·lenari que donà nom a una obaga de les Vendranes, tocant al terme*

* Membre de la Secció de Ciències Naturals del Centre Excursionista de Terrassa.

** p. m. vol dir peu masculí.

*** p. f. vol dir peu femení.

de l'Obac, que fa poc tallà un boscater irresponsable de Terrassa. Possiblement tingué un company que es convertí en el bufet inventariat l'any 1780 entre el mobiliari de l'Obac Vell...".

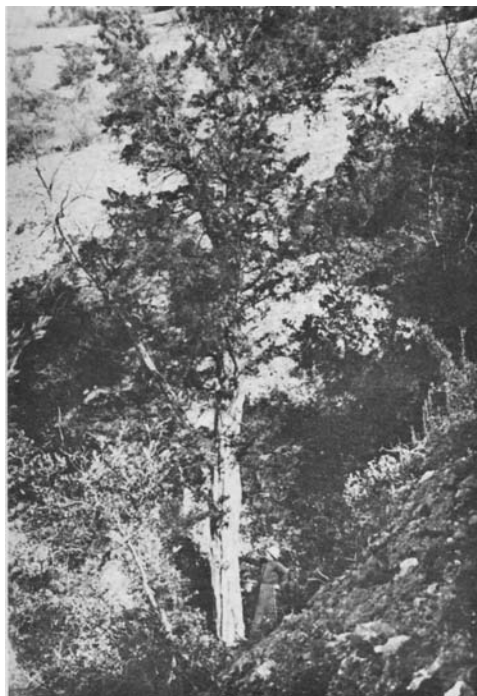

Foto 1: El Pare J. Solà al peu del teix mil·lenari. Foto publicada l'any 1924.

El consoci i estudiós del massís, Antoni Comellas, l'any 2007 publicà unes notes sobre flora i fauna en les que quan parla del teix inclou la cita del notari Josep Faura i en comenta el següent: “... *El cert és que el teix mil·lenari segueix al seu lloc, tot i que una mica tocat. Potser el dit boscater va tallar un altre teix de la zona. En referència al teix o teixos de la Mata, se’n coneixia un exemplar sota la Font Freda, d’uns quatre metres d’altura. La nevada de l’hivern 85-86 el va trencar i va morir...*”.

L’any 2009 el botànic, consoci i estudiós multidisciplinari, el Dr. Àngel M. Hernández, en un petit article (*El Teix de l’Obac un arbre singular de Vacarisses que cal perpetuar*) fa una presentació general del teix. Cita varis autors que han parlat del teix de l’Obac. Dóna unes mides que coincideixen bastant amb les que va donar J. M. Farrés (Hernández 2009) i les que donem nosaltres. Finalment l’Àngel fa una proposta de conservació i protecció del teix de l’Obac amb un seguit de mesures i convida a totes les administracions públiques i privades a actuar per conservar el teix i el seu entorn.

Fins als anys vuitanta encara vivien els cinc exemplars. Dels dos teixos de la Font Freda, el Pare Solà diu: “*de més adult vora dels cingles,*” no l’hem trobat. Podria molt ben ser que es tractés del teix tallat pel dit boscater. De totes maneres tampoc s’ha trobat la soca, que segur encara hi deu ser, ja que la fusta del teix tarda molt en descompondre’s i desaparèixer, com ho demostra l’altre teix, que encara podem veure, ben mort i recobert de molsa, després de més de 25 anys en el fons de la canal i al costat d’un mur de pedra seca, també recobert de molsa.

Foto 2. Aspecte actual del teix vell. Foto: Eduard Vives.

Aquest teix ens ha donat les següents mides: 660 cm de llargada. Perímetre: 66 cm. 23 cm de diàmetre.

Els altres tres teixos serien doncs : El teix vell qualificat de mil·lenari pel pare J. Solà, el teix femella “ajegut torçat i contrafet”, i el teix jove de ”Més ençà”.

El teix femella desaparegué després de les nevades del 85-86.

El teix més vell, encara s’entossudeix a seguir dempeus!.. Està situat a la carena del teix, en una canal orientada al nord per sobre la cota 600 m. Es tracta d’un peu mascle de 16 m d’alçada i amb un perímetre de 1,66 m que donaria un diàmetre mig de 52,8 cm. Com que la secció del tronc no és circular, més aviat és el·líptica, dóna un diàmetre màxim de 56 cm. Si comparem les mesures actuals amb les de fa gaire be 100 anys veurem que el vell “mil·lenari” a crescut uns 2 metres d’alçada i només 1 cm de diàmetre. Les branques amb fulles fa cent anys eren a uns 3 metres del terra; ara les hem d’anar a buscar a 6 metres i es constata una gran pèrdua de massa verda. El tronc presenta una obertura a 34 cm del terra de 200 cm d’alt per 20 o 27 cm d’ample. Mirant el forat per dins i cap amunt s’observa que el tronc és buit fins a l’alçada dels primers branquillons cosa que afebleix molt la fortalesa de l’arbre ja que queda totalment buida la part central i només queda com a paret de sustentació la part viva del arbre. Sortosament la fusta de teix és molt dura com correspon a tots el arbres de creixement lent (olivera, boix, ...).

Durant els anys 90 es procedí, per part d’un grup d’entusiastes i amants del massís, a la neteja de plantes enfiladisses del vell teix i dels voltants. També es sanejà amb una serra les parts del forat i branques mortes per tal d’eliminar focus d’infeccions.

Potser caldria netejar una mica més la canal per no haver de passar tant a tocar de l’arbre ja que el trepig del terra i de les arrels el perjudica molt. També seria interessant, crear un nou itinerari que permeti veure’l des d’una certa distància. Si es vol fer alguna mesura de protecció en les immediacions de l’arbre cal anar amb molt de compte i anar ben assessorats, ja que més d’una vegada

Foto 3. El teix jove. Es pot apreciar com tres branques substitueixen l’ull mort i tombat. Foto: Eduard Vives.

les mesures adoptades per protegir arbres singulars han sigut tan nefastes que han contribuït a la mort prematura de l'arbre a protegir!

No sabem quants anys més podrà viure aquest monument natural. Tampoc podem assegurar que el teix vell sigui mil·lenari, però segur que es tracta de l'arbre viu més vell de tot el massís de Sant Llorenç del Munt i la Serra de l'Obac.

Per últim cal parlar del teix jove. Com diu el Pare Solà està més ençà! A 210 cm de terra té l'ull, tombat, mort i sec (nevades dels 80) que mesura uns 450 cm. Total faria uns 660 cm.

Actualment tres branques fan d'ull i assoleix 500 cm d'alt. Perímetre a la base: 51 cm ($\varnothing$ 16,2 cm). Perímetre a 1 m del terra: 46 cm ($\varnothing$ 14,6 cm).

Podem dir que també es tracta d'un peu mascle i que deu tenir una edat propera als 150 anys. També ha estat alliberat de plantes enfiladisses que tan mal els hi fan, sobre tot en cas de fortes nevades.

És curiós el tema de les nevades. Potser alguns associats recordaran el campament a Sant Nicolàs de Bujaruelo l'any 1981. Seguint per la pista abans de creuar el riu hi ha un espès bosc de teixos, en el que no hi creix res a sota degut a la fosc. Aquests teixos que viuen a 1400 m segur que cada hivern suporten nombroses nevades. Però es defensen com els avets, vinclen les branques i es descarreguen de quasi tot el pes.

A Can Pobla, a la casa senyorial del baró de Quadres, dins del jardí hi ha dos grans i bonics exemplars de teixos que segurament deuen ser plantats.

És una espècie protegida en molts països d'Europa i a Catalunya ho és des de 1984.

El teix és un arbre perennifoli d'alçada mitjana, no acostuma a passar dels 10 m, tot i que pot arribar a atènyer fins uns 20 m. Té el tronc gruixut, d'escorça bruna-vermellosa i llisa, que es clivella i cau formant crostes. La capçada és de forma piramidal, d'un verd fosc, formada per branques molt obertes i molts branquillons pènduls.

És de creixement molt lent, però d'una gran vigoria, i se n'han trobat exemplars mil·lenaris. Les seves arrels són més superficials que profundes, però estan molt esteses i allargades.

Les fulles són linears 2-3 cm x 2-3 mm de color verd fosc per sobre i pàl·lides pel revers, es disposen com les de l'avet a banda i banda de la tija.

És una planta dioica, té flors unisexuals, masculines i femenines en peus diferents, hi ha arbres masculins i arbres femenins. Té les inflorescències masculines, molt petites, a les axil·les de les fulles, són globoses i generalment revirades cap avall. Les flors femenines solitàries, són a l'extrem d'un petit eix axil·lar revestit de bràctees, molt petites i poc visibles, amb aspecte de borrons escamosos, donen una sola llavor de color verdós bru, que es guarneix amb un embolcall carnós de color roig viu (aril) que actua d'element d'atracció dels ocells, encarregats de dispersar les llavors. Aquest aril és l'única part de l'arbre que no és verinosa.

Floreix a finals d'hivern o al començament de la primavera i el fruit madura a final d'estiu o a la tardor del mateix any. La floració del teix es produeix amb regularitat, i els peus femenins fructifiquen tots els anys, sempre que no es trobin massa separats dels

masculins. Malauradament l'èxit de germinació de les llavors és molt baix. Això fa que sigui un arbre rar o molt poc abundant.

El teix és un arbre que viu a la muntanya mitjana i a la part alta de la muntanya baixa entre 500 i 1650 m. Es troba normalment sobre substrat calcari, però també es fa sobre llicorelles silícies.

Viu al fons de les torrenteres, a les fissures de roques i penyals o als peus de cingle, a plena llum o bé en indrets ombrívols. En les altituds superiors viu a ple sol i en indrets més baixos i de clima mediterrani viu a les canals o en els vessants més obacs.

El podem trobar tant en els boscos caducifolis de clima euro-siberià, (*Quercus-Fagetea*) com en els alzinars de clima mediterrani humit (*Quercetum-ilex*).

Al principat normalment el troben en petit nombre o en exemplars aïllats. A l'Alta Garrotxa hi troben algunes de les poques teixedes que es coneixen de Catalunya.

Mapa de distribució del teix. Segons Bolós i Vigo (1984).

Actualment doncs, al massís només coneixem dos exemplars de teix. És un nombre excessivament petit al meu entendre. Si mirem les poblacions de teix més properes, al Montseny hi podem trobar prop d'una cinquantena d'exemplars i a Montserrat més de setanta exemplars. Segons Serra i Garcia l'any 2008 s'estimaven unes poblacions de més de 2000 exemplars a Catalunya i uns 80.000 a tot l'estat espanyol.

La pobresa d'exemplars al massís des de ja fa molt temps, pot ser deguda a varis motius. Una gran ocupació de terreny per cultius (per tot el massís es troben marges en qualsevol racó), una gran pressió carbonera (més del 90% d'alzines d'edat superior a 50 anys, són de rebrot), i una certa pressió ramadera (no tenim dades sobre la presència dels ramats en el massís). Però és espectacular el grau de persecució que ha sofert el teix. S'han tallat teixos a llocs de difícil accés, que sols s'explicaria per l'obtenció d'algun guany econòmic. Si veiem que el massís ha estat envoltat per ciutats que en el seu moment van

tenir una explosió industrial, potser és en alguna aplicació per aquestes indústries que caldria buscar aquesta persecució.

La fusta de teix per la seva altíssima duresa i gran flexibilitat, s'utilitzava per fabricar arcs des de molt antic. La mòmia "Ötzi", de 5300 anys d'antiguitat, trobada l'any 1991 en una gelera als Alps Austríacs, portava un arc de fusta de teix i una destal de bronze amb el mànec de fusta de teix també. Els arcs i sagetes de fusta de teix tenien tanta anomenada que el Rei Pere III el Cerimoniós l'any 1336 manà al prior de Montserrat que prohibís la tala d'aquests arbres llevat de que hi hagués una llicència especial. (Ferrer 1996).

El teix també s'utilitzava en la fabricació de peces de molí, eixos de carro i mobles entre moltes altres petites aplicacions que requerien l'ús d'una fusta molt dura. Degut a la seva poca abundància no podem dir que hi hagués una cultura o indústria d'explotació del teix.

Des dels anys 90 s'utilitza el Taxol i el Taxotere, inicialment productes derivats dels taxans, que són principis actius extrets de l'escorça del teix, per combatre diferents tipus de càncer. Actualment aquests fàrmacs s'obtenen per processos de síntesi química i cultius de teixits.

Com he dit abans el teix és un arbre verinós. Conté taxina que és un alcaloide bastant fort. Amb 50 g és mortal per a l'ésser humà. També és molt tòxic pels cavalls, rucs, vaques, ovelles i porcs. En canvi pels mamífers salvatges com cérvol, cabirol, cabra i conill, s'ha comprovat que el pasturen sense perill. Potser aquesta fauna que ja fa moltes generacions que conviu amb el teix, disposa d'alguna adaptació del seu sistema digestiu (àcids, enzims, flora intestinal...) capaços de desactivar l'alcaloide verinós. Això ho fan altres animals amb altres plantes verinoses.

La situació del teix com la de tantes altres espècies d'animals o plantes que comparteixen amb l'espècie humana el mateix planeta, no podem dir que sigui d'un perfecte equilibri, o harmoniosa convivència. La majoria de les plantes i animals que han arribat als nostres dies, ho han fet des que van aparèixer fa milers o milions d'anys, superant incendis, inundacions, sequeres, climes glacials, climes àrids, malalties, predacions i competències d'altres espècies i tot un llarg etcètera per arribar a conviure en equilibri entre totes elles. Finalment apareix l'home, s'erigeix espècie dominant i s'autoproclama propietari del món i fa i desfà tant com li plau.

A tots aquells centenaris roures, alzines, pins i als mil·lenaris teixos i oliveres, a tots ells els desitjo que compleixin cent, dos-cents o mil anys més i sobre tot que nosaltres els humans ho puguem veure.

A finals de la passada tardor vàrem localitzar un nou peu de teix al massís. Es tracta d'un peu jove del que encara no em pogut veure les flors. Medeix 191 cm d'alçada i a la base té un diàmetre inferior als 3 cm. Es tracta d'un exemplar molt jove (40 anys) però se'l veu vigorós i amb molts brots nous. Li desitgem llarga vida.

També hem localitzat un altre teix mort. Es pot observar perfectament que va ser tallat i abandonat en el lloc deu fer més de 30 anys. La soca medeix uns 110 cm de perímetre, a 1 m del terra es forcava i tenia un perímetre de 90 cm. Quan era viu feia més de 5,5 m d'alçada.

BIBLIOGRAFIA

- Bolós O. de i Vigo J. Flora dels Països Catalans Vol. I, 1984.
- Cabeza i Sabater, R. El Teix mil·lenari de l'Obac. *Arxiu del Centre Excursionista de Terrassa* núm. 42-43 juliol-desembre 1985.
- Comellas Garcia A. Notes sobre flora i fauna. *VI Trobada d'Estudiosos de Sant Llorenç del Munt i l'Obac* / Diputació de Barcelona. 2007.
- Diversos autors. 1924. L'Ubach (Monografies sobre l'Obac). *Arxiu del Centre Excursionista de Terrassa* núm. 28 bis maig-juny 1924.
- Diversos autors. 2008. II Jornades sobre el Teix de la Mediterrània occidental. *Annals de la delegació de la Garrotxa de la ICHN*. Núm. 4. Olot 2008.
- Faura i Ubach J. M. Història de l'Obac. El Parc de Sant Llorenç i la serra de l'Obac. Història local 2. Editorial l'Avenç. 1993.
- Ferrando i Roig, A. El Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. Història i arqueologia vista per un excursionista. Editorial El Pot Cooperativa. 1983.
- Ferrer i Mallol M. T. Emprius i bens comunals a l'edat mitjana. Digital CSIC 1996.
- Hernández i Cardona A. M. *Estudi florístic de Sant Llorenç del Munt i l'Obac*. 343 pàg. Memòria ajut CIRIT, Generalitat de Catalunya. Barcelona, 1993.
- Hernández i Cardona A. M. Claus de determinació per ordinador de les plantes de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. *III Trobada d'Estudiosos de Sant Llorenç del Munt i l'Obac*. Barcelona, 1997 (cum J. M. Hernández).
- Hernández i Cardona A. M. El Teix de l'Obac, un arbre singular de Vacarisses que cal perpetuar. *Vacarisses, Balcó de Montserrat*, 488: 31-35. Vacarisses, 2009.
- Nuet i Badia J. i Panareda i Clopés J. M. El Teix (*Taxus baccata*) a dues muntanyes catalanes: Montseny i Montserrat. *Acta* núm. 2 Grup autònom de Manresa de la ICHN. 1980.
- Pintó i Fusalba J. i Panareda i Clopés J.M. Mapa de Vegetació de Sant Llorenç del Munt. Editorial Aster 1995.
- Serra L. i Garcia X. Distribución del Tejo en España. II Jornades sobre el Teix de la Mediterrània occidental. *Annals de la delegació de la Garrotxa de la ICHN*. Núm. 4. Olot 2008.
- Solà i Coromines J.sch. Formació geològica de l'Obac. *Treballs de la Institució Catalana d'Història Natural*. Vol. 6., p. 276. 1923.

CINC CONTES BREUS A L'ENTORN DE LES FONTS

Per Joan PALLISÉ i CLOFENT

Conte. 1. Narració, generalment breu, d'un fet o d'una sèrie de fets reals, llegendaris o ficticis, amb la intenció d'entretenir, divertir, moralitzar, etc. 2. Relació d'un esdeveniment fals o de pura invenció. Del diccionari, agafeu la versió que més us plagui, tot i recordant allò "...de l'afany d'aventura i diversió".

1. UNA FONT DESGRACIADA

Fa molts anys, quan els excursionistes baixàvem a peu –gairebé ningú no tenia cotxe– des de Rojals (Conca de Barberà, 979 m) per la carretera, ens deturàvem sobre l'altiplà de la pedania Rojalons, on vàrem conèixer la **font de Rojalons**, sota la carretera, amb aigua molt bona i un parell de safareigs. Allí fèiem un àpat lleuger abans del tram final de la nostra caminada.

Després, al pas dels anys i com tantes altres fonts, va ser totalment oblidada i això que queda a fregar de la carretera. Diuen que quan ens fem vells tornen els records de la infantesa; de sobte, quan ja portàvem temps amb la dèria de les fonts, va emergir del traster dels records, i som-hi!, a localitzar-la i a engrescar companys del Club Excursionista per treballar-hi, netejar-la, recuperar les canonades... Com que l'obra estava un xic malmesa, ja tenim un estiu el company comprant morter i a fer de paleta,... fins a assolir la recuperació de la font, del safareig i de l'entorn d'una manera prou digna, i amb ella potser retornar fins i tot la fauna aquàtica de les nostres basses.

Ni se'ns va acudir de demanar cap ajut oficial, i ningú no pensava que aquesta fos tasca de cap brigada. Qui ho havia de fer? Allò és terreny de ningú i per tant sembla que ni tan sols pertany a cap ajuntament.

Com diu la tradició popular, la felicitat dura poc a casa del pobre. Aviat algú tingué un rampell de fer-hi una rompuda, per posar-hi una suposada plantació de no se sap ben bé què. Malaguanyats permisos, malbarataments de temps i de benzina per un terreny que ràpidament va quedar erm, amb el resultat real d'arrencar la canonada soterrada que duia l'aigua a la font. Gràcies a una despreocupació total dels uns, i a un aprofitament poc simbiòtic i més aviat parasitari dels altres, que feia anys que no s'atansaven a la font, s'hi van fer activitats poc adients fins deixar l'aigua putrefacta amb uns llots negres dignes de la millor claveguera.

De vegades me'n recordo que a l'escola, quan érem petits, el mestre ens deia que els homes primitius, aquells del paleolític, eren uns depredadors que arrasaven l'entorn on vivien i després se n'anaven cap a un altre lloc; amb els anys he arribat a comprendre'ls,

però la veritat, sóc incapaç d'entendre els qui de forma sedentària es queden a viure al mateix indret que malmeten.

Pel que fa l'entorn de la font, amb la manca de canonades, s'ha assecat; hi ha tornat a créixer la vegetació i ha retornat al seu trist estadi inicial. N'hi ha que creuen que tot està predestinat; però nosaltresensem més aviat que hi ha institucions, municipis i persones que no tracten bé ni l'aigua ni les seves fonts.

Font de Rojalons.

2. HI HA FONTS NO APTES PER A SORDS

A les rodalies de Rojals, hi ha un mas gran i bonic amb una alzina centenària, i, com no podia ser d'altra manera, molt a prop hi ha una font amb bassa que antigament havia estat ben considerada. Incomprendiblement, fa uns anys fou abandonada. Tan senzill com sembla que fóra arreglar-la!

Rojals, Conca de Barberà.

Amb les ganes que tenim de ficar el nas on no pertoca, la visitàvem estiu i hivern sense que ens fes gaire cas. Un dia el meu company va explicar-ne l'estrany comportament al seu propietari, de com era possible que una font de tanta nomenada, no ens digués ni ase ni bèstia, sense brollar mai.

Aquest, ras i curt li plantà: "Però, ja t'has atansat a escoltar-la?" Ell va quedar astorat, i, discret com és no va contestar. Això sí, al capvespre, d'amagat va anar a escoltar-la, va parar l'orella al costat de la paret on encara hi ha l'aixeta de bronze, i va descobrir així una interessant remor interior.

Jo, que avui dia ja vaig més que sobrat d'explicacions científiques, ràpidament vaig trobar-hi una explicació pensant que la font, igual com algunes persones, en sentir-se maltractada va decidir recollir-se cap al seu interior; però el meu amic que no està per gaires cabòries, i tot sovint presenta un tarannà massa racionalista, va dir-me que el que passava era que s'havia clivellat per dins, i que tota l'aigua es perdia.

Bé, vaig pensar, l'aigua mai no es perd, en tot cas som nosaltres, "els altres", qui la perdem. Ara bé, després d'aquest esdeveniment, he agafat una mica d'ull als racionalistes i científics, ja que les seves explicacions, a poc a poc, em fan perdre la fe amb quasi totes les explicacions que conformaven el meu món.

3. FONT DEL MAS DE MAGÍ. UNA FONT EMBRUIXADA?

Una vegada..., així començaven abans tots els contes, hi havia una font en forma de bassa, que tot sovint brollava esplendorosament des del peu d'una paret de pedra seca. De fet, era una font amb certa bona sort perquè ja s'havia lliurat pels pèls de ser devorada per una pèfida carretera que passa pel costat. Tenim notícia d'altres fonts que no han estat tan afortunades. Així, doncs, podem dir que la **Bassa del**

Baridà va sortir victoriosa d'aquesta agressió i només va ser fregada de resquïllada.

Avorrits com estàvem sense saber què fer, decidírem emprar algunes hores perdudes per fer-hi un modest arranjament. Una arqueta d'obra per recollir-ne l'aigua, una canella metàl·lica amb material reciclat d'escombraries i un discret rètol amb el nom i la cota per la seva identificació.

Durant alguns mesos, mentre passàvem per la carretera, l'observàvem per esbrinar-ne el seu comportament, pensant sempre amb oscil·lacions de cabal, temporalitat i altres aspectes lògics d'una font. Tot i tenir coneixement del simbolisme de les fonts com a espais idonis i privilegiats per als màgics i les fetilleres que hi practiquen rituals enigmàtics, poc pensàvem que la font en qüestió era una de les embruixades.

Possiblement fou una nit de Sant Joan, cap a les 12 h, que és quan passen aquestes coses. Fou llavors quan, enmig d'una mena d'exorcisme, alguna fetillera enrabiada per alguna causa que ignorem va obligar la font a canviar el seu nom. Que ningú no pensi que el canvi es va fer de manera grollera, a l'estil dels grafitis que embruten les parets a l'actualitat, no; el nou rètol que va aparèixer de manera tan sobtada té una bona lletra i un pulcre estil quasi gòtic. Bé sigui perquè som una mica porucs, o per ganes de respectar el que de màgia blanca o negra hi hagués en l'esdeveniment, no ens va passar ni remotament per la barretina canviar-li l'endimoniat nom.

Font del Mas de Magí: una font no apte per a sords.

La Bassa del Baridà.

Com prou bé hem dit, això és un conte, perquè, si no, de ben segur que algun organisme oficial recomanaria la visita turística “sense esforç” a aquest indret tan enigmàtic, a fi d’observar aquest estrany succés, alhora que editaria els fulletons corresponents perquè quan passéssiu per la carretera cap a Rojals, us deturéssiu al quilòmetre 2,5, una mica abans del revolt del mas de Besora per observar i fotografiar aquest fenomen paranormal.

Tanmateix, hi ha qui pensa que la historieta pot servir d’ajut als investigadors del demà, per fer-los comprendre per què les fonts canvien tan sovint de nom a mesura que passen a mans de nous propietaris amb anhels de passar a la posteritat.

4. EXIGNORANTIA AD SAPIENTIAM (Sobre aigües i animals)

De vegades les persones creiem que perquè tenim algun estudi a l’esquena ja sabem totes les respostes. El nostre grup, sigui perquè ens agrada xumar una mica, o perquè ens plau sempre estar a la darrera moda, teníem molt clar allò de les respectives qualitats dels vins i, qui més qui menys, ja es considera un expert tastador, mentre que tothom tenia coll avall que les aigües, si fa no fa, eren totes iguals. De fet, algun espavilat així ens ho havia plantificat en aquell moment d’estira i arronsa arran de l’enrenou del mini transvasament de l’Ebre a la Conca.

La profitosa tasca d’arranjar fonts no solament ens distreu, sinó que a cops ens col·loca de manera evident al lloc que mereixem posant-nos al caparró les orelles de ruc.

Un dissabte de tardor, ens va acompanyar a localitzar fonts un avi, del qual em guardaré el nom, que fou antic resident a la zona de Rojalons. Ens va acompanyar, de bon grat, amb una única condició: que li haviem de recollir una garrafa d'aigua de la font que ens indicaria i dur-la fins el cotxe.

Entre d'altres, ens va mostrar la desconeguda **font de l'EscLOT**, la qual ens va dur força maldecaps sobre el que voldria dir aquest nom tan estrany a les nostres orelles, fins que de sobte un raig de llum, o millor dit un raig d'aigua, ens va fer recordar tot allò que una filòloga ens havia explicat sobre l'article salat, com el cas de la font de **l'Esportell**. Era clar: **es clot**, com dirien encara els de ses illes.

Després ens en vam anar cap a la **font de la Sabina**, on havíem d'agafar l'aigua que ens havia demanat. Per ell, era evident que el gust d'aquella aigua no tenia res a veure amb la de les altres fonts del voltant, tot i ser força més properes al lloc on tants anys havia residit. De fet, no tardaríem a comprovar el mateix amb un altre padrí que havia viscut al **Mas de Mateu**: per ell, la propera **font del Cirer** només era per rentar, o per abeurar animals i no pas per beure. Ves qui ho havia de dir, els nostres avantpassats tenien el paladar més fi que algunes persones il·lustrades de la vila, delitoses dels transvasaments.

Font de la Sabina.

De cop, mentre anàvem caminant cap al cotxe, ja de capvespre vam sentir una mena de xiulet que venia de la part de dalt de la cinglera, i com qui no diu res, el bon acompanyant ens va assenyalar el **Pla de les Meuques**, tot i preguntant-nos si sabíem què era una meuca. Pel fet de voler anar de llest, com sempre, però alhora intentant ser-hi respectuós, ja que no sabia si era poc o molt religiós, vaig quequejar: “Bé, una meuca.... és una dona de vida alegre”. Es va aturar en sec, em mirà de dalt a baix i amb una exclamació prou contundent: ¡¡¡AAAUUUU!!!, tot accelerant el pas, em deixà allí plantat com el que era: una mena de mussol.

5. DE REIALESES I PROLETARIS (*La font del Ral*)

Per si no ho sabíeu Montblanc és una vila emmurallada una mica estranya. No us penseu que això ho dic sense cap mena de fonaments, o per culpa d’alguna rancúnia mal curada, no. La meua asseveració es basa en una observació empírica respecte a una composició social, que com a mínim hauríem de qualificar de molt atípica i que podria remuntar-se a cinc o sis-cents anys ençà.

De les moltes festes anuals de les quals tenim el goig de gaudir els montblanquins, n’hi ha algunes que mostren allò que veritablement som, o que creiem ser: prínceps i princeses, reis i reines, nobles i cavallers... A unes dates determinades tothom surt al carrer molt ben vestit, enjoiat i content. Així, qualsevol visitant forà podrà adonar-se que som ben lluny del que fins ara sempre havien suposat els historiadors, dins la nostra idíl·lica societat no hi ha pobres, ni camperols, ni artesans, ni quasi ningú que treballi. Tots rics, ben plantats i famosos.

Fet i fet, per ser justos amb els temps que corren, aquest estrany privilegi no és pas exclusiu de la vila ducal, sinó que tothom pot veure’n còpies i males reproduccions proliferant per llocs i llogarrets arreu del país. De fet, hem sentit a dir que les festes medievals fins i tot han proliferat al USA, on no va existir aquell període històric, i pel que sembla molta gent d’aquí i d’allà són encara presoners d’aquesta llarga edat mitjana.

Dins aquest ambient festiu, per altra banda tan característic dels temps de crisi, hi ha poblacions que han anat repetint i estenent el suposat passat esplendorós, rememorant des del període romà (Tarragona) fins a les fires modernistes del segle passat (Terrassa). Si se segueix amb aquest ritme, n’hi ha que esperem amb deler que una població celebri el seu origen epipaleolític.

De manera prou contraposada, al capdamunt de la muntanya hi havia un petit poble, que, pel fet de no tenir tantes festes, es fonia d’enveja, i com que ningú no vol ser menys en aquesta cursa de mèrits, hom va pensar que podria presumir pel fet d’haver mantingut una relació privilegiada amb l’estament més alt de la noblesa, el del capdamunt de tot, ja que no tothom pot distingir-se pel fet de posseir una **font del Ral**. Ben mirat, si bé hi ha alguns pobles i fins parcs naturals que tenen un camí Ral, són molt pocs aquells que tenen una font amb dolls tan abundants i generosos com els de la **font del Ral**.

Sigui perquè més aviat sóc de tradició republicana, o perquè no tinc pas massa afecció cap a la televisió ni el futbol, una nit mentre perdia el temps llegint coses estranyes i quan ja el son em començava a guanyar, vaig desvetllar-me per una rara cita en un llibre sobre l'islam a Catalunya. Saltant del llit vaig teclejar a l'ordinador aquelles paraules, i va aparèixer dins la maleïda Wikipedia una explicació contundent: *un **rahal** (també ral, rafal/rafel o arahal) és un arabisme provinent de la paraula ar-rahah, que significa la finca en el sentit d'un terreny d'ús agrícola. Igual com el castellà "arrabal", és una paraula que en l'actualitat té un significat molt ampli. Del seu ús original designant una zona d'horta o cultiu fora de les muralles, dona el nom de molts pobles (Rafelbunyol, Rafal); finques (El Rahal de Nahamén); i el **camí-ral**, el camí que duu als camps i potser pertangué al rahal.*

A la nostra joventut Raimon cantava allò d'“a cops ens fa la vida”. Així, sense solta

Font del Ral.

ni volta, els qui ja ens sentim més de dalt que de baix, ens vam veure desposseïts d'aquella suposada reialesa, cosa que ens deixava altre cop ben proletariats. Des d'ençà, em malfio de quasi tot i he començat a creure que tantes **fonts del Rei** com hi ha pels encontorns, qui sap si tampoc no són gaire reials i més aviat són només fenòmens reals.

N'hi ha que, de tant llegir, se'ls esboira el cap; però, creieu-me, quan us dic que vaig rebre un altre cop dur en llegir que no s'ha de fer d'aprenent de bruixot ni amb la semàntica ni amb la toponímia, perquè hom hi pot prendre mal, i, com en totes les ciències, més val deixar-la per als experts. Per aquests i altres motius que no són del cas, dins aquesta època tan lluminosament obscura que estem travessant, m'estic replantejant molt seriosament allò de la televisió, on per cert he sentit dir que fan un programa de “riques famoses i mansions” d'allò més “guai”.

RECULL DE PAPERS SOBRE SANT LLORENÇ DEL MUNT

Per Pau PÉREZ DE PEDRO

INTRODUCCIÓ

Mentre uns col·leccionen xapes, segells, ampolles de vidre i moltes coses més, un servidor té el costum de guardar papers. No tinc clar el perquè. Papers de molt diversa temàtica, per bé que quasi sempre de muntanya i sobre el medi ambient.

En ocasions aquests papers han servit per documentar-me i poder escriure algun article, com el present. Avui em recolzaré en alguns d'ells per a poder exposar algunes petites curiositats sobre la muntanya de Sant Llorenç del Munt, i en concret de la Mola.

EL TELÈFON

En l'Arxiu núm. 98-99 del CET, vaig publicar un treball denominat "*Estació 0224. La Mola*", que formava part de l'estudi que estava realitzant sobre el Quaternari a la conca alta de la Riera de les Arenes, una síntesi del qual també es va publicar a les pàgines d'aquesta publicació.

Com ja explicava en el mencionat treball, vaig demanar la col·laboració d'en Xavi Gimferrer, que era i és el concessionari de les diverses instal·lacions de la Mola (ja els seus pares ho havien estat durant molts anys) i gran coneixedor de les peculiaritats d'aquest lloc, perquè m'expliqués la història de l'estació meteorològica.

El document que em va lliurar es va publicar íntegrament, doncs el seu pare havia recollit moltes dades meteorològiques i això feia que el mencionat escrit tingués una alta càrrega històrico-emocional. Els en recomano la seva lectura i, per lligar-ho històricament amb el què els vull explicar a continuació, en reproduiré una petita part a fi de més bon entendre-ho:

"El 8 de juny de 1955, sota un sol de justícia, l'excursionista que baixava del seu recorregut setmanal per la muntanya va trobar una comitiva d'allò més curiosa. Cinc homes carregen, amb penes i treballs sobre les seves esquenes, un enorme tronc de més de 8 metres de llarg pel camí dels Monjos en direcció la Mola. Pocs dies després aquell pal estava plantat a l'última feixa, a tocar del Monestir de Sant Llorenç —no cal dir que la gent que ho veia s'esgarriava—, i s'hi van empalmar dos cables que l'unien amb la cinquantena més de pals, que com aquell, comunicaven el Monestir amb Matadepera. El telèfon havia arribat a la Mola. En temps de la telefonia mòbil en què vivim, aquesta imatge ens semblaria d'allò més pintoresca, però aquells eren altres temps.

Eren temps que les coses es decidien i s'executaven per decret a Madrid. I és que no

es podia reparar en despeses i esforços, doncs un informe favorable deia que el cim de la Mola era un emplaçament excel·lent per instal·lar-hi una estació meteorològica.”

Quan vaig escriure aquell article, no vaig pensar a qui se li devia ocórrer fer aquell informe, inclús em vaig creure que la Mola era un indret immillorable per a recollir dades meteorològiques.

Havent passat un parell de mesos des de la publicació del treball a l'Arxiu, vaig rebre una trucada telefònica (estiu 2002). La persona que trucava em va dir que li havia agradat molt el meu escrit però que, al mateix, li mancava una part de la història, el perquè de la instal·lació meteorològica. El personatge en concret, es va identificar com a Joan Pardo Gil(†), meteoròleg, que en aquell moment tenia 79 anys i residia Barcelona.

El relat que ve a continuació és part de la conversa mantinguda amb el Sr. Joan Pardo i que transcriu en aquestes pàgines pel seu interès, amb la finalitat de disposar de nous elements de coneixement d'aquest indret i de la història de l'estació meteorològica de la Mola.

Joan Pardo Gil va néixer el 9 de setembre de 1922 a Barcelona. A l'octubre de 1938, en plena Guerra Civil, ingressà com a informador meteorològic a l'exèrcit de l'aire espanyol a l'edat de 16 anys, arribant a la categoria de brigada.

Em va explicar les seves funcions: es trobava a Mallorca i des d'allí analitzava el temps, sobretot el cel de Barcelona i la seva àrea d'influència. A Mallorca s'hi trobava la base d'avions Saviola 581, que eren italians. Donada la seva procedència aquest avions eren coneguts com a "*Pipistrello delle Balleari*", i podien transportar una càrrega de 1.250 kg en bombes.

Al finalitzar la guerra, es diplomà en meteorologia a l'Acadèmia General de l'Aire, a Lleó, com a alferes d'observatori. A l'octubre de 1939 va ser destinat a l'observatori del Turó de l'Home (Montseny), el qual es trobava tancat des de finals de la guerra, quedant-se al mateix fins l'octubre de 1944. Segons m'explicà mig en broma, marxà per pressions de la seva dona, que aleshores esperava un fill i allí dalt no era el lloc més adequat per fer-lo créixer.

El seu nou destí fou la Vall d'Aran, on muntà diverses estacions meteorològiques per a les empreses elèctriques que aleshores s'estaven instal·lant a la zona. Posteriorment tornà a Barcelona, al denominat *Centro Meteorológico del Pirineo Oriental*.

La seva afició per la muntanya el va fer visitar en nombroses ocasions el monestir de Sant Llorenç del Munt on conegué a la família de Joan Ros i la seva senyora, la Maria Casals, dels quals en destacà la seva bona cuina i que en gaudia cada vegada que hi pujava.

Però, i segons la seva informació, el fet de no poder avisar-los de la seva arribada, comportava que no sempre hi hagués el plat que més li agradava, el conill, i va haver de pensar en una solució per tal d'arreglar-ho.

Amb aquesta finalitat, Joan Pardo va elaborar un informe en el qual posava de manifest que la posició geogràfica de la Mola era crucial per a l'aproximació dels avions a l'aeroport del Prat. Per tant, era necessari instal·lar-hi una estació meteorològica en aquest punt i,

naturalment un telèfon per a poder transmetre les dades (i de pas, poder avisar de la seva propera visita a la família d'en Joan Ros). Venint d'un home com ell, amb el seu prestigi i, segurament gràcies als bons contactes, l'estació i el telèfon es veieren fets realitat.

Mentre treballà a Barcelona continuà pujant a la Mola, fins i tot quan va crear l'observatori de la Molina, en el qual s'hi va estar fins l'any 1959.

A l'observatori de la Molina hi deixà com a substitut un altre personatge històric de la meteorologia, Fernando Garcia de Castro, que segons Joan Pardo, era mariner i enyorava molt la mar. Per això va demanar canviar la Molina pel Turó de l'Home, on des d'allí el podia veure.

L'any 1959 va anar a una expedició a l'Antàrtida com a cuiner, col·laborà amb la Vanguardia en la secció del temps i l'any 1979 va ser destinat a l'observatori Fabra de Barcelona.

Es va jubilar el 1987, per edat diu ell, no perquè no pogués fer coses. Entre d'altres el 1995 fundà l'Associació Catalana d'Observadors Meteorològics.

La nostra conversa va durar força estona. Va voler que li expliqués com estava la muntanya i molt especialment la Mola i el seu Monestir. Va morir al juliol de 2004.

A tots els que ens agrada la meteorologia sabem qui era Joan Pardo i la gran tasca que dugué a terme en anys gens fàcils. En el meu cas he intentat portar fins aquí la petita història del per què es va instal·lar una estació meteorològica a la Mola. Una bona taula d'un restaurant sense telèfon en va ser l'excusa per instal·lar-la, però a la vegada ha servit per disposar d'unes dades meteorològiques sobre aquesta muntanya d'un valor incalculable.

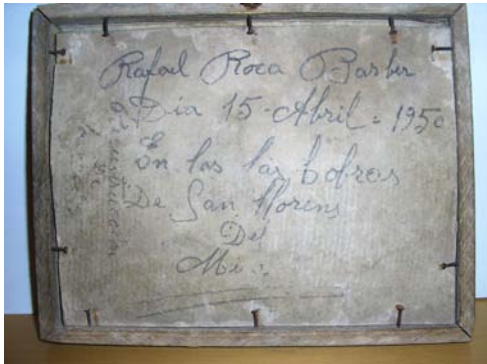
La última vegada que parlàrem li vaig demanar permís per publicar aquesta història i en Joan Pardo em va dir que després del seu traspàs ho fes.

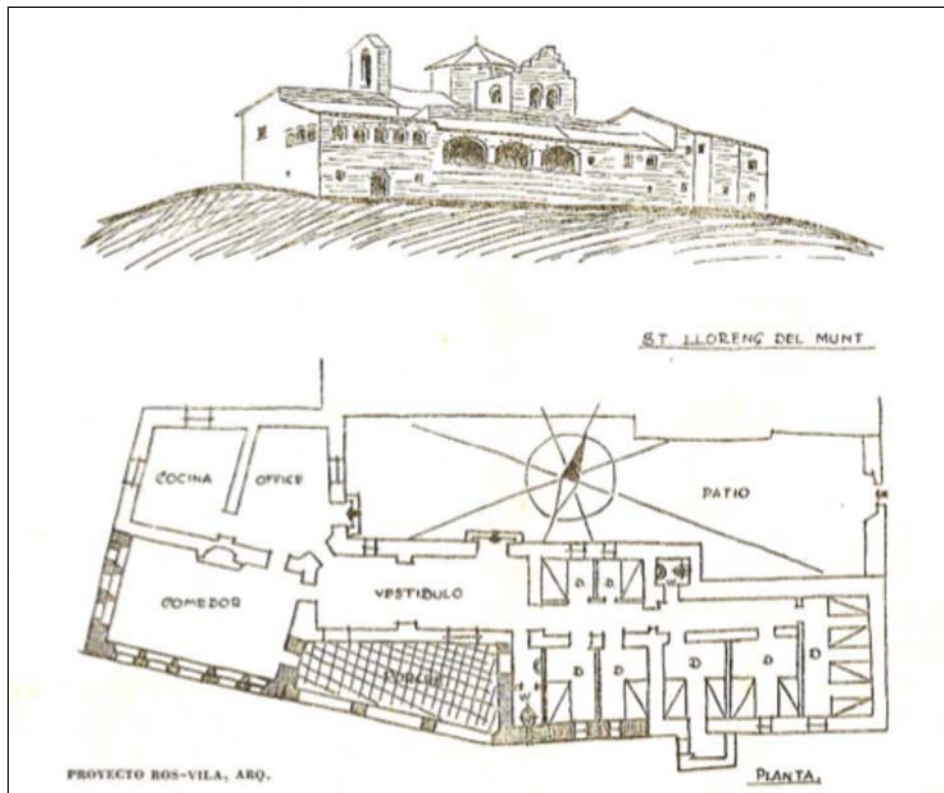
ELS AMICS DE LA MUNTANYA DE SANT LLORENÇ DEL MUNT

A finals de l'any 1991 vaig rebre una carta del Sr. Joan Ros, persona que havia estat durant molts anys masover de la Mola, en la qual feia esment a un lapsus que havia observat

en un article publicat a la revista *Contrades* que, en aquell moment, era una mena d'òrgan de notícies del desaparegut Servei de Parcs de la Diputació de Barcelona, i que jo coordinava.

En concret es referia a les obres que s'havien efectuat a la Mola pels amics de Sant Llorenç del Munt al voltant dels anys 60 del segle passat. He cregut que el més interessant pel seu contingut i el significat històric era reproduir l'esmentada carta en la seva totalitat.

Respectables Senyors:

Dies enrere vaig tenir a bé de rebre el fascicle nº10 de Contrades.

En dit fascicle hi ha un article que fa esment a la Historiografia de Sant Llorenç del Munt fins a l'actualitat, parlant al final de dita Historiografia de tots els treballs portats a cap.

En dita Historiografia hi ha un lapsus. Dit lapsus és:

Que l'any 1948, una part molt important de l'Edifici de l'Habitatge o Hostatgeria estava enrunada. Per iniciativa d'un Grup de Muntanyencs es construí el Patronat "Amics de la Muntanya de S. Llorenç del Munt", a fi de portar a cap la reconstrucció i conservació de dita obra.

Per portar a fi dit treball, es feu un contracte amb els propietaris de dit lloc, Doña Pilar Feliu vda. de Quadras, i el seu nét Josep Mª de Quadras, amb data de març de 1949, amb el Patronat.

El primer treball fou, arreglar la coberta destrossada del lloc on hi ha la sala on està la llar de foc, la qual fou definida com a menjador.

Després es reconstruí l'edifici al final del pati que es destinà com a cuina i habitatge, el pis superior amb dues habitacions i saleta d'estar, i el porxo.

Com que cada dia augmentaven els visitants i hi havia poc lloc, es reconstruí la part enrunada de cara a mig dia, o sigui la terrassa, junt a aquesta terrassa s'hi construïren 4 habitacions de 2 llits cada una, a part de les de lliteres.

L'any 1961 hi havia projectat, reconstruir la part enrunada que quedava de tot l'edifici, a la part de ponent, o sigui al costat de la terrassa i de la cuina.

El projecte era a la part baixa fer-hi una cisterna, després a sobre un menjador i a sobre unes habitacions.

El mes de febrer de l'any 1962, es reuniren a la Mola el senyor Josep Clapers, alcalde de Terrassa, i el senyor Camil Pallas, arquitecte de la Diputació i altres personalitats. El motiu de la trobada era a fi d'estudiar la manera de millorar el camí de Can Pobla a l'Hort dels Monjos, a fi de millorar el transport (que resultava cada dia més dur), i al mateix temps millorar el desplaçament dels visitants, que cada dia anaven augmentant. Al no donar la conformitat el propietari Sr. Josep Mª de Quadras, no es feu dit projecte.

El finançament de les obres, es feu a base de donatius i aportacions de particulars, a més es feu un préstec a través de la Caixa de Sabadell.

A l'any 1955 es va instal·lar un Observatori Meteorològic i junt amb ell es va instal·lar el telèfon.

Com que el Monestir era considerat Monument Artístic, de la zona de Llevant, l'arquitecte que regentava aquesta zona era el Sr. Alexandre Ferrant, com a conservador de dita zona. Dit senyor es va desplaçar dues vegades a visitar el Monestir. L'any 1959 portaren a cap les obres d'arranjament d'una esquerra de la paret nord, cantonada a ponent, i una teulada esquerdada junt a la Torre de l'Abad. A més d'anivellar els teulats de l'absis, els quals estaven amb desnivell. I canviar la porta principal, que estava en estat ruïnós, per una de nova.

Dit senyor digué que les pròximes obres de conservació serien arreglar el lloc on hi ha el sarcòfag (al costat de migdia) i netejar les parets.

A finals de 1962 i primers del 1963, l'arquitecte de la Diputació Sr. Camilo Pallàs, va portar uns operaris a fi de portar a cap la neteja interior de les parets, sostre i cúpula, i extreure l'arrebossat o estucat, a fi de quedar netes.

L'any 1969 tingueren una entrevista el Sr. Onandia, alcalde de Terrassa, i el Sr. Borrull, alcalde de Sabadell, amb el Sr. Josep Mª de Quadras. La Diputació estava disposada a comprar la part alta de la Muntanya, on hi ha el Monestir, i li oferiren al Sr. Josep Mª de Quadras una quantitat de diners i ell els demanava més diners i si no li compraven ho parcel·laria tot.

Al cap d'uns dies la Diputació declarà dita Muntanya Parc Provincial.

També els recomano llegir el meu article “25 anys de la creació del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l’Obac”, a fi de tenir un més ampli coneixement de les diverses circumstàncies i dificultats que van sorgir després de la declaració del parc natural al juliol de 1972, per part de molts propietaris, que només contemplaven la muntanya des d’una perspectiva de la seva urbanització, i que van costejar importants processos judicials en contra de l’esmentada declaració.

L’AIGUA SUBTERRÀNIA

De ben segur que en alguna ocasió han sentit a parlar de l’existència d’un riu subterrani que des dels Pirineus, passa per Sant Llorenç i va fins a Mallorca.

Els espeleòlegs fa temps i temps que l’estem cercant, doncs seria una gran troballa i, pels governants, la solució a un greu problema com el de la sequera, més fàcil i amb menys impacte ambiental que portar-la des del Roina (i segurament sense residus radioactius). Malgrat la dificultat nosaltres el continuarem buscant i, si el trobem, els informarem oportunament.

Tal i com els deia a l’inici, el fet que a hom li agradi recopilar papers, en ocasions comporta que molts amics te’n portin alguns que estaven a punt d’anar a la paperera, pensant que jo els aprofitaria.

Sempre han existit i existiran propostes que, en ocasions, criden l’atenció per la seva espectacularitat, la seva inventiva i inclús ingeni, anant en contra dels coneixements que tenim actualment, que segurament són relatius de cara al futur. No es tracta de desqualificacions, doncs hem de pensar que molts invents o raonaments científics també han passat per un període d’incredulitat per part de la societat, sinó que li expliquin a en Galileu.

A continuació exposaré dues propostes d’actuació que es volien fer a la muntanya de Sant Llorenç del Munt. Segurament molts de vostès n’han sentit a parlar o inclús han vist la documentació que transcrivim dels mateixos. Però també considero que és bo que els més joves en tinguin coneixement, i naturalment, el fet de treure’ls a la llum i publicar-los sempre és positiu per a la història, i per a fer reflexionar.

La primera proposta va sobre el denominat “*Informe hidrogeológico de la montaña de Sant Lorenzo del Munt*”, de setembre de 1972.

L’esmentada documentació consta de tres fulls: el primer d’ells és una carta dirigida al President de la Diputació de Barcelona Sr. Josep Maria de Muller i d’Abadal, en la que el firmant, li adjunta l’informe d’un estudi per a l’extracció d’aigua en la muntanya de Sant Llorenç i que segons la seva opinió “...puede ser de interés a las poblaciones del Vallés e incluso de la ciudad de Barcelona”. Els reproduïm en la seva totalitat, la primera escanejada i l’informe transcrit de l’original.

Profesor del Instituto Nacional
Narciso Monturiol

Urgel, 250, 1.ª, 2.ª
Teléfono 239 89 11
BARCELONA - 11 (España)

Estudios Hidrológicos y Petrolíferos

Atiendo días laborables
de 7 a 10 noche

Barcelona 5 de Septiembre de 1972.-

D. José Ma. de Muller y Abadal.

Presidente de la Diputación de Barcelona.
Plaza San Jaime. Barcelona.-

Distinguido Señor:

Por este medio me es grato informarle lo
que sigue:

Según noticias de la Prensa, la Diputación de Barcelona gestiona convertir a la Montaña de San Lorenzo de Munt en Parque Nacional. Es por ello, que me dirijo a Esa Entidad a fin de ofrecer un aspecto particular a tener en cuenta para bien de la provincia barcelonesa.

Adjunto tengo el gusto de enviarle un Informe Hidrológico sobre esa montaña tan conocida en todo Cataluña. Mi único interés en ese asunto es cooperar al bien del país con mi aportación. En caso de duda sobre nuestro Informe siempre hay tiempo para realizar nuevos Estudios por otras personas. No somos egoístas ni mucho menos.

De ese Informe he enviado COPIA al propietario Sr. José Ma. Cuadras y al Gerente Catalán para su conocimiento dejándoles en completa libertad de hacer el uso que estimen. La Diputación puede hacer también el uso que estime conveniente.

A otros amigos particulares les hemos dado oportunidad de conocer este Informe, algunos muy jóvenes y estudiosos a fin de que pronto o tarde ese asunto llegue a mayoría de edad. Ahora, creemos que acaba de nacer y quizás nosotros no veamos su realización pues ya estamos crecidos en años. El problema es interesante en nuestro tiempo en que tanto se piensa en el agua para todos los usos.-

Sin otro particular, quedo de Ud. attme.
y S.S. en Cristo.

INFORME HIDROLÓGICO
DE LA MONTAÑA SAN LORENZO DE MUNT.
(Prov. de Barcelona)

Visitamos, en Plan de Estudios acompañados de unos amigos, los días 15 y 27 de Agosto de 1972 la Montaña de San Lorenzo de Munt de 1095 ms. de altura. En el primer día realizamos el Estudio Horizontal y en el segundo el Estudio Vertical.-

El Trabajo se hizo de modo metódico con aparatos Electro-Magnéticos, uno inventado en América por un Grupo de Aficionados, que durante 20 años realizó estudios petrolíferos e hidrológicos en Cuba, México y Estados Unidos. Resumiendo dichos Trabajos podemos informar lo siguiente:

A 800 ms. de profundidad de la base de S. Lorenzo de Munt pasa un caudaloso río. La presión de este río debajo de la montaña es tal, que hace subir por el corazón de la misma aproximadamente a unos 2000 ms. De altura, un cono irregular de agua. Casi en la cima a cosa de 1070 ms. De altura en un corte imaginario la superficie del cono tiene 14,700 ms². Si seguimos las curvas del terreno hasta la altura de los 1095 ms. La superficie pasa a los 19,800 ms². (...)Este cono irregular en forma de coma (signo de puntuación) hace que exista un verdadero lago en el corazón de la montaña.

A 5 ms. del borde del perímetro de dicho cono, el agua se encuentra sólo a 40 ms. de profundidad y en el pico o centro del cono a 5 ms. de la puerta de la Capilla a 67 ms. de profundidad.

De esa profundidad de 67 ms. salen DIEZ SIFONES O CORRIENTES de agua en diversas direcciones y de diferente caudal, que podemos exponer así:

1.-	1	metro	de	Ancho	-	E.	-----	60	litros	hora
2.-	3	"	"	"	-	NE.	-----	1000	"	"
3.-	5	"	"	"	-	NE.	-----	2700	"	"
4.-	10	"	"	"	-	N.	-----	9700	"	"
5.-	15	"	"	"	-	NO.	-----	35000	"	"
6.-	21	"	"	"	-	O.	-----	50000	"	"
7.-	7	"	"	"	-	SO.	-----	10000	"	"
8.-	7	"	"	"	-	S.	-----	12600	"	"
9.-	10	"	"	"	-	S.	-----	30600	"	"
10.-	18	"	"	"	-	SE.	-----	76000	"	"
TOTAL-								227660	"	"

Los sifones que salen de la cumbre algunos se ramifican y una de esas ramificaciones lo constituye la Fuente de Santa Inés. En cambio el agua de "La Cova del Manel" puede ser de lluvia, si bien no descartamos que pueda haber filtraciones ya que en esa dirección pasa el sifón marcado con el número 10.-

Esos 227660 litros hora que cada 24 horas se convierten en 5,463,840 litros diarios es el agua que sale de la montaña de San Lorenzo de Munt todos los días desde hace miles de años. No obstante hemos calculado, que se pueden sacar 9,377,916 litros hora o sea: 225,069,984 litros diarios, realizando una DOCENA DE POZOS de 50 cms. de diámetro y a una profundidad de 90 ms. Aunque al llegar a los 40 ms. o 67 ms. de profundidad se obtenga agua y aunque ella suba unos metros más, hay que tener en cuenta que a más profundidad menos roca y más agua.

En lugar de las perforaciones en la cumbre pudiera hacerse un TUNEL por debajo de los sifones o sea a una altura de 1020 ms., pero ello no es aconsejable pues se destruirían los sifones, aunque hoy por hoy es una incógnita saber el agua que se aprovecha de esos sifones.

En el centro de la montaña no hay arcillas ni minerales radiactivos. Las aguas sí tienen una ligera radiactividad propia de las aguas profundas. Esas aguas son potables cien por cien.

Creemos que obtener más de DOS CIENTOS MILLONES DE LITROS DE AGUA DIARIOS puede ser noticia que interese a las poblaciones del Vallés e incluso a la ciudad de Barcelona

No entramos en los aspectos geológicos de la montaña, a primera vista casi opuestos a este informe, ya que daríamos lugar a polémicas.

En cuanto al modo de obtener esas aguas sí diremos, que resultaría más económico subir la maquinaria por partes y el agua para la primera perforación en helicóptero-grúa, que construir el tramo de carretera que falta para llegar a la cima.-

El bombeo de una docena de pozos en la cumbre de S. Lorenzo de Munt constituiría, a más de una riqueza, un atractivo turístico y negocio para un tren aéreo el día que esa montaña sea un Parque Nacional.-

Barcelona 5 de Septiembre de 1972.-

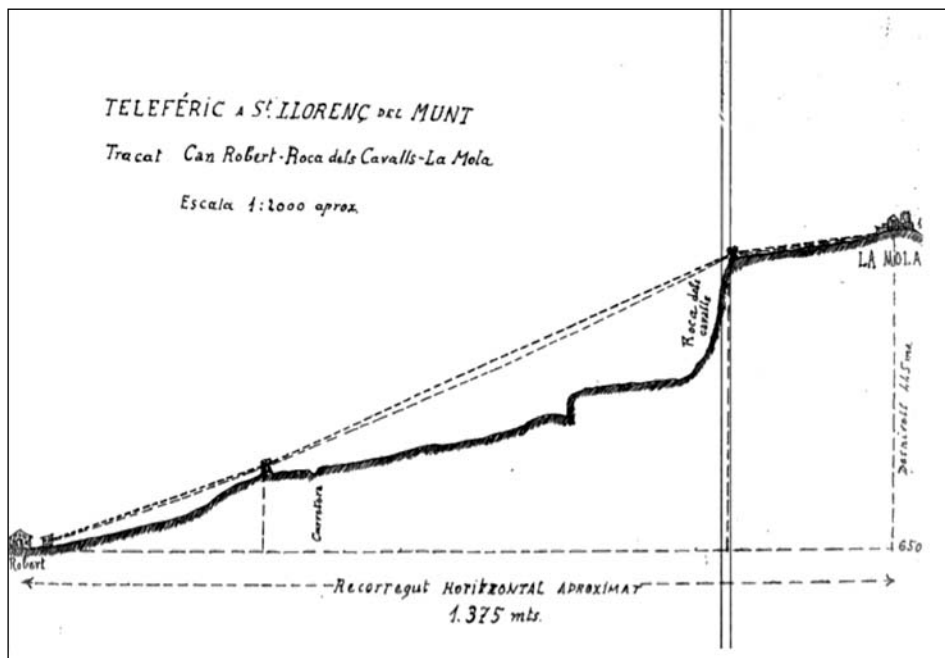
Bona ocasió per reflexionar sobre els greus problemes de l'aigua a les nostres contrades i la responsabilitat que tenim cada un de nosaltres sobre un bé tan necessari, que mentre girant una aixeta aquesta ragi, no ens n'adonem de la seva escassetat.

EL TELEFÈRIC

El següent fet que els vull donar a conèixer és l'estudi preliminar per a instal·lar un telefèric a Sant Llorenç del Munt, de novembre de 1959.

La construcció d'una carretera, pista, per accedir a la Mola ha sigut des de temps immemorials una constant de les persones que regentaven la instal·lació. Ja més recentment el tema ha continuat sempre a sobre la taula.

Però de tant en tant sorgia una proposta a la qual semblava que no li pesessin els anys: la instal·lació d'un telefèric. La quantitat de queviures necessaris per atendre els nombrosos visitants de la masoveria, que ara són transportats amb ases dia si i dia també, el seu manteniment, l'energia necessària produïda per butà i gasoli, tot es podria traslladar amb el telefèric.

Reprodueixo a continuació l'estudi preliminar. En el capítol de finançament es fa esment als amics de Sant Llorenç del Munt com a promotors de l'empresa. La construcció del telefèric es veia com una bona solució en aquell moment davant de la negativa a poder construir una carretera, malgrat que el cost de l'operació era segurament inassolible econòmicament en aquells temps.

ESTUDI PRELIMINAR PER INSTAL·LAR UN TELEFÈRIC A SANT LLORENÇ DEL MUNT

(Síntesi d'un avant projecte presentat per TEL-SKIMA - J. Mª Guilera - Balmes, 90, Barcelona - Novembre 1959)

Des de Can Robert a la Mola, passant per la clotada en forma de ferra-dura que forma la cinglera de la Roca dels Cavalls.

Desnivell: uns 450 metres. - Can Robert 645 m. A la Mola 1095 m. - 445 m.

Projecció horitzontal: uns 1325 metres.

En quant al traçat d'aquest recorregut hem trobat que els dos plànols que s'han examinat: el de la Guia Monogràfica de Sant Llorenç del Munt editat pel C. E. de Terrassa a escala 1:15.000 i la fulla que ens ha facilitat el Servei cartogràfic de la Diputació de Barcelona, a escala 1:25000, els dos amb corbes de nivell cada 10 metres, ofereixen pocs detalls de precisió en les mateixes pel que afecta als diversos graus que en el trajecte presenta la muntanya.

Unes mesures elementals fetes amb un eclímetre que donen els graus d'inclinació i percentatge del declivi de la muntanya ens han portat a establir un perfil aproximat damunt del qual es basa aquest estudi en espera d'arribar a poder disposar d'un perfil exacte que caldrà aixecar per topògrafs professionals i damunt del qual podrà establir-se tot projecte definitiu.

El sistema de transport que es proposa és el de Telefèric igual als dos que funcionen a Montserrat (el del Llobregat al Monestir i el de Sant Jeroni) format per dues grans cabines amb cabuda de 25 o 30 persones, circulant damunt de dos grups de cables (un de tractor i un altre de carril) en viatges d'anada i de tornada, pendulars, o de va i ve. Les cabines poden assolir una velocitat permesa a l'estranger de 8 a 9 metres per segon, mentre fins ara a Espanya només s'autoritza la màxima de 5 metres per segon, i damunt d'aquesta darrera s'han fet càlculs de rendiments. És possible que davant d'un projecte modern establert d'acord amb els reglaments i prescripcions que regeixen a Suïssa, França, Alemanya, Itàlia o Àustria s'autoritzi també a Espanya una velocitat major dels 5 ms. Segon. En aquest cas els càlculs que segueixen passarien d'una capacitat horària de transport fixada- com es veurà més enllà- en les 250 persones-hora a una xifra al voltant de les 300, amb els avantatges d'estalvi de temps en cada viatge, i major rendiment horari que es traduirien en les recaptacions.

Proposem d'establir el projecte definitiu, estudi de costos, descripció dels diferents elements tècnics i sistemes de construcció i de seguretat que empra la Firma austríaca Brüder Girak, amb la que estem en relacions comercials i que pot mostrar un seguit de realitzacions arreu dels Alps, conceptuades entre les millors del món. Aquesta Empresa comença a treballar a Espanya (Enher), telefèric de carga a Xerrallo - Mines de Malpas i diferents projectes de telefèrics i telecabines per a Montserrat, Mallorca, Tajo de Ronda, etc..

Les característiques tècniques de la mateixa serien així:

- Distància horitzontal, aproximada (Can Robert - La Mola) 1.325 ms.
- Distància inclinada (recorregut dels cables), aprox. 1.375 ms.
- Desnivell: La Mola 1.095 ms. - Can Robert 650 ms. 445 ms.
- Promig d'inclinació 30,9 per%
- Velocitat del cable 5 ms. segon
- Duració del viatge 4 min 25 seg.
- Número de viatges-hora, incloses parades fins a 6m. 10 viatges
- Capacitat de transport-hora (2 cabines per a 25 persones) 250 persones
- Estació impuls: Inferior - Can Robert. Potència motor aprox. 100 C.V.
- Estació tensora; Superior - La Mola.
- Sistema de transport: Pendular amb 2 cabines per a 25 persones i 1 maquinista.
- Cos corredor format per 8 politges, amb fre, agafades al cable tractor.
- Cable carril, de sustentació de les cabines, const. Closa de 32 mm. Diàmetre aprox. 2 trams de 1.400 m. aprox.
- Cable tractor, al que vindran subjectades les cabines. 2 trams de 1.400 m. de 26 mm. de diàmetre.
- Contrapesos de formigó corresponents pel tensat de cada cable.
- Motor elèctric a 220 volts trifàsic en grup d'impuls Leonard.
- Motor d'explosió (Dièsel) auxiliar per una marxa reduïda a 0'50 m.s. per a casos d'emergència i avaria i per a revisió dels cables.
- Equips de control, fre i seguretat. Telèfons. Parallamps.
- Equips de salvament i evacuació dels passatgers de les cabines.

ESTUDI DE COST DE LA INSTAL·LACIÓ

Una oferta completa per l'estil que la descrita per a Sant Llorenç del Munt, estimo que podria tenir un cost total de 100.000 dollars, per a la part mecànica i d'estructures metàl·liques, sense incloure el transport ni les duanes. O sigui uns 6.000.000 de ptes. Per total dels mecanismes i estructures, sense incloure les fonamentacions, edificis i muntatge apart.

Els elements mecànics 40 per cent seria d'importació i un 60 de fabricació nacional.

Obra completa una xifra que pot estimar-se en uns 10.000.000 ptes.

ESTUDI DE RENDIMENTS PROBABLES DEL TELEFÈRIC

Dos factors: el preu del bitllet d'anada i tornada:		25 ptes.
Número de viatges anyals	Preu	Total recaptació
25.000 persones	25 ptes.	625.000 pessetes
(promig setmanal = menys de 500 persones)		
30.000 persones	25 ptes.	750.000 pessetes
40.000 persones	25 ptes.	1.000.000 pessetes
50.000 persones	25 ptes.	1.250.000 pessetes

ESTUDI DE GASTOS GENERALS I D'EXPLOTACIÓ

FINANCIACIÓ DE L'EMPRESA

Correspon, sembla, als "Amics de Sant Llorenç del Munt", iniciadors de la reconstrucció i modernització de la Mola, l'escometre l'empresa.

Constituir una Societat Anònima amb un capital inicial de 5 a 6 milions de pessetes. Demanar la concessió del Telefèric, fer el projecte complet i començar les obres. Abans d'acabar les obres cercar 5 o 4 milions restants.

Un capital social amb títols d'accionista de (1.000 ptes.) i llençar una emissió d'obligacions o bons al interès de (3 o 4 %), rebent cada títol un bitllet gratuït pel Telefèric.

Recolzament de les Entitats excursionistes. Ajut dels ajuntaments de Terrassa i Sabadell, com també de les caixes d'estalvi i banca local junt amb subscripcions particulars.

Desitjaria que aquestes petites notes puguin ser del vostre interès.

UNA NOVA TROBALLA A SANT LLORENÇ DEL MUNT: L'AVENC QUIM SOLBAS

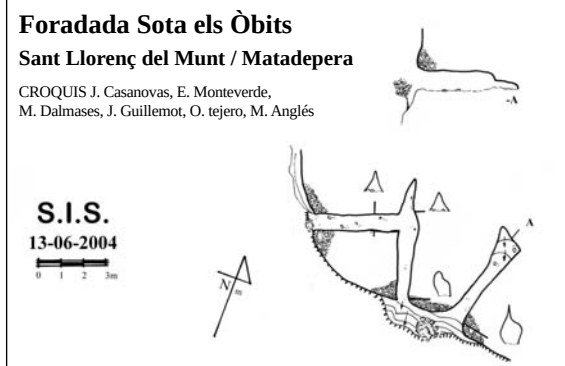
Per Jordi GUILLEMOT MARCET, Eduard BADIELLA NOGUERA i Marc ANGLÉS VILA

CRÒNICAD'UN DIABEN ESPECIAL: EL CAMÍ DELS ESPELEOPRINGUERS

Per Jordi GUILLEMOT MARCET

Tal i com m'havia explicat el Quim, el 26 de setembre de 2011 havia trobat una cova sota els Òbits. I tres dies més tard encara una altra davant mateix de les envistes del turó de les Nou Cabres. Jo feia temps que li comentava que la secció d'Espeleopringuer* havia fet anys enrere una sortida per anar a trobar unes cavitats penjades que van resultar ser un forat d'uns

quatre metres i una inesperada Foradada Sota els Òbits, d'uns 14 metres de recorregut en forma de L, totes dues boques abocades al precipici. Amb aquesta idea havíem de quedar l'1 de novembre dia de Tots Sants, si el temps no ho impedia, a la Barata a les 8 del matí. Però quan vaig sortir de casa va començar a ploure amb perfecte sincronia amb el tancament del pany de casa. Era un dia molt plujós i especialment emboirat i vam estar a punt de suspendre la sortida. Només arribar a la Barata uns cotxes ens van aturar preguntant per anar al Cavall Bernat. El Quim va descriure tant bé com va poder el cavall Bernat i el seu emplaçament. Creuem la riera de Les Arenes. Seguim la pista i després del trencall de l'avenc del Cavall de la Barata, sortim per un corriol per l'esquerra que fa dreuera de la llarga pista fins a can Pèlacs. Al final, en el moment de connectar novament amb la pista, trobem senyals recents de motocicletes trinxerares. I quan ja som a la pista, i ben bé al costat d'un pi... una peça plana de goma negra: a més de motoristes n'hi ha que venen al parc nedant amb peus d'ànec! increïble, però cert. Seguim. Passem pel costat de can Pèlacs i una família s'atura per preguntar (al Quim, es clar, que ja deu tenir tatuat al front la paraula "guia turístic") si van bé per anar a la casa de La Barata. I sí, aquests no saben per on anaven, però anaven bé.

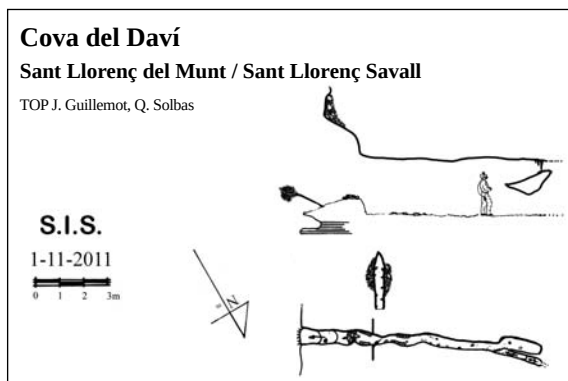
*Espeleopringuer, denominació popular que designa un grup de persones apassionades de Sant Llorenç que tenen l'afany de localitzar i explorar cavitats en llocs recòndits i embardissats.

Pujant per la canal del Pi Tort aviat trobem dos pins caiguts, d'aquells que fa tres anys que hi són i estaria bé retirar-los. Arribem als Òbits, i allà tres persones ens demanen de fer-los una foto. Aquest cop m'ho demanen a mi. Jo els dic que d'acord, però els pregunto com ho volen: ells amb boira, ells amb cingle o un mix general de boira? Em diuen 'nosaltres i la boira a un costat'. Clic i ja està. Seguim. De dins la balma dels Òbits se senten veus. Recolzades a l'entrada es veuen unes bosses de plàstic que han fet de llençols. Una colla d'adolescents han passat la nit de Tots Sants als Òbits. Hem d'esmorzar a l'exterior, però el Quim busca un lloc on no hi trobem paparres i puces del ramat d'ovelles que no ha deixat un bri d'herba al roqueter i sí un bon grapat de boletes d'herba digerida.

Seiem a la punta est de les parets dels Òbits. Tot és ple de boira i en aquest punt on som fa més fresca. Tot i la braga que duc al coll, penso que agafaré fred. I ja estàvem a punt de queixalar l'entrepà que de dins el bosc i anant cap els Òbits, surt impetuosament una figura coneguda. I jo que crido: Ramon!, és el Ramon Suades, que a més de saludar-nos ens convida a un dels seus tradicionals caramels de cafè. Xerrem. Ell venia de buscar i, aparentment trobar, l'avenc de les Casetes del Bufí, només citat pel Miquel Ballbè. Esmorzem plegats i ens expliquem els plans per el dia d'avui. Acabat l'esmorzar ens acomiadem.

Seguim fins un punt on segons el Quim hi ha d'haver la cova del Daví. A pocs metres ens surt un senglar solitari que titubeja: no sap si escapar per dalt o per baix. Només veiem branques que es mouen fins que finalment desapareix per baix. Seguim pujant i arribem primer a un forat a la paret amb còdols esllavissats. Els trec però rere no hi ha res. El Quim ja m'espera assenyalant la cova damunt un

ressalt de 50 cm. M'espera una estretoir important al final de la rampa. Prenc el material de topo abans d'enfilar-me. És la cova que el Quim ha batejat com a cova del Daví. Té uns dos metres d'alt però té 30 cm d'amplada menys els llocs estratègics on les pedres sortints i liposuccionen tot el greix i l'ànima. Aconsegueixo arribar al possible final, això sí, sense el material. Només amb la càmera. Hi ha una possible continuació, un ramal a l'esquerra que amb prou feines em deixa fer una foto a cegues. Faig servir el làser per prendre quatre mides i a fora faig la topo. Ja està. Li pregunto al Quim si la propera cova serà més ampla que aquesta i em diu que sí. Anem per sortir i comença a caure un ruixim. Seguim. Passem a la vora d'una balmeta poc important que el Quim ha batejat in situ com Balma del Daví. A sota d'on som hi ha tot de feixes molt ben conservades. Elucubrem que tal volta siguin de l'antic mas dels Òbits. Tot i això ens sembla una obra faraònica anar a

Jordi Guillemot en el pas estret després de l'entrada.
Foto: Tomàs Roy.

fer marges en aquest indret. Sortim a una canal que em resulta familiar. Damunt la paret de roca nua dos forats superposats! Jo ja he estat aquí, Quim! i a l'altra banda del roqueter i del torrent es pot veure un clap de bosc obert al peu de cingle. Aquest clap el tinc retratat, Quim, com a lloc per explorar i... i... mira! si això d'aquí dalt és... sí, són les Foradades Sota els Òbits! Aquí ja hi vam estar els primers espeleopringuers! Seguim dins la canal, on ensenyo al Quim alguns forats que ja havia trobat, i el punt on hauria de treure el nas l'altra boca de la Foradada. Són gairebé les tres i ja tenim gana. Finalment travessem la llera del torrent. Seguim amunt a trobar el que jo havia tot just vist de lluny i que el Quim confirma que és la nova cavitat a topografiar. En el darrer repetjé abans d'assolir la boca encara hi ha un altre forat, una mena d'avencó cobert. I arribem a la coveta. L'entrada és força abalmada. Una ràpida ullada a l'interior sembla suggerir una estretor terminal, tot i que

al fons de tot encara hi ha una certa foscor que si l'acompanyaves d'un excés d'optimisme convidava a pensar que potser s'obriria. No hi ha massa entusiasme per la nova cavitat i sí en canvi molta gana. Treiem els bàtols i comencem a dinar. I mentre mengem se m'acudeix que la cova deu tenir una orientació llevantina molt adequada per l'home prehistòric. Amb el Quim no tardo a fer broma sobre les dimensions imaginàries de la cavitat, farcida de formacions i restes arqueològiques, i un recorregut interminable, amb una topografia resultant que s'hauria de lliurar en fascicles etc. Al final el Quim treu una selecció de panallets que han fet la seva dona i la seva filla. Deliciosos. Després de menjar-ne tres o quatre i amb el Quim encara entaulat, decideixo entrar a la cavitat per avançar feina, i prenc el material de topo. Després dels 12 metres aproximadament de recorregut, que són els que més o menys ja havia comptat el Quim, la galeria recoberta amb anells de colada estalagmítica s'estreny. Però el fet que aquest cop no hi hagi sortints de pedra fa que la progressió sigui còmode. M'estic acostant al final i ja veig les arrels al fons, arrels que normalment anuncien el final de la cavitat, però calla, sembla que girarà a la dreta. I a sobre el sostre em permet posar-me novament de genolls? Quim! que això continua a la dreta...! Increïble, a la dreta s'obre una sala en forma de rampa. Deu baixar uns tres o

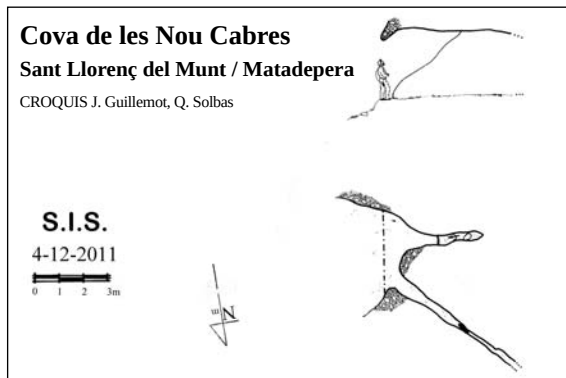
quatre metres. Quim! a veure si ara això es converteix en una cova enorme...!!!? ostres, però allà al fons sembla com... que s'hi obrís un pou!? Quim, que això tira! El Quim, que fa estona que em sent remugar, deixa els panellets i treu el cap cap el forat. Quim, Quim... això té pinta que hi ha un avenc gran aquí baix... el Quim no s'ho creu, però fa el gest que s'acostarà i de passada porta la brúixola que m'he deixat fora. Com que veig que ens podem comunicar decideixo baixar la rampa amb molta cautela. Allà al fons... allà al fons... el cor s'ha accelerat tot sol, davant la descoberta d'una continuïtat tants cops negada... hi ha un ressalt que demana més precaució, però ja ho veig: allà baix hi ha la boca d'un avenc, segur...! He d'aturar-me, corprès. Prenc una pedra i la llenço: ...se sent un clonc de rebot i més tard un bum que retruny amb amplitud, espaiós, gegant. Quim, Quim!!! increïble, increïble!!! torno a pujar i li dic al Quim: has de veure això, has descobert una gran cavitat! No fotis...! has d'entrar, Quim, això ho has de veure. Entra a poc a poc, no forçis res, però no pots marxar d'aquí sense veure-ho. Amb no poc esforç el Quim va entrant malgrat el seu impediment per progressar estirat. Jo el vaig animant i felicitant per la descoberta de la cova! Aconseguix passar i es queda uns instants a la capçalera de la rampa, meditant. Jo torno a baixar. El Quim tampoc creu el que estant veient els seus ulls. Baixa a poc a poc, però tot i amb això deixa caure unes pedres que l'avenc, com un engolidor, se les menja totes, i ara sento que, a banda del bum, sembla que hi han més rebots que no havia sentit abans. El Quim s'acosta massa embalat cap el fil de la boca. "Compte Quim, que si caus no et podré pas treure i això fa pinta de ser molt fondo... Si caiem aquí, ningú no ens trobarà!..." El Quim recula i agafa una pedra. Fem algunes proves més. No veiem el fons de la boca, que deu tenir un metre i mig d'amplada i no veiem tampoc el final de la llargada de la boca. Sentim novament els cloncs i el bum ominós del final. Potser l'avenc no sigui tan fondo després de tot, però resultava tan inesperat que per comptes de fer més fotos o intentar mesurar amb el làser o prendre el cordí d'una motxilla, simplement quedem com idiotitzats, bocabadats. Aquesta troballa no era dins el programa del dia de Tots Sants, emboirar de mala manera. La muntanya, està clar, ens ha lliurat un magnífic present embolicat de la forma més original possible, una de ben especial: un senyor avenc dins una coveta, quelcom que no havíem vist en cap cavitat que haguéssim visitat fins aleshores. Jo començo a barrinar si amb la proximitat de l'avenc del Daví, aquest nou avenc no tindrà unes dimensions proporcionals amb l'històric avenc... Quim,

En Quim Solbas a la capçalera del pou. Foto: Jordi Guillemot.

jo no estic per fer la topo. Són les 4 i a quarts de 6 ja serà fosc. Ja tornarem amb més gent. A fora es fa evident l'esforç que ha hagut de fer el Quim: té dues samarretes completament esquarterades. Sortim de la cova i travessem una canal-esquerda amb un bloc entaforat que fa de pont. Aquesta fissura, pensem els dos, baixa 50 o 60 metres de pet fins a peu de cingle... si el nou avenc té aquestes dimensions ja ens

podrem calçar! Seguim un tram de cinglera seguint un roqueter molt llarg i ample. Abans de pujar pels Òbits anem a una nova cova que el Quim havia trobat el 29 de setembre i que ha batejat com a cova del Turó de les Nou Cabres. Pugem per un xaragall encigalat d'arítjols i alzines mortes. És una coveta pràcticament impenetrable amb dos ramals també impenetrables. Pugem als Òbits. Els que hi han sojornat, a més de deixar els seus noms impresos dins la balma, han deixat escampats tots els plàstics fora. Vergonyant! Amb el Quim recollim els plàstics, amanint la feineta amb uns quants impropis i pensaments gens amigables. Baixem la canal del Pi Tort a les fosques, i no parem de parlar i fer plans per aquest nou avenc! Quan arribem a La Barata ens fem una foto plegats fent el senyal de victòria. Troballes com aquesta només passen un cop cada deu anys... o mai! Hem estat increïblement afortunats.

EXPLORACIÓ

Equip de l'exploració del dia 20 de novembre de 2011: Salvador Vives, Eduard Badiella, Ramon Suades, Marc Anglés, Jordi Guillemot i Quim Solbas.

Fins el dia 20 del mateix mes no va fer cap l'expedició Espeleopringuer que havia d'explorar la cavitat. Érem el Salvador Vives, en Jordi Guillemot, en Quim Solbas, el Marc Anglés, l'Eduard Badiella (SIS) i també el Ramon Suades (UES). El primer a baixar fou l'Eduard Badiella, que un cop al fons del pou ens anava informant amb el walkie-talkie de les primeres impressions de la

Foto: Jordi Navarro.

Foto: Tomàs Roy.

la magnífica colada central. Les dimensions i la bellesa del lloc així com també del moment van captivar tota la expedició, que va restar un munt d'hores explorant la sorprenent cavitat en un estat gairebé hipnòtic. El punt més profund de l'avenc semblava que estroncava tota esperança de continuïtat. En una tercera expedició, el Tomàs Roy encara descobrí i explorà una xemeneia situada damunt la sala est.

Poc esperàvem que darrera una cavitat de dimensions modestes s'amagués una avenc tan ric en formacions que desitgem que romanguí així per sempre més. Trobar un avenc amagat dins una cova és un fenomen extremadament rar a Sant Llorenç. D'altra banda el misteri dels ossos de cabra a l'interior de la cavitat ens ha desvetllat una possible reinterpretació de la llegenda del turó de les Nou Cabres. No serà que les cabres dels pastors desapareixien misteriosament vora un precipici on encara se les podien sentir a belar, i que fou aquest el motiu d'acostar-se al turó de les Nou Cabres per tal de desvetllar-ne l'entrellat? Tot i que encara no queda massa clar com les cabres podien accedir a l'interior de la cavitat superant un pas estret i acotat com l'actual, potser sí que fora massa casual la nombrosa presència d'aquest animal dins la cova-avenc Quim Solbas i l'actual topònim del turó de les Nou Cabres, que data tot just de principis del segle XX.

cavitat. El moment culminant del seu relat fou quan va exclamar que dins l'avenc hi havia 'la colada més maca de Sant Llorenç!' El segon a baixar vaig va ser en Jordi Guillemot que va aprofitar per enregistrar en vídeo** el moment. El tercer a fer-ho fou en Ramon Suades seguit pel Quim Solbas que, tot i no haver baixat mai un avenc, va fer el seu bateig amb un descens sense problemes a la cavitat que ja s'havia decidit per unanimitat el nom que tindria. Però el que embolcallà la meravella de la descoberta fou la miríada de gotetes d'aigua que queien d'una volta negra situada a més de vint metres d'alçada. La sala Blanca i la sala Est gotejaven vivament i el so de l'aigua fou una excel·lent banda sonora que ens acompanyà durant la primera exploració. El Marc Anglés posà a prova els seus dots d'escalador, assolint per la via Gaiatu el cim del "Púlpit", la part superior de

**El vídeo està penjat a youtube amb el títol de Primeríssima al següent enllaç:
http://www.youtube.com/watch?v=Oly6vtiGu54&feature=player_embedded

Foto: Víctor Ferrer.

DESCRIPCIÓ DE LA CAVITAT

Per Eduard BADIELLA NOGUERA

L'entrada és en forma de balma amb alguna alzina que en dificulta la visió de lluny. Això i el fet de que es troba lleugerament enlairada al cingle és el que ha fet que passés tan desapercebuda.

La boca d'uns 8 m d'amplada i 3 d'alçada, s'estreny ràpidament per formar una galeria d'11m de recorregut que als 8 metres ateny la seva màxima estretor (0,50 x 0,70). La galeria dona pas a una rampa força ample amb el sostre relativament pla i amb arrels que hi pengen. Just en aquest sostre és on iniciem la instal·lació.

La rampa de 16 m de recorregut té un replà al mig, on podem reinstal·lar i, cada cop és més pronunciada, va a donar a un pou de 14 metres de fondària amb una amplada de 1,8 x 7m. Aquest pou es reinstal·la a la mateixa capçalera, i també als 5 metres del fons. Davallat el pou som a una àmplia galeria lateral de la sala principal de la cavitat.

En direcció sud-est hi ha una galeria inicialment molt concrecionada, sala Blanca, que primer puja per tornar a baixar tot estrenyent-se i acabant als 15 m des del pou.

Tornant a la base del pou, i en direcció oest, veiem com la galeria s'eixampla fins a donar als 10 m a la sala de la cavitat. Aquesta té 32 m de llargada i arriba als 24 m d'alçada màxima amb una amplada mitjana de 5 m.

El que més destaca de la sala, i de tota la cavitat, és la gran colada a la paret oest. Aquesta colada ocupa tota l'alçada de la sala i està parcialment separada de la pròpia paret formant una rapissa als 12 m d'alçada en forma de púlpit.

Cap al sud, la sala va baixant fins acabar en un parell d'estretes i curtes galeries sobreposades, la inferior de les quals assoleix la màxima fondària de la cavitat als -37 m tot acabant curulla de sediments. Aquests sediments són plens de restes òssies incrustades, al igual que en tot el terra de la sala, destacant-ne les restes senceres d'una cabra ben bé al mig de la sala en un cercle de pedres per fer-ho més visible i protegir-ho.

Pel costat contrari, al nord, hi trobem una gatera bastant plana amb 14 m de recorregut seguint un parell de diàclasis paral·leles a les queneratrius de la sala principal i acaba en un enderroc.

El mateix costat nord, i remuntant una colada assolim una xemeneia que ens dona a una galeria ja a 15 m quasi per sobre del terra de la sala. Aquesta galeria va remuntant fins a donar a una nova xemeneia que acaba impenetrable.

Foto: Jordi Navarro.

INFORME DE LA VOCALIA DE PALEONTOLOGIA I ARQUEOLOGIA “SECCIÓ VILLALTA” DE LA FEDERACIÓ CATALANA D'ESPELEOLOGIA

La “Secció Villalta” de la Federació Catalana d'Espeleologia, comunica el resultat de les determinacions de les restes de fauna descobertes a la cova-avenc Quim Solbas del terme de Sant Llorenç Savall (el Vallès Occidental).

TÀXONS

Capra hircus (cabra, esquelet complet en connexió anatòmica).

Sciurus vulgaris (esquirol).

Apodemus silvaticus (ratolí de bosc).

OVICAPRID (cabra o ovella).

Descobridors: Jordi Guillemot (SIS del CE de Terrassa), Julià Gonzàlez i Miquel Nebot (Secció Villal-ta de la Federació Catalana d'Espeleologia).

Dates de recol·lecció: Jordi Guillemot: 20/11/2011 i 11/12/2011 - Julià Gonzàlez i Miquel Nebot: 11/12/2011.

GEOESPELEOLOGIA

Per Marc ANGLÉS VILA

LITOLOGIA:

El rocam d'aquesta zona del massís de Sant Llorenç del Munt està constituït predominantment per

Foto: Tomàs Roy.

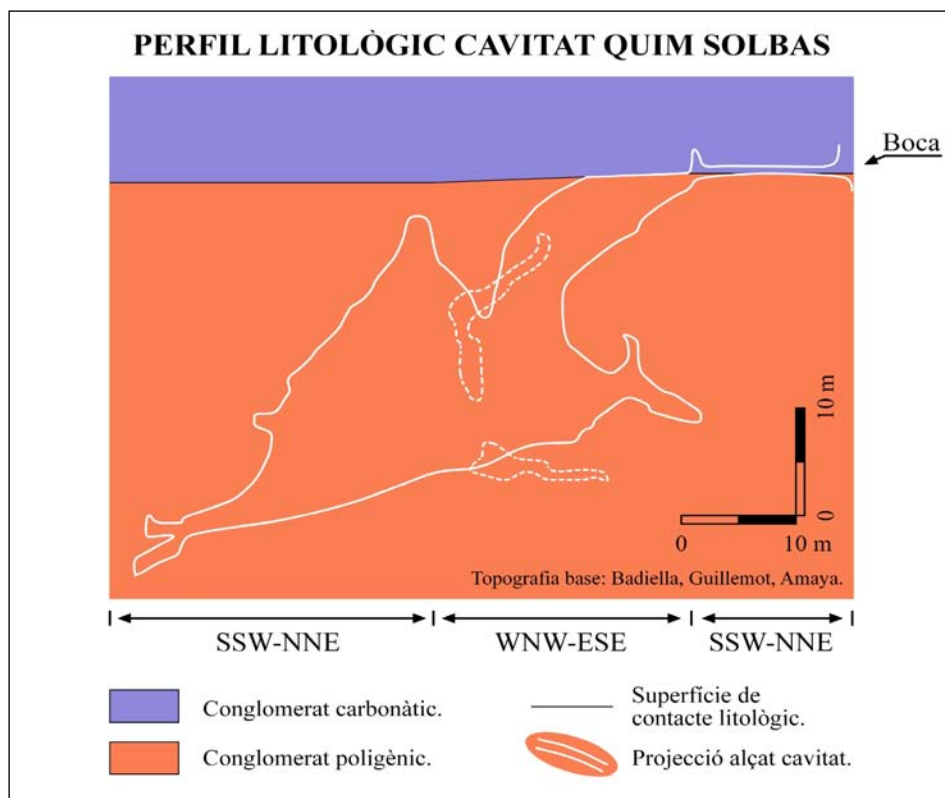

Figura 1: Perfil litològic de la cavitat Quim Solbas.

conglomerats. Localment també hi ha algunes intercalacions de gresos i lutites. Els conglomerats són de 2 tipus, uns de composició predominantment carbonàtica i els altres de naturalesa poligènica (Anglés & Maestro, 2012).

La part superior de la cavitat es desenvolupa en conglomerat carbonàtic i la part inferior en conglomerat poligènic (figura 1). La superfície de contacte entre ambdós tipus de conglomerats correspon a la base de la galeria d'entrada.

ESTRUCTURA GEOLÒGICA:

Les principals fractures de la zona corresponen a 2 famílies perpendiculars de diàclasis de superfícies verticals a subverticals. Una família segueix la direcció NNE-SSW i l'altra WNW-ESE (figura 2). Les diàclasis NNE-SSW són les que tenen més entitat i es troben més marcades en les formes del relleu.

Al massís es troben 2 tipus de diàclasis: Les interclases i les megaclases (Freixes, 1986; Cardona, 1990). Les interclases es limiten a tallar aquells nivells de comportament més fràgil i competent, formant denses xarxes. Es desenvolupen especialment en el conglomerat carbonàtic. Les megaclases tenen una major entitat i abast, travessant varis nivells litològics i formant una xarxa més espaiada.

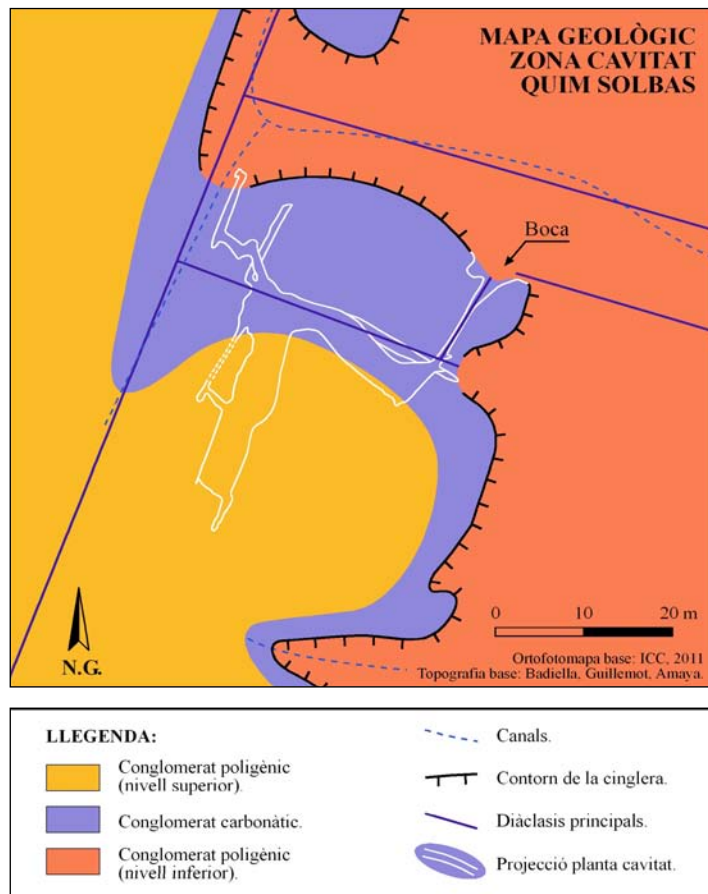

Figura 2: Mapa geològic de la zona de la cavitat Quim Solbas.

La galeria d'entrada de la cavitat s'estructura a favor d'una interclasa de direcció NNE-SSW en el nivell de conglomerat carbonàtic. El pou i la seva galeria inferior es desenvolupen seguint una petita megaclasa WNW-ESE de limitada continuïtat lateral. La sala i demés galeries del sector occidental de la cavitat s'estructuren en una sèrie de fractures conjugades que conformen una important megaclasa de direcció NNE-SSW (figura 3) (taula 1).

Les diàclasis que formen l'estructura de la cavitat (figura 3) tenen un marcat paral·lisme amb les principals formes del relleu exterior (figures 2). El pou i la galeria inferior són paral·lels a la megaclasa WNW-ESE que desenvolupa la canal nord, i la sala i galeries occidentals són paral·leles a la megaclasa NNE-SSW que constitueix la canal oest. D'aquesta manera, la planta de la cavitat resulta paral·lela i molt propera a les dues canals principals, podent-se afirmar que el sistema conjugat de fractures associat a cada megaclasa són les responsables del desenvolupament de la cavitat i que el propi retrocés de la cinglera molt probablement afavoreixi l'eixamplament de les fractures per disminució de pressió lateral i inestabilització.

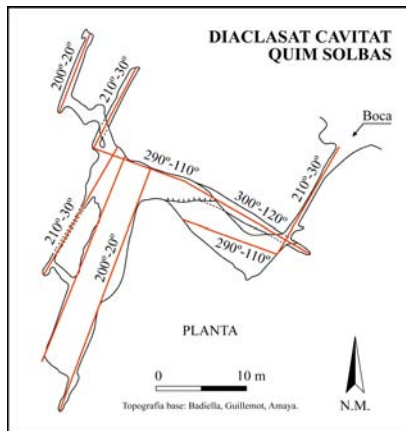

Figura 3: Esquema de la xarxa de diàclasis de la cavitat Quim Solbas.

PARTS DE LA CAVITAT	FAMÍLIES DE DIÀCLASIS	
	NNE-SSW	WNW-ESE
Galeria entrada	Interclasa	
Pou i galeria inferior		Megaclasa
Sala i galeries occidentals	Megaclasa	

Taula 1: Taula esquemàtica de les principals diàclasis que conformen la cavitat Quim Solbas.

HIDROLOGIA SUBTERRÀNIA:

Actualment la circulació d'aigua a la cavitat es limita en períodes de pluges a un petit curs d'aigua que discorre per la galeria SW fins a infiltrar-se en la part més baixa. Aquesta petita i eventual circulació és alimentada pels degotalls i regalims provinents del sostre i les parets de la caverna, que al seu torn provenen de la infiltració de l'aigua de pluja per la canal i escltxes del damunt. Aquesta percolació és la que afavoreix el creixement de les espectaculars concrecions que adornen la sala.

Temps enrere en el Quaternari, l'activitat hídrica a la cavitat va ésser més important, moment en el que va perfilar el conducte d'entrada i va afavorir l'eixamplament de la part interior de l'avenc.

La forma ovalada de la secció de la galeria d'entrada indica una inicial conducció a pressió de les aigües subterrànies. Era l'estadi en que el nivell de conglomerat carbonàtic es trobava sota condicions freàtiques. L'encaixament que s'observa a la part baixa de la mateixa secció demostra que posteriorment la circulació va passar a règim lliure, molt probablement associada a l'excavació del relleu exterior cap a cotes més baixes. Llavors, el conducte drenava les aigües d'infiltració del nivell de conglomerat carbonàtic cap a la zona de la canal nord (figura 2).

Més tard, la cavitat interior es va comunicar obertament amb la galeria d'entrada i les aigües d'infiltració van passar a alimentar directament les galeries inferiors, deixant de funcionar la gatera com a conducte de desguàs del nivell de conglomerat carbonàtic. En aquest moment la cavitat podia anar guanyant dimensions en tota la seva part interior.

La pròpia erosió i el desmantellament del

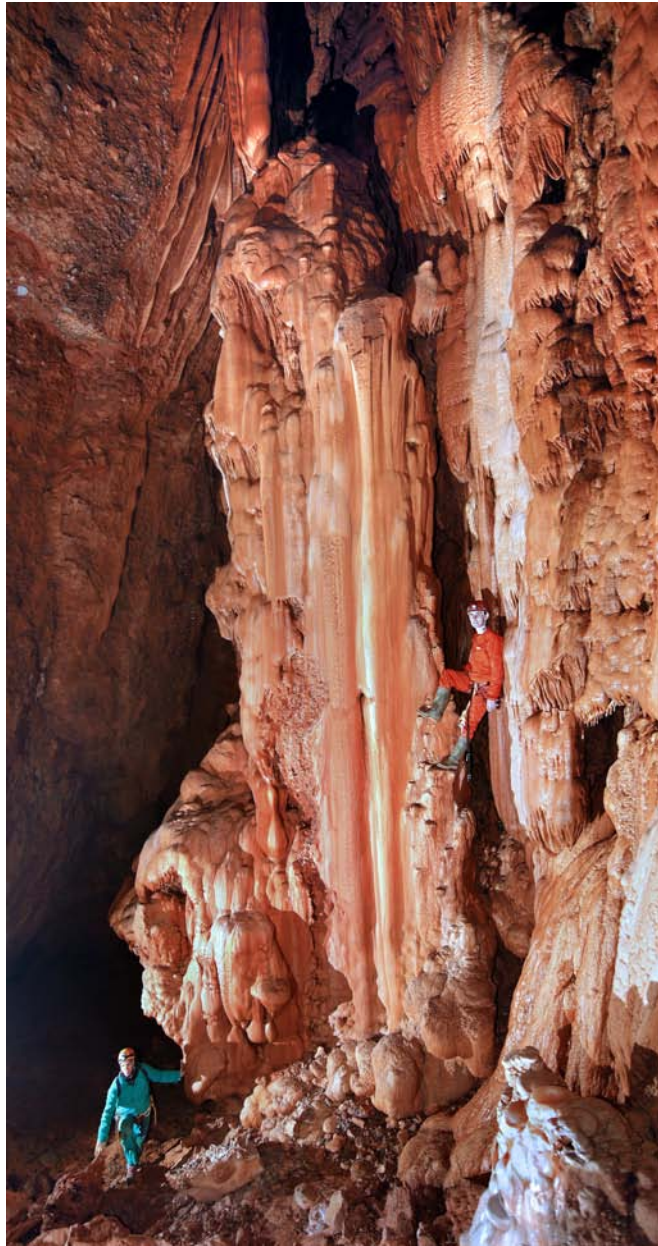

Foto: Víctor Ferrer.

relleu exterior van anar provocant la progressiva disminució en l'aportació d'aigües d'infiltració fins arribar a l'estadi actual, en el que predomina la formació de concrecions per sobre l'excavació de conductes.

AVENC QUIM SOLBAS

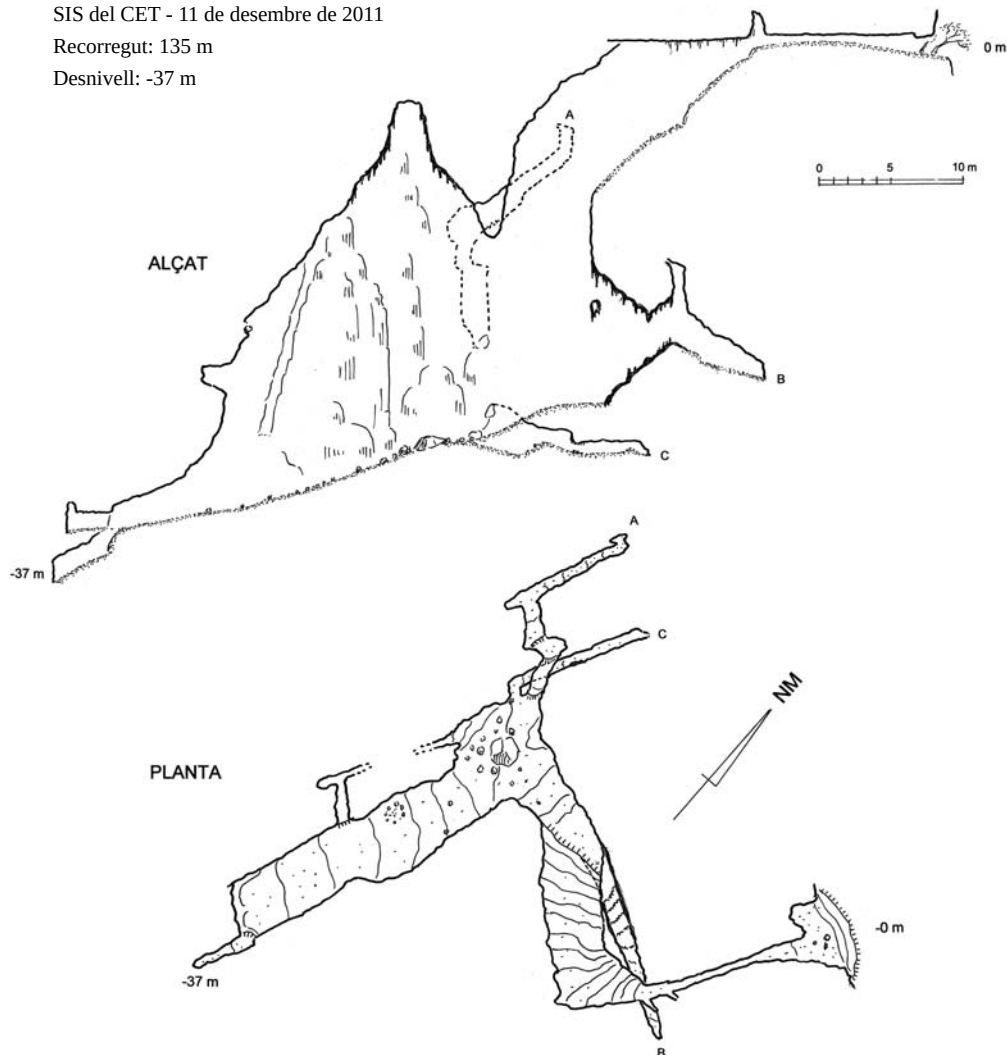
Sant Llorenç Savall

Topografia de Eduard Badiella, Jordi Guillemot i José Amaya

SIS del CET - 11 de desembre de 2011

Recorregut: 135 m

Desnivell: -37 m

ESPELEOGÈNESI:

La particularitat d'aquesta cavitat a l'entorn de Sant Llorenç del Munt rau en el fet de tenir una galeria d'entrada en forma de cova que desemboca en el pou d'un avenc. L'explicació d'aquest fenomen cal cercar-lo en el desenvolupament independent de la gatera inicial.

En un primer estadi, el relleu del massís era més accentuat que l'actual i encara no es trobaven desenvolupades les canals del voltant. La galeria d'entrada molt probablement funcionava independentment de la resta de cavitat, conduint les aigües subterrànies del nivell de conglomerat carbonàtic sota nivell freàtic. Més tard, a mesura que s'encaixaven les canals exteriors, la circulació de la gatera va passar a règim lliure.

Posteriorment, l'excavació del relleu i el propi retrocés de la cinglera segurament van afavorir l'eixamplament de les megaclases NNE-SSW i WNW-ESE. Aquest efecte mecànic queda palès a la part interior de la cavitat per la presència de diversos blocs despresos del sostre i parets.

A partir d'aquell moment, la galeria d'entrada va quedar obertament comunicada amb el pou, provocant que les aigües d'infiltració s'escolessin cap avall en lloc de sortir per la gatera. Això va afavorir el desenvolupament de la cavitat interior.

Actualment, per efecte de l'erosió del relleu, la cavitat ha anat quedant aïllada en un gran bloc de la cinglera, amb una àrea de recàrrega de les aigües pluvials molt limitada i amb aportacions laterals menyspreables. Això fa que l'excavació de la cavitat sigui gairebé nul·la i predominin els processos reconstructius.

BIBLIOGRAFIA

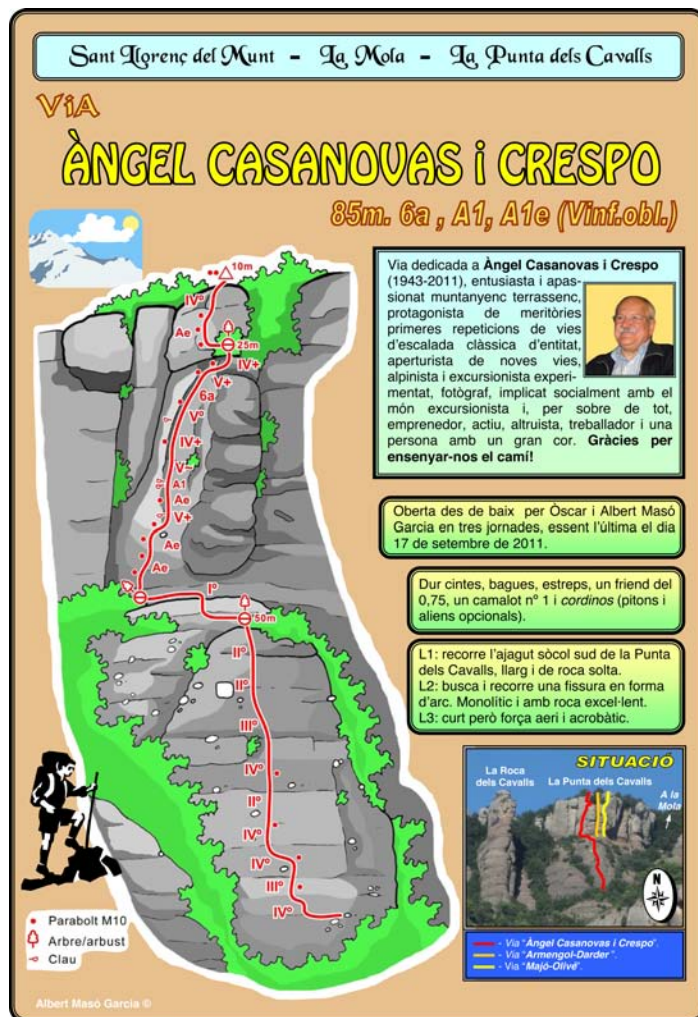
- ANGLÉS, M.; MAESTRO, E. (2012): Els conglomerats de Sant Llorenç del Munt (Eocè mitjà-superior). Butlletí de la Institució Catalana d'Història Natural, 76: 71-82. Barcelona.
- ANGLÉS, M.; MONTERDE, E. (2007): Les surgències del vessant sud-oest del massís de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. Arxiu del Centre Excursionista de Terrassa, 113: 199-212
- CARDONA, F. (1990): Grans Cavitats de Catalunya. Segon volum: El sistema Mediterrani i la Depressió Central. Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac. Espeleo Club de Gràcia. Barcelona. Espanya.
- FREIXES, A. (1986): El carst conglomeràtic experimental de Rellinars: un enfocament sistèmic i hidrogeològic en la recerca del medi càrstic. Tesi de Llicenciatura. Facultat de Geologia. Universitat de Barcelona. Barcelona. 152 p
- INSTITUT CARTOGRÀFIC DE CATALUNYA (2011): Ortofotomapa de Catalunya 1:2.500. Full 285-113 (392-5-1). Versió 3.3. Edició 2. Vol 2010.07. Institut Cartogràfic de Catalunya. Barcelona.

S'HA OBERT UNA VIA D'ESCALADA EN HOMENATGE AL'ÀNGEL CASANOVAS I CRESPO

Per Albert i Òscar MASÓ GARCIA

Cent anys són una xifra que impressiona, però si a més suposen cent anys d'esforç ininterromput, ple d'il·lusió i de superació dins del CET, són un veritable orgull que dona una empenta especial per continuar molts i molts anys més al servei de l'excursionisme, de Terrassa i del país. Impregnats d'aquestes bones vibracions, els actes organitzats per celebrar-ho han estat tan nombrosos i variats que tothom ha pogut degustar l'efemèride amb allò que més li ha plagut.

Per la nostra part, hem gaudit de la presentació oficial del Centenari, de les explicacions del Francesc Roma, de les agosarades escalades de l'Oriol Baró, de les pel·lícules

Croquis de la Via. Foto: Albert Masó Garcia.

històriques de l'Agustí Fabra, etc... i a més n'hem pogut ser participants directes amb la presentació del nostre llibre "Escalades a Montserrat, el Cairat i Sant Llorenç del Munt i l'Obac", una obra que ens la va prologar l'Àngel Casanovas, qui va accedir a la nostra petició amb l'entusiasme que el caracteritzava, i que d'aquesta manera va contribuir a dignificar el nostre llibre. Per a nosaltres és tot un honor que l'obra vagi encapçalada per les seves elaborades i sensibles paraules, plenes de saviesa i d'experiència.

Albert Masó, Àngel Casanovas i Òscar Masó el dia de l'acte d'inici de la celebració del Centenari (18-09-2010), a la Sala d'Exposicions del Centre Cultural de Caixa Terrassa. Foto: Conxita García Pérez.

Però poc abans de la fi dels actes del Centenari, un fet inesperat i colpidor ens va sacsejar a tots: la pèrdua de l'estimat Àngel. Moguts per la irrefrenable convicció de perpetuar la memòria de l'amic desaparegut, ens vàrem llençar a obrir una via d'escalada a Sant Llorenç del Munt i l'Obac, massís que ell estimava de tot cor, igual que nosaltres dos i tantíssima gent.

L'Àngel va ser un ferm escalador, que de jove va obrir agosarades "primeres" i va protagonitzar repeticions d'envergadura en aquella època. Per tant, una via d'escalada podia ser una forma d'homenatge molt escaient a la seva persona.

La línia escollida es basava en un projecte que ens havia sorgit mesos enrere i que, curiosament, el mateix Àngel va poder conèixer. La seva bona opinió sobre el trajecte intuït no se'ns va esborrar pas, i va emergir amb força en el moment de la decisió de dedicar-li la via.

Aquest itinerari el vàrem obrir des de baix en tres atacs. La via neix a prop del Bolet de can Pobla, tot enfilant en primer lloc un esperó ben marcat, de roca variable. Després, prossegueix pel contundent mur occidental de la Punta dels Cavalls, abastant un díedre-fissura de roca insuperable fins arribar a una còmoda reunió. Llavors, s'assoleix el cim mitjançant un curt tram desplomat i molt aeri, que duu als plans superiors de la Mola.

L'última jornada va finalitzar amb una espessa i humida boira que va durar fins a les últimes llums del dia, just quan el segon de cordada va arribar feliçment al cim, donant per acabada la via. Sorprenentment, era el mateix dia en què se celebrava l'acte social de cloenda del Centenari del CET.

Tot plegat, aquests dies d'escalada varen suposar unes hores d'esforç i dedicació viscudes sempre amb el record viu de l'amic traspasat, a qui vàrem poder homenatjar, dos mesos després i amb gran emoció i companyonia, el dia 17 de desembre. Aquell dia

ens agrupàrem més de 25 persones, en un acte encertadament organitzat pel propi CET per tal de celebrar la primera repetició oficial de la via, i on no hi varen faltar la Rosa Mari, esposa de l'Àngel, i el seu fill Roger.

Dins dels cors de tots els que t'hem conegut, amic Àngel, roman encesa una espurna que ens impulsa a continuar la ferma petja que vas deixar, mentre et desitgem un etern repòs en pau.

Albert Masó obrint els primers metres de la via Àngel Casanovas i Crespo. Foto: Òscar Masó García.

Els verticals inicis del segon llarg, durant l'obertura a càrrec d'Òscar Masó. Foto: Albert Masó García.

Ambient santllorentí a l'arribada a la còmoda segona reunió, durant la qual l'Albert supera la fissura-diedre de roca excel·lent. Foto: Òscar Masó García.

Arribada de l'Albert Masó al cim, a les fosques i enmig de l'espessa boira, el dia 17/9/2011. Foto: Òscar Masó García.

CRÒNICA

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DEL 29 D'ABRIL DE 2010

L'Assemblea General Ordinària es va celebrar en segona convocatòria a la sala d'actes, sota la presidència d'en Francesc Muntada, acompanyat dels vicepresidents Pep Aced, Manel Cajide i Quim Prunés, del Tresorer Cèsar Fontanes i del Secretari Pep Ventura, amb l'assistència de cinquanta-quatre socis.

Primerament el Secretari llegí les dues darreres Actes (Assemblea General Extraordinària, de 19 de juny de 2009 i Assemblea General Ordinària, de 2 d'abril de 2009), les quals foren aprovades per unanimitat. A continuació, els representants i vocals de les diferents seccions, exposaren les activitats realitzades i previstes per l'any 2010, en aquest ordre: Miquel Cadevall i Ricard Alegre (Secció d'Excursionisme), Joan Crispi (Secció de Ciències Naturals), Pere Mesalles (Secció d'Esquí), Àngel Vela (Vocalia de Senders), Francesc Muntada (Horitzons), Toni Bartomeus (Caminada Popular), Roser Alegre (Secció de Fotografia), Loreto Duaso en nom d'Eva Cervelló i Imma Pla (Secció Infantil), Gemma Sendra i Ariadna Simó (Secció d'Investigacions Subterrànies), en Joan Montfort (Organització del Campament Social d'Alta Muntanya) i Montserrat Malgosa (Vocalia de Cultura).

Els punts quart i cinquè de l'Assemblea es van centrar en l'estat de comptes i la presentació de la proposta de pressupost per a l'any 2010. L'exposició anà a càrrec d'en Cèsar Fontanes. El Compte d'Explotació del 2009 es tancà amb un resultat negatiu de 1.094,86 €, que es produí al fet d'adequar a la llei la partida d'amortitzacions, ja que l'exercici del 2009 presenta un resultat positiu de 13.042,32 €. També presentà el pressupost del 2010, que preveu un resultat negatiu de 1.591,48 €, del qual en destacà algunes partides corresponents a activitats previstes pel Centenari. Ambdós foren aprovats per unanimitat.

A continuació el President exposà l'informe de Presidència, en el qual volgué deixar constància de la direcció col·legiada que ha volgut impulsar la nova Presidència i agraií de forma especial la dedicació de tots els socis/es que dediquen el seu temps al Centre. A continuació feu un balanç dels 9 mesos de la presa de possessió de la nova Junta, del qual en recordà que l'objectiu prioritari és el de potenciar les activitats que ja es realitzen i adequar l'Entitat a les noves formes de viure la muntanya del segle XXI. Feu èmfasi que estava funcionant amb molta empenta la Comissió del Centenari. Informà que s'ha creat la figura de Cap de Premsa, i que s'està treballant per ser més presents a la vida social de la ciutat, millorar la presència del CET a les xarxes socials i el WEB. I recordà els reptes que encara s'han de posar en marxa, entre els quals destacà la campanya de captació de

nous socis, fer un programa d'integració de nouvinguts i fer més acollidora la seu social i racionalitzar-ne el seu ús.

Dins l'informe de presidència, en Francesc Muntada passà revista al nombre d'associats: 1.927 socis i durant el 2009 hi hagueren 108 altes i 247 baixes, 8 per defunció. Demanà un sentit condol per a les famílies i un record per a Norbert Castañé i Tusell, Jaume Roura i Josa, Anna Campderrós i Pallejà, Sebastià Homs i Padrisa, Francesc Brugueras i Rusca, Dolors Julià i Julià, Joaquim Baltà i Talló i Manel Campos i Alcaraz.

Els deu primers socis de l'entitat són:

- 1: Josep Cuartero i Cabré (des del 23 d'agost de 1932)
- 2: Carles Ballbè i Artigas
- 3: Àngela Bruguera i Font
- 4: Cèlia Carles i Soriguera
- 5: Manuel Planchat i Villacampa
- 6: Josep Mª Arias i Ventalló
- 7: Joan Fontanals i Alegre
- 8: Alfons Sanagustin i Santolari
- 9: Narcís Bacardit i Puig
- 10: Marian Barba i Farrés

Tancà el seu informe comentant la impugnació que s'ha fet de l'entrada de nous membres a la FEEC, basada en que a les reunions de Vegueries la representació hauria de ser proporcional al nombre d'associats, evitant l'entrada de nous membres d'entitats sense gairebé socis ni local social o d'empreses amb afany de lucre.

El punt següent consistí en la lectura de dues propostes que s'han presentat per escrit: Presentar una queixa a través del representat a la Comissió Consultiva del Parc Natural de Sant Llorenç i una carta al Diputat President de l'Àrea d'Espais Naturals de la Diputació de Barcelona, mostrant la disconformitat del CET amb unes obres menors que s'ha efectuat a la façana d'entrada a l'església del Monestir de Sant Llorenç, que trenquen l'estètica del conjunt monumental. S'aprovà per unanimitat.

Es proposa la participació del Centre Excursionista com a entitat col·laboradora en la plataforma "Terrassa Decideix, que promou la consulta popular sobre la independència de Catalunya, que generarà un petit debat. La proposta fou aprovada amb 38 vots a favor i 6 en contra.

En el darrer punt de l'ordre del dia, dedicat a precís i preguntes, els consocis Jaume Galofre i Àngel Casanovas, aclariren el destí de les fotografies que s'han demanat als socis (que no és altre que fer un pòster amb motiu del Centenari); la Gemma Sendra volgué fer constar que el curs d'espeleologia es pot fer des dels 14 anys i que els monitors que l'imparteixen són titulats; i es recolliren les propostes efectuades pels consocis Artur Montcal i na Montse Trullàs, que el Centre faci un curs de vies ferrades i s'editi un document on hi figuri el programa i les dates dels diferents actes del Centenari.

ASSEMBLEA GENERAL ORDINÀRIA DEL 27 DE MAIG DE 2011

L'Assemblea General Ordinària es va celebrar en segona convocatòria a la sala d'actes, sota la presidència d'en Francesc Muntada, acompanyat dels vicepresidents Pep Aced, Manel Cajide i Quim Prunés, del Tresorer Cèsar Fontanes i del Secretari Pep Ventura, amb l'assistència de quaranta-tres socis.

Primerament el Secretari llegí l'Acta de l'anterior Assemblea General Ordinària, que fou aprovada per unanimitat. A continuació, els representants i vocals de les diferents seccions, exposaren les activitats realitzades i previstes per l'any 2011, en aquest ordre: Montserrat Malgosa (Vocalia de Cultura), Ricard Alegre i Miquel Ibáñez i Enric Cortés (Secció d'Excursionisme), Quim Prunés i Manel Tomàs (Secció d'Alta Muntanya), en Pep Ventura en nom dels responsables que excusaren l'assistència (Coneixermón), na Roser Alegre (Secció de Fotografia), Antoni Comelles (Secció de Ciències Naturals), Pere Mesalles (Secció d'Esquí), i na Gemma Pirla (Secció d'Investigacions Subterrànies).

A continuació el tresorer, Cèsar Fontanes, presentà el Compte d'Explotació i Balanç del 2010 (que es tanca amb un resultat positiu de 25.382,34 ¢) i el pressupost del 2011, que preveu un resultat positiu de 11.138,53 ¢. Ambdós foren aprovats per unanimitat.

A continuació el President exposà l'informe de Presidència, i l'inicià fent esment que l'any 2010 ha estat marcat pels actes del Centenari, agraïnt a tots els socis la seva participació en els actes i en la seva organització, en especial a la Comissió del Centenari. Feu una valoració positiva dels Actes i de la participació i passà revista a les subvencions rebudes de diferents organismes públics i privats. Comentà que algunes de les activitats previstes es posposaran per qüestions d'organització o pressupost. Entre elles la Taula d'Orientació del Montcau, la publicació del Llibre sobre la història del Centre, l'execució de l'obra musical "Suite Pirinenca", i la reedició del Mapa de Sant Llorenç del Munt per a la qual es preveu incorporar una versió digital que permeti actualitzacions on-line.

A continuació passà revista dels nombrosos reconeixements rebuts amb motiu del Centenari: Nit de l'esportista, la de l'Esport Català, de la FEDME, de la FEEC, del CEC, del CD Terrassa Hoquei, i de la F.C. d'Esports d'Hivern. En especial la placa que representa la Creu de Sant Jordi atorgada pel Govern de la Generalitat de Catalunya.

Seguidament explicà el projecte d'ampliació de l'espai social del Centre als espais de l'Arxiu Tobella, amb la instal·lació d'un rocòdrom. Que s'estan mantenint converses amb les altres entitats més representatives de la ciutat perquè no coincideixin els seus actes principals en dates i explicà els actes organitzats conjuntament amb el CD Terrassa Hoquei, que també celebra el seu Centenari.

Explicà els nous canals que s'han establert per millorar la comunicació amb els socis: la web, les adreces de correu electrònic presidència@ce-terrassa.cat i junta@ce-terrassa.cat, i les ganes que te la Junta de potenciar la comunicació interna, amb la millora del Butlletí mensual, així com l'externa amb els mitjans de comunicació. Amb aquesta finalitat comunicà

la voluntat de la Junta de contractar un Cap de Premsa. S'ha pensat amb la Núria Ventura, estudiant de Periodisme i filla d'un membre de la Junta. La proposta s'aprovà per 42 vots a favor, cap negatiu i una abstenció. Per acabar informà que s'estan estudiant pressupostos per la instal·lació d'aire condicionat/calefacció al Centre per fer més acollidora la seu Social.

Dins l'informe de presidència, en Francesc Muntada passà revista al nombre d'associats: 1.837 socis i durant el 2010 hi hagueren 122 altes i 116 baixes, 4 per defunció. Demanà un sentit condol per a les famílies i un record per a Emili Llongueres Bayó, Josep M. Serrano Siraña, M. Mercè Mañosa Carrasquer i Carme Belles Boix.

Els deu primers socis de l'Entitat són els mateixos exposats a l'acta de l'Assemblea anterior.

El punt següent consistí en la lectura de dues propostes que s'han presentat per escrit: Una proposta presentada pel consoci Josep M. Escoda, que fa referència a les rectificacions al Mapa de Sant Llorenç del Munt editat amb motiu del 75è aniversari del Centre, en especial a les recollides pel un altre consoci, difunt, Pere Verderi, i com incorporar-les a la nova edició. El president contesta que les rectificacions es recolliran a la nova versió digital que hi ha la intenció de posar en marxa.

El consoci Ramon Riu proposa la millora de la megafonia dels actes socials i la visibilitat fent que el pati de seients tingui inclinació. El President diu que es farà un estudi per millorar la megafonia, doncs es considera que no pot tenir un cost gaire elevat. L'altra proposta és de més difícil realització, atès que l'arquitectura de l'edifici i la sala ho fan complicat.

En el darrer punt de l'ordre del dia, dedicat al torn de precís i preguntes, s'efectuaren diferents aportacions entre les quals destacà la dels socis de la secció de Fotografia, que demanaren millorar la il·luminació de les exposicions de la Sala d'Actes. S'acordà demanar opinió a un expert perquè s'estudiï. L'Àngel Casanovas, preguntà sobre el retorn de la queixa que es va presentar per les obres de l'entrada de l'església de Sant Llorenç. El President explicà que al final no hi hagueren tals obres sinó que es va pintar la façana i que la nova pintura va fer destacar unes obres fetes fa anys. Ara ja torna a estar despintat. També demanà quina és la postura de la Junta respecte la prohibició d'accedir a Can Poble amb vehicle i sol·licità que s'incrementi la coordinació i vinculació amb l'Ateneu Terrassenc, a les que el President respongué que han defensat la postura mixta de tenir l'accés a Can Poble tancat però amb una regulació que en permeti l'accés en determinades circumstàncies i, respecte a l'Ateneu, que s'actuarà com s'ha vingut fent amb d'altres institucions.

Finalment l'Àngel Casanovas, i en relació al projecte d'implantació d'un rocòdrom, exposà la necessitat de no permetre un greuge comparatiu per part de l'Ajuntament respecte d'altres entitats que han rebut ajuts per la construcció d'equipaments, al que el President respon que un cop tancat acords amb l'Arxiu Tobella, propietari dels espais a llogar, ho gestionaran amb l'Ajuntament.

El Consoci Jordi Massana mostra preocupació per la despesa que pot significar per a l'Entitat el projecte d'instal·lació d'aire condicionat i millora de la calefacció, al que el President respongué que seria progressiu i que actualment es disposa d'un sistema de calefacció molt ineficient.

ACTES CELEBRATS. ANY 2010

— Dijous, dia 14 de gener: *PRESENTACIÓ DEL LLIBRE “CRESTAS PIRENAICAS”* (Volum II) i *PROJECCIÓ DE L'AUDIOVISUAL “DOCTOR FESTIVAL CRESTAS”*, a càrrec del seu autor Pako Sánchez.

— Dissabte, dia 23 de gener: amb motiu del Centenari de la nostra entitat, *VISITA GUIADA A L'ESTATGE SOCIAL DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA*, acompanyats per llur vice-president, el Sr. Francesc Beato.

— Dijous dia 28 de gener: la sala d'actes acollí una animada tertúlia al voltant de *“LA CULTURA DE LA COBDÍCIA”*, a càrrec de l'economista i periodista Francesc Cabana, moderada pel també economista Jaume Llargués.

— Divendres, dia 5 de febrer: la sala d'actes s'emplenà de gom a gom, per poder veure i escoltar al gran alpinista austríac Kurt Diemberger, el qual oferí la conferència-tertúlia *“EL SETÈ SENTIT. VIURE I SOBREVIVRE ENTRE ZERO I 8.000 METRES”*, que intercalà explicacions amb la projecció de fotografies de la seva llarga i magnífica trajectòria alpinística.

— Dijous, dia 11 de febrer: projecció del vídeo *“ELS SECRETS DEL GRAND CANYON DEL COLORADO”*, a càrrec de Maria Gràcia Celma i Ricard Bassols, els quals entre imatges i explicacions aconseguiren que els assistents viatgessin a aquell impressionant indret.

— Dijous, dia 18 de febrer: el biòleg-alpinista Jordi Lazuela visità de nou la nostra entitat per oferir-nos una interessantíssima conferència-audiovisual sobre la Punta d'Atacama: *“ELS VOLCANS MÉS ALTS DEL MÓN. OJOS DEL SALADO-PISSIS-BONETE”*.

— Dijous, dia 25 de febrer: realització de la tertúlia *“TRES ASPECTES DE LA LLENGUA: LINGÜÍSTIC, PEDAGÒGIC I POLÍTIC”*, a càrrec de Joan Sol, professor de lingüística catalana, moderada pel professor de ciències de l'educació, l'Albert Rico.

— Dijous, dia 11 de març: el professor d'Història de l'Art Vicenç Furió, ens oferí la conferència *“ART I PAISATGE”*, promoguda per la Vocalia de Cultura.

— Dijous, dia 18 de març: en Narcís Serrat presentà l'audiovisual *“PER TERRES DEL CID. DE BURGOS A VALÈNCIA EN BTT”*, recull imatges i vivències capturades durant els més de 900 km efectuats sobre dues rodes.

— Dijous, dia 25 de març: la vocalia de Cultura ens oferí la conferència *“QUINA MENA DE VIDA ESPEREM TROBAR FORA DE LA TERRA”*, de la mà d'en David Jou, catedràtic de física a la UAB i poeta, moderada pel professor de literatura Jaume Closa.

— Dijous, dia 8 d'abril: en Floreal Soriguera ens oferí la conferència “*EL TIBET*”, en la qual desgranà els preparatius, vivències i anècdotes i contratemps que visqueren al llarg del viatge efectuat a aquesta nació ocupada per la Xina.

— Dijous dia 22 d'abril: organitzada per la vocalia de Cultura, i amb l'objecte de celebrar la diada de Sant Jordi, la sala d'actes acollí la tertúlia humorística que sota el títol de “*LA SAMARRETA*”, comptà amb la participació d'en Jaume Aulet, en Salvador Cardús, l'Ada Castells i en Raimon Escudé. En Salvador Comelles actuà de moderador.

— Dijous, dia 6 de maig: la sala d'actes acollí la projecció de la pel·lícula “*VIDA ENTRE ELS ESTELS*” a càrrec dels seus directors, la Patricia Viscarret i Alberto Urtaun, emocionant testimoni gràfic que narra la percepció de la muntanya i les sensacions viscudes per part de dues noies discapacitades durant el descens amb esquís de la Vallée Blanche.

— Dimecres, dia 12 de maig: davant d'una nodrida assistència presentació del llibre “*LA CASTELLASSA DE CAN TORRAS. HISTÒRIA, TRADICIÓ I LLEGENDA*”, a càrrec del seu autor i consoci l'Òscar Masó i Garcia, i projecció del vídeo “*AIXECAMENT DE DOS PILARS DE QUATRE AL CIM DE LA CASTELLASSA DE CAN TORRES A CÀRREC DE LA COLLA CASTELLARA DELS MINYONS DE TERRASSA*”.

— Dijous, dia 13 de maig: *PROJECCIÓ DE L'AUDIOVISUAL SOBRE EL TREKKING EFECTUAT AL NEPAL PER QUATRE VETERANS DEL CET*, i que durant tres setmanes recorregueren indrets tant bells com les geleres Ngozomba i Khumbu i assoliren els pics Gokio Ri (5.357m) i Kalaphattar (5.545m), propers als camp base de l'Everest.

— Dimecres, dia 6 de maig: projecció fotogràfica “*OCELLS DE TRINIDAD I TOBAGO*”, a càrrec d'en Jordi Salvador i la Rosa Alentorn, que versà sobre la diversitat d'avifauna d'aquest estat caribeny.

— Dijous, dia 27 de maig: de la mà de la vocalia de Cultura, la sala d'actes acollí la conferència “*NO M'EMPRENYIS QUE JA ME'N VAIG. ADAM ALS 80 ANYS*”, a càrrec de Salvador Esteban, metge i ex-delegat de l'OMS.

— Dilluns, dia 7 de juny: en el marc de la setmana del Medi Ambient de Terrassa, la sala d'actes acollí la conferència “*GLACIOLOGIA DEL PIRINEU*”, a càrrec del geògraf Fernando Lampre Vitaller.

— Dijous, dia 10 de juny: els consocis Àngel Massallé i Dolors Josa, presentaren i comentaren la projecció “*VIATGE A KAMCHATKA*”, magnífica aproximació aquesta desconeguda península de l'extrem est de Rússia.

— Dilluns, 14 de juny: de la mà de l'Obra social de la Caixa de Sabadell, la Fundació Festival Internacional de Cinema de Muntanya i Aventura de Torelló i de la nostra entitat,

el cinema Catalunya acollí la projecció d'algunes de les pel·lícules guanyadores de la 27èna edició del Festival de Cinema de Muntanya. Es projectaren "*EXPEDITION MANASLÚ*" de Carsten Maaz (Alemanya), millor film de muntanya 2009 i "*THE SHARP END*" de Peter Mortimer i Nicholas Rosen (EUA), millor film d'esports de muntanya.

— Dijous dia 17 de juny: la sala d'actes acollí dues noves projeccions de l'Elies Coll. En aquesta ocasió i amb l'estil divertit i desenfadat que el caracteritza no exempt de compromís i elevat nivell alpinístic, acostà experiències de barranquisme i escalades a Grècia amb el vídeo *ROKALOS!! VOTHONAS! GORGAPOTAMUUUUUS!*, i a continuació "*WALKER: L'ESPERÓ DE LES GRANDES JORASSES*", que narra la repetició que efectuaren conjuntament amb en Santi Padrós, de la via oberta per Ricardo Cassin, Esposito i Tizzoni el 1938.

— Dijous, dia 7 d'octubre: la vocalia de Cultura organitzà la conferència presentada per la psicoterapeuta i psicoanalista na Concepció Garriga, "*LA IMPORTÀNCIA DE LA CONNEXIÓ EMOCIONAL EN ELS HUMANS*", a càrrec del doctor Ramon Riera, psiquiatre i psicoanalista.

— Dijous, dia 14 d'octubre: conferència audiovisual "*CICLOTURISME PER EUROPA*", a càrrec de Carles Sans i Ravellat, en la que narrà experiències i les vivències de diferents viatges efectuats sobre dues rodes pel vell continent.

— Dijous, dia 4 de novembre: la vocalia de Cultura ens proposà una nova tertúlia amb el títol "*LA LLIBERTAT EN TEMPS D'INTERNET*", a càrrec del periodista Lluís Foix, moderada pel també periodista Jordi Llonch.

— Dijous, 11 de novembre: La sala d'actes acollí la conferència "*ELS INUIT: CAÇADORS DEL GRAN NORD*", a càrrec de l'antropòleg Francesc Bailón, il·lustrada amb la projecció de fotografies i d'una mostra d'obres artístiques efectuades per inuits de Grenlàndia i Canadà.

— Dissabte, dia 20 de novembre: una nodrida concurrència s'aplegà a la sala d'actes per acollir i escoltar a en Jordi Pons que oferí la conferència "*TIRANT MÀ DE LA MEMÒRIA*", un recorregut per les fites d'aquest reconegut alpinista català, que a nivell estatal, va ser el primer en petjar un 6.000 als Andes, un 7.000 a l'Hindu Kush i un 8.000 a l'Himàlaia.

— Dijous, dia 25 de novembre: Organitzada per la vocalia de Cultura es realitzà la conferència "*LA QUADRATURA DEL CERCLE DE LA SOSTENIBILITAT*", a càrrec de Joan Domènec Ros, catedràtic d'Ecologia de la UB i vicepresident de l'Institut d'Estudis Catalans.

— Divendres, dia 26 de novembre: "*ELS ALPS SECRETS TIBETANS*". Conferència

de nivell a la sala d'actes a càrrec de Tomatsu Nakamura, alpinista i explorador japonès, que ens traslladà part dels coneixements i imatges adquirides en el transcurs de més de 30 expedicions efectuades a aquesta regió situada a l'Est de l'Himàlaia.

— Dijous, dia 16 de desembre: “*DE COSTA A COSTA, UN VIATGE D'ESCALADA PELS ESTATS UNITS*”. En Quim Roumens i la Lali Bofill presentaren un nou recull d'imatges i vivències d'escalades apassionants efectuades durant 4 mesos a diferents escoles dels EUA. Al costat d'indrets més coneguts, com ara Yosemite, n'acostaren d'altres de ben sorprenents com ara la Red River Gorge, l'Indian Creek, o Needles.

ACTES CELEBRATS. ANY 2011

— Dijous, dia 18 de gener: la sala d'actes acollí la conferència “*PER QUÈ CAL DECIDIR?*”, organitzat per la plataforma Terrassa Decideix, a càrrec d'Enric Canela.

— Dijous, dia 20 de gener: Antoni Serra, director del Centre de Recursos de Biodiversitat Animal de la UB, impartí la conferència “*ELS ARTRÒPODES, QUI SÓN?, COM SÓN?, QUÈ FAN?*”.

— Dijous, dies 27 de gener i 3 de febrer: per iniciativa de la Vocalia de Cultura s'impartí un nou curs amb el títol “*POESIA I PAISATGE*”, a càrrec d'en Salvador Comelles amb el que es pretengué estimular lectura i comprensió de textos poètics relacionats amb el paisatge.

— Dijous, dia 24 de febrer: la sala d'actes acollí una conferència sobre “*ASTROFOTOGRAFIA I PAISATGE ASTRONÒMIC*”, a càrrec Jordi Busqué, astrofísic, i Manel Soria físic, autors de fotos que han sortit publicades a la revista National Geographic.

— Diumenge, dia 26 de febrer: sortida literària pels rodals d'Arenys de Mar en el transcurs de la qual es visitaren diferents indrets que es relacionaren amb la lectura de poemes d'en Salvador Espriu.

— Dijous, dia 3 de març: la sala d'actes acollí la projecció de pel·lícules sobre activitats del CET realitzades per l'Agustí Fabra des dels anys 30 als anys 50, a càrrec de seu nebot, Manel Fabra i presentades per Anna Fernández Àlvarez, doctora en Geografia i Història, i professora de l'escola Pia.

— Dimecres dia 9 de març i dijous 10 de març: David Jou, catedràtic de Física a la UAB i poeta, impartí la conferència “*NOSALTRES I LA NATURA*”, en el marc dels actes programats per la Vocalia de Cultura.

— Dimecres dia 15 de març: projecció dels reculls d'imatges corresponents a les sortides realitzades pel grup de Petites Travessades Familiars, durant el curs 2008-2009.

— Dijous, dia 17 de març: conferència a càrrec del nostre consoci el Dr. Josep Arias i Ventalló amb el títol “*PER QUÈ ANEM A LA MUNTANYA?*”, acompanyat de la projecció cinematogràfica de films de muntanya propietat d'en Josep Jorba.

— Dijous, dia 31 de març: programat per la Vocalia de Cultura, la sala d'actes acollí la conferència “*QUINA EDUCACIÓ, PER A QUIN PAÍS*”, a càrrec d'Imma Tubella, rectora i catedràtica de Comunicació de la UOC i Doctora en Ciències Socials.

— Dijous, dia 7 d'abril: la Secció d'Investigacions Subterrànies oferí la conferència “*26 ANYS D'EXPLORACIONS A PICS D'EUROPA*”, en el transcurs de la qual exposaren els objectius assolits fins el moment i els previstos per l'any en curs.

— Dilluns, dia 11 d'abril: la sala d'actes acollí la presentació del llibre “*POEMA DE SANT LLORENÇ DEL MUNT*” d'Iu Pons, que comptà amb la presència d'en Llorenç Vergés i Mill, parent de del poeta i professor de llengua i literatura catalana a l'Escola Pia de Terrassa i que s'ha cuidat de preparar l'edició, acompanyat del president de la Fundació Torre del Palau, en Miquel Massaguer i Ballbé que l'ha editat, i d'en Jaume Aulet i Amela, professor de literatura catalana a la UAB, que en llegí i comentà alguns versos.

— Dimarts, 12 d'abril: la sala d'actes acollí la presentació del llibre “*ESCALADES A MONTSERRAT, EL CAIRAT I SANT LLORENÇ DEL MUNT I L'OBAC*”, guanyador del X Premi Vèrtex, que comptà amb la presència dels seus autors Albert i Òscar Masó i un representant de Cossèntania Edicions. L'acte estigué presentat pel president de la nostra entitat i per en Josep Puig i Cabeza, i l'acompanyà la projecció de l'audiovisual descriptiu dels continguts del llibre i de la filmació de la l'obertura de la via “*JOSEP BARBERÀ I SUQUÉ*”, fetes pels autors del llibre.

— Dimecres, dia 13 d'abril: presentació del llibre “*SOL I AMB LA MEVA OMBRA. A PEU DES DEL CAP DE CREUS FINS AL CAP DE FISTERRA*”, de Jordi Colell i Malla, que comptà amb la participació del seu editor, en Manuel Rivera Moral, de l'escriptor Enric Soler i Raspall i del poeta Jordi Torres i Calvo.

— Dijous, dia 14 d'abril: el president de la CECOT Antoni Abad, impartí a la sala d'actes la conferència “*EMPRESA I PAÍS*”.

— Dimarts, dia 19 d'abril: els amics de l'espeleo club Sabadell oferiren una retrospectiva i l'estat actual dels treballs espeleològics portats a terme a la zona de Peñarrubia, Cantàbria amb la conferència “*TORCA CARRASUA. PUERTO DE LAS LLAVES - DESFILADERO DE LA HERMIDA*”.

— Dijous, 28 d'abril: en el marc de la festa de Sant Jordi es realitzà la tertúlia humorística “*COM EL VALLÈS NO HI HA RES*”, amb Jaume Aulet, Salvador Cardús, Raimon Escudé i Salvador Comelles.

— Dijous, dia 5 de maig: de la mà de la Vocalia de Cultura la sala d'actes acollí la tertúlia “*NOTES SOBRE L'ECONOMIA D'AVUI*”, amb Josep Mª Bricall, professor emèrit d'Economia Política de la UB, i moderada per en Jaume LLargués.

— Dijous, dia 12 de maig: la destacada alpinista Silvia Vidal presentà l'audiovisual “*ESCALADA EN SOLITARI: UNA PARET VERGE EN UNA VALL MONSÒNICA*”, compartint la seva experiència viscuda durant l'obertura de la via Naufragi, d'extrema dificultat i en solitari al massís de kailash Parbat, a la Índia, efectuada en 25 dies i en ple monsó.

— Dijous, dia 26 de maig: *ACTE COMMEMORATIU DE LA RIUADA DE L'ANY 1962* amb la projecció de dues pel·lícules inèdites sobre els fets, de Joan Soley (Matadepera TV) i Josep Baldó, a les que seguiren un muntatge realitzat per l'Albert i Òscar Masó sobre la figura de Joan Andreu, ex-voluntari de la Creu roja de Manresa, i un altre realitzat per en Narcís Serrat amb un recull de fotos dels fets extrems d'arxius històrics municipals i particulars. Concloué l'acte el meteoròleg Francesc Mauri, amb una explicació del perquè dels fets.

— Dimecres, dia 1 de juny: en el marc dels actes corresponents a la Setmana del medi ambient de Terrassa, la sala d'actes acollí la conferència “*ELS VALORS I LES FUNCIONS DE L'AGRICULTURA QUE ENVOLTA LA CIUTAT*”, a càrrec d'en José Montasell, director del Parc Agrari del Baix Llobregat.

— Dijous, dia 2 de juny: Jorge Wagensberg, director científic de la “Fundació la Caixa”, impartí la conferència “*COMPLEXITAT VERSUS INCERTESA: L'ÉSSER VIU EN EL SEU AMBIENT*”, convidat per la Vocalia de Cultura.

— Dimarts, dia 7 de juny: de la mà de l'Obra Social d'Unnim, la Fundació Festival Internacional de Cinema de Muntanya i Aventura de Torelló i de la nostra entitat, el cinema Catalunya acollí la projecció d'algunes de les pel·lícules guanyadores de la 28èna edició del Festival de Cinema de Muntanya. Es projectaren “*TUZGLE*” de Julien Nadiras i Vladimir Cellier (França) i “*THE ASGARD PROJECT*” d'Alastair Lee (Gran Bretanya).

— Dijous, dia 9 de juny: la sala d'actes acollí la projecció del vídeo “*VIA G.A.M DE LA PARET DE DIABLES*”, realitzat i presentat per Pepe Ortiz i Margalef, en acabat del qual projectà altres filmacions d'altres ascensions realitzades a Sant Llorenç.

— Dissabte, 11 de juny: Antonio Carasol (Toño) visità la nostra entitat acompanyat d'Àngel López (primera al Puro de Riglos, 1953), i oferí la projecció fotogràfica “*HISTORIA DE UN RIGLERO*”, recull de la seva trajectòria d'ascensions que l'han portat per arreu del món.

— Dimarts, dia 14 de juny: la sala d'actes acollí la presentació del llibre “*RETALLS DE JOVENTUT*” de Montserrat Solé, recull de poemes acompanyats de fotos recollides en viatges a diferents indrets del món.

— Dijous, dia 16 de juny: presentació del llibre “*JACINT ELIAS I ESCANYOL. UN GEÒLEG DEL VALLÈS*”, a càrrec d'Antoni Comelles, de la Secció de Ciències Naturals.

— Dijous, dia 14 de juliol: projecció del reportatge “*DOLOMITI DI BRENTA. VIA DELLE BOCCHETTE ALTE*”, ascensió efectuada per en Jaume Galofre, Sebastià Tugues, Ricard Bassols, M. Gracia Celma i Baltasar Pineda.

— Dimarts i dijous, dies 18 i 20 d'octubre: la sala d'actes acollí el curs organitzat per la Vocalia de Cultura “*CONÈIXER L'ISLAM*”, que anà a càrrec de la Dolors Bramon, professora de la UB.

— Divendres, dia 21 d'octubre: Daniel Ballesteros Posada, professor de la facultat de Geologia de la Universitat d'Oviedo, oferí la conferència “*KARST Y CUEVAS DE LOS PICOS DE EUROPA*”.

— Dijous, dia 27 d'octubre: en dues sessions consecutives plenes a vessar, es projectà la filmació “*EL GURU DEL SHIVLING*”, efectuada per Isabel Rovira, Santi Padrós i l'Elies Coll, que amb un argument tragicòmic i disfressats els alpinistes amb un improvisat “*atrezzo*” narra l'ascensió d'aquest cim situat a la glacera de Gangotri, al Garwal Indi, conegut com el Cervino de l'Himàlaia.

— Dissabte, dia 5 de novembre: de la mà de la Vocalia de Cultura es realitzà la darrera *SORTIDA LITERÀRIA* de l'any. En aquesta ocasió es visitaren diferents indrets de Montserrat i es llegiren textos d'en Carner, Maragall, Verdaguer i Espriu.

— Dijous, dia 10 de novembre: la sala d'actes acollí el fotomuntatge “*SANT LLORENÇ DEL MUNT, CADA DIA LLUMS DIFERENTS*”, realitzat per en Toti Garcia amb instantànies de la nostra muntanya, totes capturades durant l'any en curs.

— Dijous, dia 17 de novembre: Tessa Marsal i Mireia Olivé oferiren un taller exprés dedicat a la cuina ràpida i saludable sota el nom de “*EL MENJAR DE TAIFA*”.

— Dissabte, dia 19 de novembre: projecció de la pel·lícula “*92 DIES PEL PIRINEU*”, a càrrec de Jordi Vilà i Isaac Ferrés, amb la que transmetieren les experiències recollides al llarg de la transpirinenca, efectuada caminant i escalant 25 de les seves vies més emblemàtiques.

— Dimarts i dijous, dies 22 i 24 de novembre: la Vocalia de Cultura oferí un nou curs dedicat a l'estreta relació existent entre els nostres escriptors i el territori. En aquesta ocasió el curs girà al voltant de “*L'EMPORDÀ DE JOSEP PLA: PAISATGE I MITE*”, i l'impartí en Salvador Comelles, professor i escriptor.

— Dimecres, dia 30 de novembre: el Centre acollí la presentació del nou diari terrassenc i en català “*LA TORRE*”.

— Dimecres, dia 14 de desembre: la sala d’actes s’omplí de gom a gom, per escoltar la conferència “*ELS REPTES I EL FUTUR DE LA PREMSA*”, oferta per en Vicent Partal, director de Vilaweb, i que versà sobre la irrupció de les noves tecnologies i les noves formes de generar i accedir a la informació.

— Dijous, dia 15 de desembre: l’Enric Soler i Raspall oferí l’audiovisual “*VIATGE AL MUSTANG SECRET*”, confeccionat amb instantànies preses en el transcurs del viatge que efectuà a peu a una de les valls més recòndites del Nepal.

— Dijous, dia 22 de desembre: un any més en Quim Roumens i la Lali Bofill ens acostaren vivències recollides en el seu particular periple que els ha portat a escalar a bells indrets d’arreu del món. En aquesta ocasió oferiren la projecció de l’audiovisual “*ROCA, DESERT I MAR*”, elaborat amb imatges recollides en un viatge efectuat a Jordània i Tasmània.

EXPOSICIONS

— “*EL MODERNISME I SÓLLER*”. Els dies 8 i 9 de maig, i com aportació a la Fira Modernista de Terrassa, el Centre va inaugurar una exposició de fotografies a la Sala d’Actes del nostre consoci Josep Ma Escoda sobre el modernisme a Sóller. Va estar exposada durant tot el mes de maig.

— “*VINT-I-CINC ANYS FENT EL CIM. Alpinistes catalans al cim de l’Everest*”. Del 10 al 30 de gener de 2011, dedicada a totes les ascensions d’alpinistes catalans que fins ara han assolit el cim de l’Everest. Realitzada i oferta pel Servei General d’Informació de Muntanya

— “*KAMBACAT*”. De l’1 al 30 d’abril de 2011 la sala d’actes acollí una exposició d’aquesta associació solidària dedicada a promoure desenvolupament dels països del sud.

— “*PINTURES DE CARME SETÓ*”. Del 9 al 31 de maig de 2011, de paisatges fets amb tinta xinesa i aquarel·les.

— “*LES MASIES QUE ENVOLTEN LA NOSTRA CIUTAT*”, de l’1 al 3 de juny de 2011, a càrrec del Servei de Medi Ambient de l’Ajuntament de Terrassa.

— “*MOUNTAIN VIEW*”. Exposició fotogràfica. Del 3 d’octubre al 28 d’octubre de 2011, a càrrec d’Eduard Pi i Peret, amb imatges de diferents cadenes muntanyoses del continent europeu capturades entre els anys 1994-2010.

ACTES SOCIALS. ANY 2010

DIADA DE SANT BERNAT

Es celebrà el dissabte i diumenge, dies 12 i 13 de juny. S'inicià a mitja tarda del dissabte amb un berenar animat per Carles Cuberas, a la plaça del Vapor Ventalló. Cap al vespre, a la Sala d'Actes del Centre, el nostre consoci Josep Puig i Cabeza ens presentà "Muntanya i disseny", exposició d'objectes de disseny que la seva font d'inspiració està relacionada amb la muntanya.

A les 9 del vespre, a la plaça del Vapor Ventalló, es va fer un sopar popular, per 6 euros, amenitzat pel grup Manflinaires.

El diumenge, a la Mola de Sant Llorenç del Munt, es va fer la tradicional missa commemorativa, amb la benedicció d'estris de muntanya i la processó pel cim de la muntanya. A les 11 es va fer l'escalada col·lectiva a la Cova del Drac.

62è CAMPAMENT SOCIAL DE VACANCES

Es va fer durant la primera quinzena d'agost a la Val di Zoldo (Dolomiti Bellunesi).

EXPOSICIÓ "CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA, UNA TRAJECTÒRIA DE 100 ANYS"

El dia 3 de setembre es va inaugurar al Centre Cultural de Caixa Terrassa aquesta exposició, interessant retrospectiva de fotografies, documents històrics i diversos objectes corresponents a les diferents etapes de la nostra entitat. (Més informació a l'Arxiu especial del Centenari).

ACTE INSTITUCIONAL D'INICI DE LA CELEBRACIÓ DEL CENTENARI

Va tenir lloc el dia 18 de setembre a l'Auditori del Centre Cultural de Caixa Terrassa. L'acte començà amb la presentació per part del president del CET Francesc Muntada, una conferència sobre la trajectòria del Centre durant aquests cent anys per part de Manel Planchat i la intervenció de diverses personalitats de l'excursionisme i la política. (Més informació a l'Arxiu especial del Centenari).

26a CAMINADA POPULAR DE TERRASSA

Es va fer el diumenge dia 7 de novembre, amb el subtítol de "Caminada del Centenari", i amb la col·laboració del C.D. Terrassa Hockey, que també celebrava el seu centenari.

Va ser un viatge a través de la història i les llegendes, de l'Opus Spicatum i la pedra seca, dels avencs, els pous de glaç, dels guerrers d'Odin i els últims carlins... El recorregut, de més de 15 km, amb una acumulació de 600 metres, començà a les Pedritxes, a les instal·lacions del C.D. Terrassa Hockey. Continua per la Font de la Riba, l'avenc de la

Serra del Gall, mas de la Serra Llarga, Torrota de l'Obac, Pou de Glaç de l'Estepera, turó de la Carlina, ermita de Sant Joan, el "Gran Canyon" i acabà de nou al C.D. Terrassa Hockey.

Van ser quasi 700 els participants. Com a record se'ls hi entregà una reproducció de la sivella d'Odin, trobada pel Centre Excursionista de Terrassa l'any 1925 a Coll d'Eres.

79a DIADA DEL CENTRE

En aquesta ocasió, la Diada del Centre, continuadora de les Diades de Germanor, es va celebrar per primer cop a la nostra ciutat. La Junta Directiva volia apropar les nostres activitats als ciutadans de Terrassa i per aquest motiu, la Plaça Vella va ser el lloc escollit perquè durant tot el dia 13 de novembre es fessin activitats dirigides als socis i a tots aquells ciutadans que volguéssim compartir amb nosaltres les activitats de les diferents seccions. Molt d'èxit va tenir el rocòdrom i també el globus, que va causar impacte a tot aquell que passava per l'emblemàtica plaça de la ciutat.

DINAR DE GERMANOR I LLIURAMENT DE DISTINCIONS ALS SOCIS

El dissabte 20 de novembre, al Saló Imperial de la nostra ciutat, es va fer el dinar anual de germanor, on es repartiren les medalles als socis de 25, 50 i 75 anys d'antiguitat. A l'acabar, i després del discurs del president Francesc Muntada, es llegí un text del nostre consoci i expresident Carles Ballbè i Artigas, que assolia en aquesta ocasió els 75 anys com a soci del Centre, i que ens plau reproduir:

És una gran satisfacció per mi rebre el reconeixement per als 75 anys que fa que sóc soci del Centre Excursionista de Terrassa i justament ara que es compleix el centenari d'aquesta venerable entitat.

Vaig néixer al 15 de gener del 1921 i al 21 de novembre del 1935 el pare em va fer soci del CET. Poc es podia imaginar el meu estimat pare el llegat que em deixava al associar-me a aquest club. Des de llavors, el Centre i jo hem anat creixent plegats.

Ser del Centre Excursionista de Terrassa em va permetre des de ben jove tres coses que han resultat claus en la meua vida: iniciar-me

Carles Ballbè rebent de mans del president del CET Francesc Muntada, la medalla dels 75 anys de soci. 20/11/10. Foto: S. Vives.

i practicar un esport sa a l'aire lliure, conèixer i saber gaudir de la natura i, alhora, cultivar els valors de l'esforç, l'amistat i el companyerisme.

El privilegi de tenir tan a prop la muntanya de Sant Llorenç i la Serra de l'Obac ha sigut un factor importantíssim en la formació de l'excursionisme terrassenc. Ha estat el bell i estimat paisatge on vam començar a caminar i, per molts de nosaltres, on hem finalitzat la pràctica d'aquest esport.

Durant el llarg recorregut de vida excursionista hem gaudit de nombroses escapades a Montserrat, Montseny, Pirineus, Dolomites, Alps... i més enllà, de grans cavalcades per horitzons remots, exòtics i fascinants. Però, és que hi ha res més fascinant que l'espectacle d'una posta de sol d'un dia de tardor des del cim del Montcau?

Sant Llorenç és inesgotable, com inesgotable desitjo que sigui la vida del nostre Centre: per molts anys!

Em satisfà haver viscut 75 anys de fidelitat a una entitat que ha estat un referent per a varies generacions de terrassencs. He tingut la sort que m'han acompanyat "en aquesta llarga travessia" la meva esposa, fills i bons amics i amigues, fidels companys i companyes de cordada. Sense ells i elles no hauria estat possible aquesta continuïtat. Un agraïment afectuós, doncs, per a tots amb un record emocionat per als amics que ja no hi són: En Joan Baptista Galí, en Jaume Fabrés, en Josep Jorba, en Ricard Camí, l'Anton Pujol, en Joan Prunés...

Espero i desitjo que la celebració d'aquest primer centenari marqui positivament el futur d'una entitat que ha mantingut intacte el seu esperit fundacional, és a dir que continuï sent sobretot una entitat plural i oberta a tothom. És el missatge que avui em permeto passar a les joves generacions.

Però no voldria acabar sense abans felicitar al President actual del Centre Excursionista de Terrassa, en Francesc Muntada, pel seu magnífic lideratge en la celebració dels actes del centenari, felicitació que faig extensiva als membres de la Junta i als socis i sòcies que hi esteu col·laborant activament.

Alhora, volia aprofitar per agrair-vos la consideració i les atencions que heu tingut cap als més grans: Aquesta actitud respectuosa us honora i és un exemple per als més joves.

A tots i a totes la meva més sincera enhorabona per l'excel·lent organització, animant-vos a continuar treballant bé com fins ara, innovant i mirant cap al futur però sense perdre de vista els valors essencials que ens han inspirat sempre.

Per finalitzar, moltes gràcies a socis, familiars i amics que m'heu acompanyat en aquest 75 aniversari. Em fa feliç haver-hi arribat i haver-ho pogut celebrar amb vosaltres.

Carles Ballbè Artigas, 20 de novembre de 2010

Aquest mateix dia a la tarda, a la Sala d'Actes del Centre es van lliurar les medalles dels 75, 50 i 25 que no pogueren lliurar-se durant el Dinar. Seguidament, el veterà alpinista

Jordi Pons ens oferí la conferència “Tirant mà de la memòria”. L’acte s’acabà amb un berenar per a tots els assistents.

75 ANYS

Joan	Girona Boada
Jaume	Astals Busquets
Carles	Ballbè Artigas

50 ANYS

Joan	Galí Barceló
Antoni	Grau Gallofré
Jaume	Orrit Sabaté
Josep	Junyent Mindan
Antònia	Carbonell Oliva
Ramon	Pitarch Ribas
M. Antònia	Raventós Puig
Valentí	Fabrés Cardona
Santiago	Estrada Penalva
Martí	Boada Montull
Jaume	Galofre i Gabarró
Amadeu	Pagès Tomasa

25 ANYS

Xavier	Alagarda Torrella
Joan	Guimerà Ballús
Vicenç	Miguel Pelejero
M. Dolors	Balsells Sort
Joan	López Sánchez

Jordi	Argelich Sans
Artur	Casanovas Antonell
Nati	Porcar Coderch
Glòria	Garrabou Tornos
Pedro	Peña Duran
Agustí	Marimon Farrés
Àngels	Batallé Tapioles
Sadurní	Montserrat Carreras
Eulàlia	Casanovas Mora
Joaquim	Prunés Santamaria
Núria	Llonch Massanés
Pere	Puntí Colilles
Ignasi	Barba Vert
Teresa	Bardolet Cardús
Jordi	Juanico Sabaté
Jaume	Juanico Sabaté
Francesc	Borja Villalvilla
Jordi	Vicente Torres
Santi	Trullàs Pardo
Jordi	Alcaraz Busqueta
Roger	Tutusaus Monroig
Domènec	Nart Sánchez
Maria	Lluch Puig
Ricard	Antolí Barbany
Edith	Montserrat Casanoves

MISSA DEL GALL

De nou, i seguint la tradició dels darrers anys, el CET organitzà la celebració de la Missa del Gall al cenobi benedictí de la Mola de Sant Llorenç del Munt, oficiada per mossèn Joaquim Garrit i Rigol.

CONCERT DE NADAL I VETLLADA DE POESIA

Com ja és costum des de fa anys per la diada de Sant Esteve, es va fer a la Sala d’Actes el tradicional Concert de Nadal i vetllada de poesia. Francesc Palet i Setó ens va llegir una sèrie de poemes de Joan Maragall en commemoració del seu 150è aniversari de naixement. La part musical va anar a càrrec de la Cobla la Principal de Terrassa.

NOTICIARI DIVERS. ANY 2010

SORTIDES LITERÀRIES

El 20 de març es va fer la sortida literària, en aquesta ocasió per la Serra de l'Obac. L'itinerari s'inicià al Coll d'Estenalles i acabà a l'Alzina del Sal·lari.

La següent sortida (la quarta des de que s'iniciaren l'any 2009), s'anà fins el monestir de Sant Martí del Canigó. Es llegiren textos de Jacint Verdaguer. Un cop feta la visita d'aquest monestir es va anar cap a Sant Miquel de Cuixà.

La cinquena sortida es va fer el 23 d'octubre a Montgrony, lloc d'inspiració de la llegenda del Comte Arnau. Es van llegir textos de Maragall, Brossa, Bartra i Sagarra.

Totes aquestes sortides estan preparades i dirigides per Montserrat Malgosa i Jaume Closa.

JAUME GALOFRE, TERRASSENÇ DE L'ANY

El nostre consoci i expresident Jaume Galofre és nomenat Terrassenc de l'Any 2010. Des de l'Arxiu rebí la nostra felicitació per aquesta merescuda distinció que l'honora com a persona que tan ha treballat pel Centre com també pel Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac, on és el representant de la nostra entitat a la Comissió Consultiva des de fa 24 anys. També cal destacar la seva participació a l'Agrupació de Voluntaris de Terrassa i a l'Agrupació de Defensa Forestal.

BIBLIOTECA

Durant aquest any van entrar a la biblioteca 17 publicacions, ja sigui per adquisició, intercanvi, donació o subscripció. Per més informació cal mirar els periòdics mensuals del CET d'aquest any.

ACTES SOCIALS. ANY 2011

RONDA EXCURSIONISTA DEL CENTENARI

El dia 29 de maig es va fer aquesta Ronda excursionista en commemoració de la primera marxa excursionista realitzada pel CET el 19 de maig de 1985, amb motiu del 75è aniversari. El recorregut, de més de 41 km, començà i acabà a la seu del Centre, fent un magnífic circuit per tot el Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac. (Més informació a l'Arxiu especial del Centenari).

DIADA DE SANT BERNAT

El dissabte 11 de juny, a la plaça del Vapor Ventalló, va haver-hi a les 18,30 h animació

per part de Carles Cuberes i a les 21 h un sopar popular amenitzat pel grup Manflinaires. A la sala d'actes del CET, a les 19 h l'escalador Antonio Carasol (Toño) va presentar una projecció fotogràfica comentada de viva veu sobre les seves escalades a Montserrat, Pics d'Europa, Ordesa, Pirineus, Alps, Dolomites, Yosemite i Patagònia. L'acompanyà en aquesta conferència el també escalador Ángel López, veterà component de la cordada que l'any 1953 va conquerir per primera vegada el mític monòlit del "Puro de Riglos".

El dia següent, a la Mola es va fer la missa i la tradicional processó. També l'escalada a la Cova del Drac. Cap a les 12 del migdia, va haver-hi l'actuació de la colla Geganters de Terrassa, amb els gegants Ramonet i Estefania i música amb l'Associació d'acordionistes dels Països Catalans "La Diatònica".

63è CAMPAMENT DE VACANCES

Es va fer el Campament durant els dies 31 de juliol al 14 d'agost al Parco Naturale delle Alpi Maritime, a Estrancque, Valle Gesso.

CENT ANYS - CENT CIMS

El diumenge dia 11 de setembre el Centre organitzà una ascensió simultània a cent cims del Pirineu català. Des del Querroig (670 m) a l'Alt Empordà fins al Cap Dera Picada (2591 m) a la Vall d'Aran, els cims del nostre país s'ompliren de membres del CET i simpatitzants com a celebració del Centenari de l'entitat. (Més informació a l'Arxiu especial del Centenari).

ACTES DE CLOENDA DEL CENTENARI

Els actes de cloenda del Centenari es van fer el dissabte dia 17 de setembre. Grups de cultura popular anaren en cercavila des del Centre fins a la Jazz Cava. En aquest local, Josep Ma Sala i Albareda va fer una conferència sobre "Excursionisme, esport o cultura?" i seguidament Jazzspirit & Josep Ma Farràs ens oferiren un excel·lent concert. Per acabar, al CET es descobrí la placa commemorativa del Centenari, obra de Josep Puig i Cabeza i a dos quarts de deu de la nit es va fer a la plaça del Vapor Ventalló un sopar popular. (Més informació a l'Arxiu especial del Centenari).

80a DIADA DEL CENTRE

El lloc escollit per aquesta la 80a Diada -feta el dissabte 22 d'octubre- va ser l'emblemàtica edificació del Marquet de la Roca, on hi visqué molts anys el poeta Joan Oliver "Pere Quart".

La filosofia d'aquesta edició era poder intercanviar les activitats de les seccions del Centre entre elles. Es van fer caminades per la rodalia, també escalada, exploració d'un avenc (avenc Petit de la Muntada), itineraris per veure la flora i fauna,... I al migdia tots vam compartir una excel·lent paella.

80a Diada del Centre al Marquet de la Roca. 22/10/11.

27a CAMINADA POPULAR DE TERRASSA

Aquesta Caminada Popular, celebrada el diumenge dia 6 de novembre, ens descobrí una de les zones més salvatges del massís de Sant Llorenç del Munt. En el seu recorregut es van veure forns de calç, avencs, barraques, canals i rieres entre alzines sureres i pins pinyolencs, tot presidit per la majestuosa Castellassa de Can Torras. El recorregut començà i acabà a Can Solà del Racó, amb un total de 17 km, passant pel forn de calç del Corcola, barraca dels Rossos, el Girabau, avenc dels Pins Pinyoners, foradada del Salt del Pedro, avenc del Sot del Guix, Turó del Pujol, gorg del General, Castellassa de Can Torras, Plecs del Llibre, avenc de la Codoleda i avenc de Can Torras.

DINAR DE GERMANOR I LLIURAMENT DE DISTINCIONS ALS SOCIS

Dissabte, 19 de novembre. El dinar es va fer al Saló Imperial de Terrassa i el repartiment de les medalles commemoratives als socis que van assolir els 25 i 50 anys de soci del Centre es repartí en dos actes: en el dinar de germanor i a la tarda a la Sala d'Actes del CET. Aquí, un cop acabat el lliurament de les medalles, Jordi Vilà i Isaac Ferrés ens van presentar la pel·lícula "92 dies al Pirineu".

En aquesta ocasió, els guardonats foren:

50 ANYS

Francesc	Aurell Cadafalch
Jacint	Cuyàs Tusell
Francesc	Dalmases Capella
Mercè	Garcia Sancho
Joan	Llobet Fruitós
Joaquim	Pérez Raventós

25 ANYS

Fina	Alcaraz Busqueta
M. Montserrat	Boada Gallego
Angelina	Burrull Codina
Joan	Casas Cadevall
Rafel	Comes Ezequiel
Ferran	Escalada Recto
Xavier	Gutiérrez Estrada
M. Antònia	Llonch Fabrès
M. Antònia	Masjoan Borfo
Yolanda	Morales Gallardo
Miquel	Palet Ortiz
Francisco	Patao Llumà
Jordi	Puig Vilageliu
Anna	Ros Blasco

Alfons	Ubach Comas
Joan	Vila Bosch
Gemma	Trullàs Pardo
Serafina	Torras Cortès
Ignasi	Trullàs Pardo
Ramon	Talamàs Jofresa
Montserrat	Solé Pàmies
Itxaso	Zúñiga Ruiz
Anna	Alcaraz Busqueta
Montserrat	Bordas Massallé
Joan Carles	Cabeza Troya
Anna	Codinas Fort
Josep	Egea Coma
Rosa	Grau Santamaria
Montserrat	Llobet Marimon
Xavier	Llongueras Orriols
Josep	Monsonet Villas
Gabriel	Obiols Alfonso
Rosa	Patao Llumà
Valentí	Prat Blanch
Pere	Roca Fabregat
Quim	Solbas Rabal

MISSA DEL GALL

La tradicional Missa del Gall reuní a més de dues-centes persones al cenobi benedictí de la Mola de Sant Llorenç del Munt. La cerimònia va ser oficiada pel mossèn Joaquim Garrit i Rigol.

CONCERT DE NADAL I VETLLADA DE POESIA

La 43a edició del Concert de Nadal, celebrada a la tarda de la diada de Sant Esteve, va tenir com a protagonista Màrius Torres. Francesc Palet i Setó llegí 8 poemes seus. Acompanyà la lectura d'aquests poemes un concert de Non Serio Septet, dirigit per Lucia Béresová, que ens oferí una sèrie de cançons contemporànies i populars d'arreu del món.

NOTICIARI DIVERS. ANY 2011**CREU DE SANT JORDI**

El mes d'abril, el Centre Excursionista de Terrassa li va ser atorgada la Creu de Sant

Jordi per la Generalitat de Catalunya. Aquesta concessió se'ns va concedir per la nostra trajectòria durant aquests cent anys de foment de l'excursionisme i també per la implicació cultural, esportiva i de divulgació que se'n deriven de la pràctica de les nostres activitats.

SORTIDES LITERÀRIES

La 6a Sortida Literària es va fer el dissabte 26 de febrer pels voltants d'Arenys de Mar i Arenys de Munt on tots els assistents van gaudir dels textos de Salvador Espriu.

El Montgrí i l'Escala van ser els llocs escollits per la 7a Sortida, el dia 21 de maig, i es van llegir textos de l'escriptora empordanesa Caterina Albert, coneguda pel pseudònim de Víctor Català.

A la 8a Sortida Literària s'anà a Montserrat. Va ser el dia 5 de novembre i es va fer una excursió pels voltants de l'ermita de Sant Joan. Els poemes escollits foren d'autors tan diversos com Carner, Maragall, Verdaguier, Espriu i d'altres.

42a RENOVACIÓ DE LA FLAMA DE LA LLENGUA CATALANA

Des del 1968 que l'excursionisme català ve celebrant aquests actes de reivindicació de la unitat de la nostra llengua. Enguany, el Centre, amb motiu del Centenari, organitzà un seguit d'actes culturals que s'iniciaren el dissabte dia 5 d'octubre i que resumim tot seguit.

— Dissabte, 5 de febrer: Prada de Conflent. Excursió i dinar a Taurinyà. Visita a l'abadia de Sant Miquel de Cuixà.

— Diumenge, 6 de febrer: Encesa de la Flama i acte d'homenatge. Recepció a l'Ajuntament de Prada. Al vespre, arribada a Terrassa i rebuda de la Flama per part de l'alcalde i lectura del manifest.

— Dilluns, 7 de febrer: Conferència "De l'acció dels poetes a Catalunya, la llengua catalana i la poesia, a càrrec de Jaume Aulet. Al CET.

— Dimarts, dia 8 de febrer: Conferència "Pompeu Fabra i la seva obra", a càrrec de Mila Segarra. Al CET.

— Dimecres, dia 9 de febrer: Conferència "La qualitat de la llengua parlada a la televisió", a càrrec de David Paloma. Al CET.

— Dijous, 10 de febrer: Conferència "Situació actual de la llengua catalana", a càrrec de Bernat Joan. Al CET.

— Dilluns, dia 14: Conferència "Nouvinguts a favor de la llengua catalana", a càrrec de Pepe Ruiz. Al CET.

— Dimarts, dia 15 de febrer: Conferència "La Catalunya imperial: censura i distorsió històrica", a càrrec de Jordi Bilbeny. Al CET.

— Dimecres, dia 16 de febrer: Inauguració dels cursos 2011 del Centre de Normalització Lingüística. Lectura del Bestiari de Pere Quart. Al Centre Cultural El Social.

— Dijous, dia 17 de febrer: Conferència "Joan Maragall, un intel·lectual davant un

món que canvia”, a càrrec de Patrícia Gabancho. Acte fet a l’Escola Tècnica Superior d’Enginyers Industrial i Aeronàutica, organitzat per l’Aula Gran. El mateix dia, al CET, presentació de la XIII edició del Voluntariat per la llengua.

— Diumenge, dia 20: Sortida a peu des del CET fins al monestir de Montserrat. Benvinguda del pare abat Josep Maria Soler. Missa i ofrena. Encesa i renovació de la Flama a l’atri de la basílica del monestir. A la sala d’actes, parlaments del president del CET Francesc Muntada, del president de la FEEC Daniel Planes i de Vicenç Villatoro, president de l’Institut Ramon Llull. L’acte acabà amb l’interpretació musical coral, a càrrec del Cor Montserrat, dirigida per Lucia Béresová.

42a Renovació de la Flama. Ajuntament de Terrassa. 6/2/11.

42a Renovació de la Flama. Monestir de Montserrat.

Fotos: S. Vives.

BIBLIOTECA

Aquest any 2011, les entrades de publicacions a la nostra biblioteca han sigut 23, ja sigui per mitjà d’adquisició, intercanvi, subscripció i donació. Podeu tenir més informació llegint els periòdics mensuals del Centre.

RUTA DELS TRES MONESTIRS: SANT CUGAT DEL VALLÈS - SANT LLORENÇ DEL MUNT - SANTA MARIA DE MONTSERRAT

L'1 de maig es celebrà la Ruta dels Tres Monestirs en la seva 22a edició. Aquest itinerari de quasi 52 km s'organitza cada dos anys. L'organització va anar a càrrec del Club Muntanyenc de Sant Cugat del Vallès, Unió Excursionista de Sabadell, Centre Excursionista de Terrassa, Club Muntanyenc de Terrassa, Unió Excursionista de Matadepera,

Ruta dels Tres Monestirs. L'Obac. 1/5/11.

Centre Excursionista de Mura, Centre Excursionista de Castellar del Vallès, Secció Excursionista del Club Natació Terrassa i Excursionistes.cat de Terrassa.

ACTIVITATS DEL CENTENARI DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA DURANT EL 2010 I EL 2012

Durant els dos anys, el Centre Excursionista de Terrassa ha fet tota una sèrie d'activitats que queden emmarcades dins la programació dels actes commemoratius del Centenari de l'entitat i que no queden reflectides en aquest Arxiu que teniu a les mans. Alguns d'ells, com l'Exposició del Centenari, l'acte Institucional o el Cent Anys - Cent Cims, solament en parlem superficialment. Properament editarem un Arxiu especial del Centenari on sortiran totes les activitats i actes realitzats en aquest període de celebració.

SECCIÓ DE CIÈNCIES NATURALS

GRUP DE BOTÀNICA. Sortides i activitats. Any 2010.

— Diumenge, dia 10 de gener: Sortida a Olesa de Montserrat (Baix Llobregat) per observar la lloreda del torrent del Recaner, relíquia botànica de les laurisilves del terciari. Vam ser 7 participants i vam veure 48 espècies botàniques i dues de líquens.

— Diumenge, dia 14 de febrer: Sortida matinal de botànica al Delta del Llobregat (Baix Llobregat), es el transcurs de la qual es pogueren reconèixer diferents espècies de canyissar, les bogues i els tamarius, entre d'altres espècies de maresma i d'ambients salobres. Al mateix temps coneguèrem algunes de les espècies de fauna ornítica. Vam ser 9 participants i vam veure 34 espècies de botànica i 34 d'ornitològiques.

— Diumenge, dia 14 de març: Sortida matinal de botànica als cingles de Gallifa (Vallès Occidental), per a l'observació de la flora, entre la qual l'Orella d'Ós (*Ramona myconi*), carenejant fins a l'ermita de Sant Sadurní. Com a cosa curiosa cal esmentar que totes les cingleres estaven cobertes per una bona capa de neu. Vam ser 10 participants, vam veure 37 espècies de botànica, 6 de líquens i van identificar pel cant a 3 espècies d'aus.

— Diumenge, dia 11 d'abril: Sortida matinal a Sant Salvador de les Espases (Baix Llobregat). Al Pla Fideuer es pogué efectuar l'observació d'un gran nombre d'espècies d'orquídies, i en indrets com l'Obaga Negra i el coll de Bram la vegetació d'obaga. Vam ser 14 participants. Vam veure 74 espècies de botànica, 4 de líquens, i vam identificar 6 espècies d'ocells.

— Diumenge, dia 16 de maig: Sortida matinal de botànica a Montserrat-Santa Cecília, seguint l'itinerari camí de l'Arrel, canal del Moro, del Arítjols, del Cavall, el Pla de la Trinitat fins a Sant Benet, per observar els arbres, arbusts i flors pròpia dels soleis i dels ambients rupícoles. Vam ser 8 participants i vam veure 71 espècies de botànica.

— Dissabte i diumenge, dies 19 i 20 de juny: Sortida a la Serra d'Ensija i del Catllaràs (Berguedà), amb l'objecte d'observar la flora primaveral del Prepirineu i la gran riquesa d'orquídies que aquests indrets guarden. Vam ser 11 participants i vam identificar 17 espècies de botànica a la Serra d'Ensija i 64 espècies de botànica a El Catllaràs.

— Diumenge, 24 d'octubre: Sortida matinal de botànica a La Rierada, de La Floresta. Vam ser 7 participants i vam veure 28 espècies de botànica de ribera i 32 de bosc, i 4 espècies de micologia.

— SETMANA DEL BOLET. (14-21.11.10): Assistència a un estand de l'Ajuntament de Terrassa, al Mercat de Sant Pere amb una col·lecció de fotos de bolets (comestibles i no comestibles).

Tetragonolobus maritimus al Prat Gespedor

Curraia de flor blanca (*Cephalanthera longifolia*) al Prat Gespedor

Platanthera bifolia al Prat Gespedor

Abellera insectífera (*Ophrys insectifera*) al Prat Gespedor

Fotografies: Antoni Farreras

— Diumenge, dia 21 de novembre: Sortida matinal de botànica al Turó i casa de l'Espluga a la Serra de l'Obac, conjuntament amb Comerç i Turisme de l'Ajuntament de Terrassa, dins de la Setmana del Bolet. Vam ser 20 participants, vam veure 45 espècies de botànica, i 6 de micologia.

GRUP DE BOTÀNICA. Sortides i activitats. Any 2011.

— Diumenge, dia 23 de gener: Sortida matinal de botànica a Cal Ferrer del Coll (Anoia). Itinerari: Piera, El Badorc, masia de Can Ferrer del Coll, Pineda d'Arbres Monumentals de cal Ferrer del Coll (pins i alzines centenàries), font del Lledoner i El Badorc.

Vam ser: 8 participants i vam veure 37 espècies de botànica.

— Diumenge, 20 de febrer: Sortida matinal de botànica a la Serra del Bruc (Anoia). Itinerari: des del Coll del Bruc, Font del Ferro i Coves de Castellolí, per a l'observació de la vegetació hivernal i les coves. Vam ser 11 participants i vam veure 42 espècies de botànica, 13 espècies de líquens i vam identificar 6 aus.

— Diumenge, dia 20 de març: Sortida matinal de botànica al Torrent de Colobriers (entre Castellar del Vallès i Sabadell). Itinerari: Torrent de Colobriers, font de Moragues, el camp d'aviació de Moragues, el Pi de les Tres Branques i Can Togores. Vam ser 9 participants, i vam veure 64 espècies de botànica i vam sentir cantar 9 espècies d'aus.

— Diumenge, dia 17 d'abril: Sortida matinal a la Sauva Negra (Vallès Oriental). Itinerari: Santa Coloma Sasserra on vam visitar el Roure d'en Girol, arbre monumental i protegit, després la Sauva Negra, bosc amb presència de faigs, blades i altres arbres d'ambients eurosiberians. Vam ser 18 participants i vam veure 47 espècies de botànica i vam identificar 3 espècies d'aus.

— Diumenge, dia 22 de maig: Sortida matinal de botànica a l'Alzina de l'Estanyol (Osona) i al Pla de la Calma (Montseny). Itinerari: Primer visitar la magnífica alzina rodona de l'Estanyol al Muntanyà i després el Montseny, al Pla de la Calma. Vam ser 12 participants i vam veure 53 espècies de botànica i 4 de líquens.

— Diumenge, dia 18 de juny: Sortida Matinal de botànica a la Vall de CampCardós (Cerdanya), efectuant un recorregut per l'Estany Negre i la Portella Blanca per observar la vegetació pirinenca. Vam ser 10 participants i vam veure 77 espècies de botànica.

— Diumenge, dia 6 de novembre: Sortida matinal de botànica a la riera de Vallcàrquera, al Montseny (Osona), seguint l'itinerari Figaró - Sant Pere de Vallcàrquera - Riera de Vallcàrquera - Creu de can Plans - Alzina de can Valls i ermita romànica de Sant Cristòfol de Monteugues. Vam ser 5 participants i vam veure 63 espècies de botànica.

— Diumenge, dia 18 de desembre: Sortida matinal de botànica a la Bestorre de Monistrol de Montserrat i esmorzar nadalenc. Itinerari: Monistrol de Montserrat, on van visitar el pont gòtic sobre el riu Llobregat, del segle XVI, el Palau prioral d'estil gòtic, l'aqüeducte d'oli de cal Pla del segle XVI, la Font Gran i després vam pujar a la Bestorre, refeta en el segle XV. A continuació vam anar a Monistrol on vam esmorzar. A continuació vam anar a La Puda, on vam deixar els cotxes i ens arribarem a El Cairat, on contemplarem la resclosa al riu Llobregat i les restes del pont andalusí. Vam ser 20 participants i vam veure 40 espècies de botànica, 3 de líquens i vam identificar 3 espècies d'aus.

GRUP D'ORNITOLOGIA. Sortides i activitats. Any 2010.

— Dissabte, dia 23 de gener: Sortida matinal als espais humits del Delta del Llobregat, Zona Cal Tet i ca l'Arana (Baix Llobregat), llocs clau per a molts ocells que hivernen i que els utilitzen com a lloc de repòs durant les migracions.

— Dissabte, dia 13 de febrer: Sortida matinal al Torrent Gran d'Abrera (Baix Llobregat), a veure el connector ecològic que l'Associació Naturalista d'Abrera ha tingut cura de recuperar i restaurar, i on es pogueren observar els hàbitats i les espècies d'ocells pròpies d'un torrent mediterrani.

— Dissabte, dia 27 de febrer: Cicle de sortides per a conèixer els ocells dels entorns de Terrassa (XIV). En aquesta ocasió sortida matinal transcorregué per Can Torrella i els Bellots. La pluja feu acabar-la prematurament.

— Dissabte i Diumenge, dies 24 i 25 d'abril: Sortida al Delta de l'Ebre (Montsià i Baix Ebre), un dels espais humits més importants de la mediterrània, en el transcurs de la qual s'efectuaren observacions ornitològiques a diferents indrets com ara la Bassa de les Olles, el Goleró i el canal Vell, les llacunes de l'Encanyissada i la Tancada, a la barra del Trabucador.

— Dissabte i diumenge, dies 8 i 9 de maig: Sortida a la comarca de las Cinco Villas i las Bardenas Reales (Navarra i Saragossa), on es pogueren observar diferents espècies de caràcter estèpic.

RESUM D'OBSERVACIONS EFECTUADES DURANT LA SORTIDA

Nom comú	Nom científic	Observacions
Martinet blanc	<i>Egretta garzetta</i>	Ejea
Cabussó emplomallat	<i>Podiceps cristatus</i>	
Bitó comú	<i>Botaurus stellaria</i>	escollat a la estanca de Escorón
Esplugabous	<i>Bubulcus ibis</i>	
Bernat pescaire	<i>Ardea Cinerea</i>	
Agró roig	<i>Ardea purpurea</i>	
Cigonya	<i>Ciconia ciconia</i>	
Ànec collverd	<i>Anas platyrhynchos</i>	
Morell de cap roig	<i>Aythya ferina</i>	Lagunazo de Mancayuelo
Morell de plomall	<i>Aythya fuligula</i>	1 ex. llacunes Bardenas R.
Aufrany	<i>Neophron percnopterus</i>	1 ex. juvenil i 1 ex. adult Bardenas R.
Voltor comú	<i>Gyps fulvus</i>	abundant
Polla d'aigua	<i>Gallinula chloropus</i>	
Xoriguer comú	<i>Falco tinnunculus</i>	
Milà negre	<i>Milvus migrans</i>	
Milà reial	<i>Milvus milvus</i>	
Aligot comú	<i>Buteo buteo</i>	

Arpella vulgar	Circus aeruginosus	
Xoriguer petit	Falco naumanni	
Falcó mostatxut	Falco subbuteo	
Falcónid (no identificat)	Falco sp.	
Perdiu roja	Alectorica rufa	
Fotja vulgar	Fulica atra	
Cames llargues	Himantopus himantopus	
Tòrlit	Burhinus oedicnemus	
Corriol petit	Charadrius dubius	
Xivitona	Actitis hypoleucos	
Gamba roja vulgar	Tringa totanus	
Gavià argentat	Larus cachinnans	
Collfort	Jynx torquilla	
Tórtora turca	Streptopelia decaocto	
Tórtora comuna	Streptopelia turtur	
Colom roquer	Columba livia	
Tudó	Columba palumbus	
Xurra	Pterocles orientalis	
Cucut	Cuculus canorus	
Falciot negre	Apus apus	
Abellerol	Merops apiaster	
Puput	Upupa epops	
Calàndria	Melanocorypha calandra	
Terrerola vulgar	Calandrella brachydactyla	
Cogullada	Galerida cristata	
Cogullada fosca	Galerida theklae	
Alosa	Alauda arvensis	
Oreneta de ribera	Riparia riparia	
Ballester	Apus melba	
Oreneta vulgar	Hirundo rustica	
Oreneta cua blanca	Delichon urbica	
Roquerol	Ptyonoprogne rupestris	
Titella	Anthus pratensis	
Cuereta torrentera	Motacilla cinerea	
Cuereta blanca	Motacilla alba alba	
Rossinyol comú	Luscinia megarhynchos	
Bitxac comú	Saxicola torquata	
Còlit gris	Oenanthe oenanthe	
Còlit ros	Oenanthe hispanica	Bárdenas
Merla	Turdus merula	
Rossinyol bord	Cettia cetti	

Trist	Cisticola juncidis	
Boscarla de canyar	Acrocephalus scirpaceus	
Balquer	Acrocephalus arundinaceus	
Bosqueta vulgar	Hippolais polyglotta	
Tallarol capnegre	Sylvia melanocephala	
Mosquiter comú	Phylloscopus collybita	
Papamosques	Municapa striata	
Mallarenga de bigotis	Panurus biarmicus	Estanca de Escorón
Mallarenga carbonera	Parus major	
Botxí	Lanius excubitor/meridionalis	
Capsigrany	Lanius senator	
Garsa	Pica pica	
Gralla	Corvus monedula	
Comella	Corvus corone corone	
Corb	Corvus corax	
Estornell negre	Sturnus unicolor	
Estornell vulgar	Sturnus vulgaris	
Pardal xarrec	Passer montanus montanus	
Pardal comú	Passer domesticus	
Pinsá	Fringilla coelebs	
Garrafó	Serinus serinus	
Verdum	Carduelis chloris	
Cadenera	Carduelis carduelis	
Passerell	Carduelis cannabina	
Gratapalles	Emberiza cirrus	
Repicatalons	Emberiza schoeniclus	
Cruixidell	Miliaria calandra	
Sisó	Tetrax tetrax	
Piula dels arbres	Anthus trivialis	
Pit roig	Erithacus rubecula	
Cargolet	Troglodytes troglodytes	
Aligot vesper	Pernis apivorus	
Sit negre	Emberiza cia	
Mosquiter pàl·lid	Phylloscopus bonelli	
Corriol gros	Charadrius hiaticula	
Cotxa fumada	Phoenicurus ochuros	
Trobat	Anthus campestris	
95 espècies		

— Dissabte i diumenge, dies 12 i 13 de juny: Sortida per la Serra d'Ensiya, Gisclareny, Malanyeu, i el Catllaràs (Berguedà) on poguérem observar diferents espècies d'ocells forestals i d'espais oberts, especialment rapinyaires.

— Dissabte, dia 4 de setembre: Sortida a Camprodon (Ripollès), per observar el pas migratori de les aus cap al continent africà des de l'ermita de Sant Antoni.

— Dissabte, dia 20 de novembre: Sortida als "Patamolls" de Granollers de Segarra i per les serres de Bellmunt i Almenara, on es pogueren observar espècies típiques de zones humides i estepàries.

— Dissabte, dia 11 de desembre: Sortida pels rodals de les coves del Salnitre, a Collbató (Baix Llobregat) a la recerca del pela-roques i el cercavores.

— Dimecres, dia 22: A la sala d'actes, cloenda del curs dels grups de Botànica i Ornitologia, amb la projecció d'imatges recollides durant l'any de natura i ornitologia.

Sortida a Camprodon. Observació del pas migratori.

GRUP D'ORNITOLOGIA. Sortides i activitats. Any 2011.

— Dissabte, dia 15 de gener: Repetició de la sortida al Torrent Gran d'Abrera, on es recorregué l'itinerari senyalitzat i s'efectuaren diferents observacions de flora i fauna.

— Dissabte, dia 19 de febrer: Sortida amb raquetes de neu al Parc Natural del Cadí-Moixeró amb la finalitat d'observar a l'hivern diferents espècies d'ocells pròpies de les coníferes.

Observacions a la Reserva Natura de Sebes (Flix).

— Dissabte, dia 20 de març: Sortida a l'estany de Banyoles i a d'altres estanyols dels voltants amb l'objecte d'observar espècies pròpies d'aquests medis així les de pas durant la migració primaveral.

— Dissabte i diumenge, dies 9 i 10 d'abril: Sortida a la Serra del Montsant i a la reserva natural de Sebes (Flix), on es pogueren efectuar diferents observacions d'espècies rupícoles i rapinyaires i de les

que es troben al meandre que el riu Ebre forma a la població de Flix.

— Dissabte, dia 7 de maig: Sessió teòrica sobre anellament als Hostalets de Cervera, a càrrec de l'expert Òscar Pérez i Petrus, que ens explicà diferents aspectes de la seva tasca i sortida per la Segarra on s'efectuaren diferents observacions dels ocells més comuns d'aquesta zona de secà.

— Dissabte, diumenge i dilluns, dies 11, 12 i 13 de juny: Sortida a la Serra de Guara i la Hoya d'Osca, on visitarem diferents espais extraordinàriament rics en avifauna com ara el Salto de Roldan i la Serreta de Tramaced, o els Mallos de Riglos.

— Durant els mesos de juny i juliol i per cinquè any consecutiu, el Grup d'Ornitologia coordinà a la nostra ciutat el Projecte Orenetes, de seguiment de l'oreneta cuablanca.

— Dissabte, dia 16 de juliol: Tradicional sortida de capvespre i sopar, per intentar observar l'esquiú enganyapastors (*Caprimulgus Europaeus*).

— Dissabte, dia 3 de setembre. Sortida a veure el pas migratori cap a l'Àfrica al Turó Galliner, situat a la població d'Alàs i Cerc (Cerdanya-Alt Urgell), en el transcurs de la qual es pogueren observar un gran nombre de rapinyaires.

— Dissabte, dia 8 d'octubre: En el marc del dia mundial de les aus el Grup d'Ornitologia organitzà la 2a Festa dels ocells, que consistí en una sortida matinal d'iniciació a l'observació d'aus al parc de Vallparadís i una tarda plena d'activitats a la plaça del Vapor Ventalló, amb projeccions d'imatges recollides durant les sortides, tallers, xerrades i una festa infantil amb la narració de contes i poesies relacionades amb les aus.

— Dissabte dia 22 d'octubre: Sortida a l'aiguabarreig i zones humides del tram final del Ridaura (Baix Empordà), on es pogueren observar aus marines que trien aquests indrets per passar l'hivern.

— Dissabte, dia 12 de novembre: Sortida per la pineda de Cal ferrer del Coll de Piera (Anoia), on s'efectuaren moltes observacions en una gran diversitat d'ambients.

— Dissabte, dia 17 de desembre: Sortida per la muntanya de Montserrat amb l'objectiu d'observar el pela-roques (*Tichodroma Muraria*).

— Dimecres, dia 21 de desembre: La sala d'actes acollí la cloenda de la temporada amb passi de diapositives de les diferents sortides, amenitzades amb cava i torrons.

SECCIÓ D'ALTA MUNTANYA

SORTIDES COL·LECTIVES D'ESQUÍ DE MUNTANYA. ANY 2010

— Diumenge, dia 17 de gener: Sortida al Pic de Puigllançada 2.406 m (Cerdanya), per la torrentada de coll de Pal.

— Dissabte, dia 23 de gener: Sortida al Tossal Bovinar 2.842 m (Cerdanya), pel refugi de Cap de Rec.

— Dissabte i diumenge, dies 30 i 31 de gener: Sortida al Pic del Rosari 2.594 m (Val d'Aran), des del Pla de Beret.

— Dissabte i diumenge, dies 27 i 28 de febrer: Sortida al Cap dera Pala deth Port 2.557 m (Val d'Aran), des del refugi Sant Nicolau.

— Dissabte i diumenge, dies 13 i 14 de març: Sortida al Tuc de Ratera 2.862 m (Val d'Aran), per la vall de Ruda i el refugi Saboredo.

— Dissabte i diumenge, dies 17 i 18 d'abril: Sortida al Pic de la Grand Fache 3.005 m, pel refugi Wallon.

— Dissabte i diumenge, dies 15 i 16 de maig: Sortida al Pic de Subenuix 2.949 m, per Sant Maurici i refugi Ernest Mallafré (Pallars Sobirà).

SORTIDES COL·LECTIVES D'ESQUÍ DE MUNTANYA. ANY 2011

— Diumenge, dia 16 de gener: Sortida al Pic del Puigpedrós 2.911 m (Cerdanya), des del refugi de Malniu.

— Diumenge, dia 30 de gener: Sortida al Pedró de ls Quatre Batlles 2.388 m i Tossa Pelada 2.379 m, des de l'estació d'esquí del Port del Compte (Solsonès).

— Diumenge, dia 6 de febrer: Sortida al Puig del Pla Bernat 2.436 m (Cerdanya), des de l'estació d'esquí de Puigbalador.

— Diumenge, dia 20 de febrer: Sortida al Pic d'Eina 2.794 m (Cerdanya), des de Llo.

— Dissabte i diumenge, dies 26 i 27 de febrer: Sortida al Pic de Campirme 2.633 m, des del Refugi de la Pleta del Prat (Pallars Sobirà), per la vall de Mascalida i l'estany del Diable.

— Diumenge, dia 20 de març: Cursa d'esquí de muntanya Núria-Puigmal-Núria (Ripollès).

— Dissabte i diumenge, dies 9 i 10 d'abril: Sortida al Tuc de Parros 2.727 m, des del Pla de Beret (Val d'Aran).

— Dissabte i diumenge, dies 14 i 15 de maig: Sortida al Pic de l'Aneto 3.404 m, des del Refugi de la Renclusa (Alta Ribagorça).

— Dissabte i diumenge, dies 28 i 29 de maig: Sortida al Pic de Noris 2.834 m (Pallars Sobirà).

ACTIVITATS SECCIÓ D'ALTA MUNTANYA. ANY 2010

— Diumenge, dia 7 de març: celebració de la 44a edició de la CURSA d'ESQUÍ de MUNTANYA NÚRIA-PUIGMAL-NÚRIA, organitzada per la Secció d'Alta Muntanya.

— Diumenge, dia 21 de Novembre: Travessa Integral Collbató - Can Massana. Es seguí l'itinerari Collbató - dreuera Fra Garí - Sant Joan - Sant Benet - Sant Salvador - Cavall Bernat - Sant Jeroni - Coll del Migdia - Ecos - Coll d'Agulles - La Portella - Can Massana.

RODEM. ANY 2010

— Diumenge, 17 de gener: ELS MASOS DE LA FIL·LOXERA, seguint l'itinerari damunt les dues rodes: Terrassa - la Pineda - l'Obac - Fonts de Rellinars - Masia de les Ferres, Can Serra i Ca l'Ambrós - Sant Jaume de Vallhonesta - Pont de Vilomara - Sant Pau i estació RENFE de Manresa.

— Diumenge, dia 14 de febrer: LES TERRES DEL CASTELL DE CLARÀ, seguint l'itinerari damunt les dues rodes: Moià - Castell de Clarà - Molí del Perer - Sant Vicenç de Vilarassau - Sant Joan d'Oló - Mas de les Moretones - Coll de Sant Pere - L'Estanty - Sant Pere de Ferrerans - Moià.

— Diumenge, dia 11 d'abril: ELS BOSCOS DE LES GUILLERIES I D'EN SERRALLONGA, seguint l'itinerari damunt les dues rodes: Espinelves - Turó de la Guardia i el Pla de la Creu - Molí Roquer - Casa del Vilar - Mas de Fogueres - Sant Andreu de Bancells - Can Cardona - Serres de Sant Andreu - Sant Romà de Sau - Collet de les Valls - Pla de la Creu - Espinelves.

— Diumenge, dia 13 de juny: ELS AIGUAMOLLS DE L'EMPORDÀ: pedalàrem entre sorolls, dunes i aiguamolls, a les desembocadures dels rius Muga i Fluvià, passant per les llacunes de la Rogera i la Llarga i estanquet del Cortalet.

— Diumenge, dia 19 de setembre: Participació a LA PORTALS: Volta circular amb BTT a Montserrat, que surt de Collbató, passa pel bruc, Marganell i Monistrol de Montserrat per acabar novament a Collbató.

— Diumenge, dia 10 d'octubre: SANT QUIRZE SAFAJA I CASTELL CIR (CASTELL DE LA POPA), seguint l'itinerari damunt les dues rodes: Sant Quirze Safaja - Serra de Barnils - Serrat de la Creueta - Castell de la Popa - Sauva Negra - Santa Coloma de Sasserra - Castellcir - Sant Andreu de Castellcir - Sant Quirze Safaja.

— Diumenge, dia 28 de novembre: EL MOIXER I EL SERRAT DE LES SALINES: LES CARENES DE L'EXILI REPUBLICÀ, seguint l'itinerari damunt les dues rodes: Maçanet Cabrenys - Santuari de la Mare de Déu de les Salines - Cim del Moixer - Castell de Cabrera - Coll de Manrella - La Vajol - Maçanet de Cabrenys.

CETCIMS. ANY 2011

— Diumenge, dia 25 de setembre: Sortida a les Roques d'en Benet als Ports de Beseit, pel camí de la cova de l'Avellanar - Coll del Membrado - Cabana del Borrell - Mas de les Eres - Barranc dels Estrets - Mas de Fandos i barranc Boter.

— Dimecres, dia 12 d'octubre: Les Muntanyes de Quèrigut i la Dent d'Orlú (Arieja), seguint l'itinerari: Coll de Paihères - Pic Tarbesó - Serrat de les Escalles - Serrat de Gabensa - Roc de Bragues - Coll de l'Ega - Serra de Casalins - Serrat de Costa Brasseil - Dent d'Orlú - Serrat de la Llau - Pla de la Cabana - carretera del Coll de Paihères.

— Diumenge, dia 27 de novembre Els cims del Bisaura: El Puig de les Àligues i la fageda de la Baga de Curull, seguint l'itinerari: Vidrà - Baga del Curull - Coll de la Coma

del Coll - Puig de les Àligues - Puig de Curull - Mas de Salgueda - Molí del Salt - Vidrà.

— Dijous, 8 de desembre: De la plana del Bruc als cims del Montserrat. L'Esfinx dels Ecos, seguint l'itinerari: El Bruc - refugi Vicenç Barbé - Coll de Porc - Esfinx dels Ecos - Salt de la Nina - Bassal dels Avellaners - Coll de les Comes - el Montgròs - Coll de Mosset - Cova del Cabrit - Cova de l'Arcada - Coll del Xincarró - el Bruc.

ACTIVITATS CIM TRAÇA

Cim traça és un grup de gent jove aficionada a la muntanya, que durant el 2010 i 2011 programaren diverses sortides obertes a tothom amb l'objecte per practicar diferents modalitats d'esports de muntanya.

DUATLÓ

La 13a edició de la Duatló d'Alta Muntanya es realitzà el 26 d'octubre de 2010 i la 14a edició el 8 d'octubre de 2011.

SECCIÓ D'EXCURSIONISME

VOCALIA DE SENDERS

SENDERS DE GRAN RECORREGUT

Durant els anys 2010 i 2011 s'efectuaren les següents etapes de diferents GR:

EL CAMÍ NATURAL DE L'EBRE (GR-99). CASP - RIUMAR.

- Diumenge, dia 17 de gener de 2010: 5a etapa. Almatret - Flix (22,780 km).
- Diumenge, dia 21 de febrer: 6a etapa. Flix - Móra d'Ebre (26,420 km).
- Diumenge, dia 21 de març: 7a etapa. Móra d'Ebre - Benifallet (23,120 km).
- Diumenge, dia 18 d'abril: 8a etapa. Benifallet - Tortosa (28,310 km).
- Diumenge, dia 23 de maig: 9a etapa. Tortosa - Deltebre (26,710 km).
- Diumenge, dia 20 de juny: 10a etapa: Deltebre - Riumar (15,490 km) i dinar de germanor.

— Dimecres, dia 20 d'octubre: La sala d'actes acollí el passi de diapositives i la projecció del vídeo GR-99, el camí natural de l'Ebre, amb imatges recollides recorrent aquest GR.

EL GR DEL CENTENARI. EL CAMÍ DELS NYERRSOS. TERRASSA - NYER.

- Diumenge, dia 3 d'octubre: 1a etapa. Terrassa (CET) - Sant Sebastià de Montmajor (21,160 km).
- Diumenge, dia 24 d'octubre: 2a etapa. Sant Sebastià de Montmajor - Castelltir (24,090 km).

- Diumenge, dia 21 de novembre: 3a etapa. Castellcir - Aiguafreda (19,850 km).
- Diumenge, dia 12 de desembre: 4a etapa. Aiguafreda - Espinelves (25,550 km).
- Diumenge, dia 16 de gener de 2011: 5a etapa. Viladrau - Sant Andreu de Bancells - Presa de Sau (28,910 km).
- Diumenge, dia 13 de febrer: 6a etapa: Presa de Sau - Rocallarga - Taverter (20,260 km).
- Diumenge, dia 20 de març: 7a etapa: Taverter - Collada de Bracons (21,120 km).
- Diumenge, dia 17 de abril: 8a etapa: Collada de Bracons - Sant Joan de les Abadesses (23,910 km).
- Diumenge, dia 15 de maig: 9a etapa: Sant Joan de les Abadesses - Abella (20,770 km).
- Diumenge i dilluns dies 12 i 13 de juny: 10a i 11a etapa: Pardines - Refugi Coma de Vaca - Estació de Vallter 2000 (27,640 km).
- Diumenge, dia 10 de juliol: 12a etapa: Estació de Vallter 2000 - Mantet - Nyer (19,110 km).
- Diumenge, dia 17 de juliol: Sortida de cloenda Pels camins d'en Serrallonga i dinar de germanor a Viladrau.
- Dijous, dia 20 de setembre: La sala d'actes acollí el passi de diapositives i la projecció del vídeo del GR del Centenari. El Camí dels Nyerros: de Terrassa a Nyer, amb imatges recollides recorrent aquest GR.

TRESCANT PEL SUD DE CATALUNYA (GR-171). REFUGI DE CARO - SANTUARI DE PINÓS.

- Diumenge, dia 18 de setembre de 2011: 1a etapa. Refugi de Caro - Paüls (21,750 km).
- Diumenge, dia 9 d'octubre: 2a etapa. Paüls - La Fonteta (29,850 km).
- Diumenge, dia 23 d'octubre: 3a etapa. La Fonteta - Sant Jeroni (Móra la Nova) (19,200 km).
- Diumenge, dia 20 de novembre: 4a etapa. Sant Jeroni (Móra la Nova) - La Figuera (26,100 km).
- Diumenge, dia 11 de desembre: 5a etapa. La Figuera - La Morera del Montsant (23,900 km).

ITINERARIS PER CATALUNYA. ANY 2010

- Diumenge, dia 11 de juliol: Sortida al Prepirineu seguint l'itinerari: Camprodon - Coll Gener - Pic de Serra Cavallera - Puig Estela - Cim del Taga - Serra Conivella - Ribes de Freser.
- Diumenge, dia 5 de setembre: Sortida a l'Alt Ripollès seguint l'itinerari: Les Gorges del Freser - Camí dels Enginyers.

ITINERARIS PER CATALUNYA. ANY 2011

— Diumenge, dia 1 de maig: Sortida a l'Alta Garrotxa seguint l'itinerari: Sadernes - Pont de Valentí - Mare de Déu de les Agulles - Puig de Bassegoda - Pal de la Bateria - Coll Roig - Salt de la Núvia - Pont de Valentí.

PETITES TRAVESSADES FAMILIARS - 2a època

Edicions CLXXXII a la CCI. ANY 2010

— Diumenge, dia 24 de gener: La poc coneguda serra de la Llena (Garrigues), seguint l'itinerari: Vilanova de Prades - Punta Curull (1.023 m) - Cova dels Calaixos - Coll de l'Abellar - Pobla de Cérvoles. Els no caminadors, visitaren l'església de Sant Salvador (S.XVIII) a Vilanova de Prades i posteriorment es desplaçaren a la Pobla de Cérvoles, on visitaren les esglésies del poble i l'ecomuseu de l'oli.

— Diumenge, dia 14 de febrer: De Colera a Llançà pel Camí de Ronda (Alt Empordà). Els no caminadors visitaren Llançà, el museu de l'Aquarel·la de la Fundació Martínez Lozano.

— Diumenge, dia 14 de març: El castell de Montsoriu (La Selva). Els no caminadors visitaren la població murallada d'Hostalric i el seu castell.

— Diumenge, dia 25 d'abril: D'Orís a Santa Maria de Besora, passant pels meandres del Ter i el Salt del Mir (Osona). Els no caminadors visitaren el monestir de Santa Maria de Ripoll.

— Diumenge, dia 30 de maig: La Vall d'Eina (Cerdanya). Els no caminadors visitaren el llac de Matamala i els seus rodals.

— Dissabte i diumenge, dies 19 i 20 de juny: Sortida als miradors d'Ordesa - Sobrarbe. El dissabte es seguí l'itinerari: Ereta de Bies - Cañon de Añisclo - ermita de San Úrbez - Cumaz - Nerín. Es feu nit al poble de Broto. L'endemà amb 4x4 i una mica a peu es visitaren els miradors de Zierrazils, el de Mondicieto, el de Bacarrizuala, el de la Herradura. Els no caminadors visitaren la torre presó de Broto i la seva església.

— Diumenge, dia 19 de setembre: Participació a l'excursió commemorativa de la primera excursió realitzada per membres del CET a l'ermita de Santa Maria de Campanyà (Sant Mamet), a la veïna Sant Cugat.

— Diumenge, dia 24 d'octubre: Recorregut pel congost de Fraguerau i el riu Montsant (Priorat). Els no caminadors visitaren el poble d'Ulldemolins i els seus cellers de vi i oli.

— Diumenge, dia 14 de novembre: Camins i fonts de la Vall d'Hostoles (Garrotxa), seguint l'itinerari Sant Feliu de Pallerols - riu Brugent - la Fàbrega molí de can Mates - font Grossa - Santa Cecília - font de la Teula - Sant Feliu de Pallerols. Els no caminadors visitaren Olot

— Diumenge, dia 19 de desembre: Tradicional neules a Montserrat. Ruta de les ermites (Baix Llobregat), seguint l'itinerari Santa Cecília - ermita de la Trinitat - ermita de Sant Benet - ermita de Santa Anna - estació del funicular de Sant Joan - Sant Miquel - Monestir de Montserrat. Els no caminadors visitaren el Monestir i el museu.

Edicions CLXXXII a la CCI. ANY 2011

— Diumenge, dia 23 de gener: De Llança a Port de la Selva (Alt Empordà), seguint l'itinerari: Llança - ribera d'en Prim - Coll del Perer - carrerada dels Cloells - la Vall de la Santa Creu - Port de la Selva. Els no caminadors visitaren el museu del castell de Peralada.

— Diumenge, dia 13 de febrer: Itinerari de natura pels gorgs del Torrent de la Cabana (Ripollès), seguint l'itinerari: Cal Pararire - Salt del Gorg de la Cabana - gorg de la Tosca - gorg de l'Olla - Gorg de la Bauma - Gorg del Forat - Gorg petit del Colomer - Gorg del Colomer - Cal Paraire. Els no caminadors visitaren el monestir de Sant Joan de les Abadesses, el palau de l'Abadia i al Molí Petit.

— Diumenge, dia 13 de març: Camí de Sirga (Baix Ebre), seguint l'itinerari: Ascó - ermita del Calvari - GR-99 - Mas de Pepe Jornet - les Sènies de Garcia - Sénia de Guarrissa - camí de Sovarrec - Móra d'Ebre. Els no caminadors visitaren el poble de Miravet.

— Diumenge, dia 10 d'abril: Sant Pere de Bertí (Vallès Oriental), seguint l'itinerari: Sant Miquel del Fai - Sant Pere de Bertí - Sant Miquel del Fai. Els no caminadors visitaren les termes de Caldes de Montbui i Sant Miquel del Fai.

— Diumenge, dia 15 de maig: Vall de Camprodon. (Ripollès), seguint l'itinerari: Mare de Déu de les Fonts - pla del Bonaire - pla de Sant Antoni - Sant Antoni - monument C.A.Torras

Vall de Camprodon. Vista des de l'ermita de Sant Antoni. 15/5/11.

- font del Boix - font de Sant Patllari - font del Botàs - Can Pascal. Els no caminadors visitaren Camprodon.

— Dissabte i diumenge, dies 18 i 19 de juny: Vall de Boí (Alta Ribagorça). El dissabte s'efectuà l'itinerari: pont de Morrano - riu de Sant Nicolau - font del Planell Gran - Forn de la Pega - refugi d'estany Llong i retorn a Boí on es feu nit. Encara es tingué temps de visitar l'església romànica de Sant Joan i el pont sobre el riu Sant Martí. L'endemà l'autocar

ens acostà a l'estació Boí-Taüll on els caminadors anaren al Pic de la Pala de Ginebrell, mentre que els no caminadors visitaren Sant Climent de Taüll i l'església de Santa Maria.

— Diumenge, dia 25 de setembre: La Foradada: la talaia del delta de l'Ebre (Baix Ebre), seguint l'itinerari: Sant Carles de la Ràpita - pista de Mata-redona - Cocó d'en Jordi - el Portell - font del Burgar - mas de Mata-redona - la Foradada - Torreta de Montsià. Els no caminadors visitaren Sant Carles de la Ràpita.

Sant Climent de Taüll. 19/6/11.

— Diumenge, dia 23 d'octubre: Banyoles, ciutat de l'aigua (Pla de l'Estant), seguint l'itinerari: Estany - puig Clarà - Can Felet - coll de Rodeja - casa i ermita de Sant Bartomeu - font de la Carrabina - ermita de Sant Patllari - Can Llotir - Santa Maria de Porqueres. Els no caminadors visitaren la ciutat de Banyoles i l'església de Santa Maria de Porqueres i les Estunes.

— Diumenge, dia 20 de novembre: El camí ral de Vic-Olot (Osona i Garrotxa). Els no caminadors visitaren Els Hostalets d'en Bas i l'agrobotiga. La sortida conclougué amb un dinar de celebració per haver fet 200 sortides de la segona època.

— Diumenge, dia 18 de desembre: Tradicional Neules a Montserrat (Baix Llobregat). Coll del Bruc - Can Soteres - Font del ferro - Coves de Castellolí. Els no caminadors visitaren el Monestir.

CAMINADES PAS A PAS. ANY 2010

— Dissabte, dia 20 de març: Passejada per les tines de la riera de Mura (Bages), seguint l'itinerari: Pont de Vilomara - Masia de Roviraltà - tines de la riera de Mura - tina el Llobregat - Viladordis - Santuari de la Salut - Pont de les Arnaules - Pont de Vilomara.

— Dissabte, dia 17 d'abril: Passejada per la Salut del Papiol, Les Escletxes i el Castell del Papiol (Baix Llobregat).

— Dissabte, dia 15 de maig: Passejada matinal pel parc fluvial del riu Ripoll (Vallès Occidental), seguint l'itinerari: Masia de Can Pagès - Torrent de Colobrers - Font de Can Moragues - Pla de la Bruguera - Can Vilar - Can Togores - Molí de l'Amat - Casa i ermita de Sant Vicenç de Jonqueres - Masia de Can Pagès.

— Dissabte, dia 26 de juny: Passejada pels entorns de Mura, les seves fonts i molins

(Bages), seguint l'itinerari: Sant Martí de Mura - Font del Formatget - la Creu de la Vila - Font de la Baga de la Vila - Cal Miqueló - Molí del Mig - Font de la Masquerosa - Molí i bassa de Cal Melses - Camí de la Font de la Coma.

— Dissabte, dia 26 de desembre: Sortida tradicional “Concert Ibèric” - Sant Esteve 2010.

Del dilluns 4 d'octubre al dilluns 11 d'octubre de 2010 membres de la Secció participaren a la marxa de veterans que es celebrà a Santander.

HORITZONS. ANY 2010

— Dissabte, dia 6 de març: MUNTANYES FRONTERERES, CAMINS DE L'EXILI. Es seguí l'itinerari: La Vajol - coll de Lli - Castell de Cabrera - Font i Santuari de Salines - Coll de Pous - Coll de Sant Martí - Roc de Frausa - Roc del Comptador - el Mòixer - coll de Pous - Santuari de Salines - Maçanet de Cabrenys.

— Dissabte, dia 10 d'abril: LES MOLES DEL CORB I DE SANT HONORAT. L'itinerari proposat, ajornat per les nevades caigudes a primers d'any, recorregué el següent itinerari: Hotel del Boix - Grau de Porta - la casa del Corb (habitatge troglodita), runes de l'ermita de Sant Salvador del Corb - coll de Mu - torrent de Trespunts - Sant Honorat - Castell-Llebre - Hotel del Boix.

— Dissabte, dia 8 de maig: PICANCEL i SANT QUIRZE DE PEDRET. Es seguí l'itinerari: Pla de la Fusta (Vilada) - pont del Climent - portell de l'Ovellar - Era de la Castellona - Collet dels Pins - mas i ermita de Sant Miquel de les Canals - Sant Quirze de Pedret - Colònia Rosal.

— Dissabte, 12 de juny: GR-92 DE L'ATMELLA A L'AMPOLLA. Es seguí l'itinerari: L'Ametlla de Mar - Caleta de Pepo - cales del Bon Caponet i bon Capó - l'Estany - Platja de Santes Creus - platja de l'Estany Podrit - L'Ampolla. La sortida finalitzà amb un dinar al Club Nàutic de l'Ampolla per tal de celebrar la cloenda del cicle.

— Dissabte, 13 de novembre: EN TERRES DEL COMTE ARNAU: DE CAMPELLES A GOMBRÈN. Es seguí l'itinerari: Campelles - pla de Prats - Coll de Pan - pla de Feners - Coll Roig - forat de Sant Hou - refugi de les Planelles - Mal Pas - Pla de Sant Pere - Santuari de Montgrony - Gombrèn.

HORITZONS. ANY 2011

— Dissabte, 5 de febrer: COSTA BRAVA ENDINS. CARENA DELS CARCAIXELLS. Es seguí l'itinerari: Mas i menhir de Can Llaurador (Solius) - Pas de la Miloca - Roca Rodona d'en Cama - La Capella - pas de la Canaleta - Collet i cim del Montclar - Coll de Ceps - Coll de Sant Baldiri - Coll de l'Escorpí - Pedralta.

— Dissabte, dia 5 de març: CINGLES DE TAVERTET. Es seguí l'itinerari: Pantà de Sau (Hotel La Riba) - Pla del Castell - Tavertet - cinglera del Balà - Salt del Molí Bernat - Molí Bernat - Morro de l'Abella - Serrat de Can Tafura - Santa Maria Corcó.

— Dissabte, dia 2 d'abril: ELS EMPEDRATS I CAP DE LA BOIXASSA. Es seguí l'itinerari: Bagà - Cal Cerdanyola - Veïnat de l'Hostalet - pont dels Empedrats - Bullidor de la Llet - els Empedrats - Refugi de Sant Jordi - Pas de la Boixassa - Cap de la Boixassa - Coll de la Pelosa - Salt de Murcarols - la Dou del Bastareny - Bagà.

— Dissabte, dia 7 de maig: DE L'ESTACIÓ D'ESQUÍ DE FONTS DE TUIXENT FINS ALINYÀ. Es seguí l'itinerari: Estació d'Esquí Nòrdic de Tuixent - La Vansa - barraca de Sangonelles - bassa de les Collades - Roca de la Pena - pas del Tosau de Patipaumes - Solana de les Portes - font de l'Aiguaneix - Alinyà.

— Dissabte, dia 4 de juny: CAP NORFEU, CALA MONTJOI I PUNTA DE L'ALMADRAVA. Es seguí l'itinerari: Coll de Pení - coll de les Forques - pla de la Guardiola - barraca dels Palauencs - cala Montjoi - cap Bergantí - punta Falconera - punta i platja de l'Almadrava.

— Dissabte, dia 12 de novembre: SALTOR, UNA VALL DESCONEGUDA. DE BRUGUERA A CAMPDEVÀNOL. Es seguí l'itinerari: Bruguera - Coll de Jou - Sant Amand - canal de la Garganta - Font del Pi - el Faig Gros - Sant Julià de Saltor - coll de Saltor - Serrat dels Llamps - Pas del Cargol - ermita de Sant Grau - colònia Molinou (Campdevànol).

SECCIÓ INFANTIL CONEIXERMON

SORTIDES I ACTIVITATS. ANY 2010

— Dilluns, dia 4 de gener: La sala d'actes acollí la visita del Patge Grimparocs, per recollir i escoltar els missatges que els nens i nenes van voler adreçar als Reis d'Orient, i es feu públic el resultat del Concurs de Postals de Nadal i es lliuraren els premis.

— Diumenge, dia 17 de gener. Sortida al bosc de Tuixent per a iniciar-se a la pràctica d'un esport d'hivern com és l'esquí de fons. Amb l'excusa de trobar un conill amagat ens iniciarem en aquesta modalitat esportiva.

L'objectiu d'aquesta sortida va ser conèixer i practicar l'esquí de fons gràcies a un guia "incondicional".

En aquesta ocasió encetem una proposta afegida com és la trobada el dia abans per a la preparativa. Amb berenar i presentació de power point. L'objectiu és fer ambient de centre amb l'excusa de preparar la sortida.

El nombre total d'assistents fou de **68 persones** (40 adults i 28 nens), i la responsable de la mascota Piguets, en aquesta ocasió, la **Mariona Trullàs**.

— Diumenge, dia 21 de febrer. El llop de la caputxeta s'amaga al Morral. Haurem de trobar-lo si no volem que la nostra amiga corri perill. Amb aquesta excusa coneixerem una mica de botànica. L'itinerari a seguir és: Alzina del Salari - Morral del Llop - Carena de la Castanyera - Coma d'en Vila - Graons de Mura - Font dels Traginers - Alzina del Salari.

Tuixent. 17/1/2010.

*L'objectiu d'aquesta sortida fou el d'olorar, tastar i conèixer plantes del nostre Sant Llorenç. El nombre total d'assistents fou de **127 persones** (69 adults i 58 nens).*

*La responsable de la mascota Piguets, en aquesta ocasió, és la **Carla Roldan**, i comptem amb en **Carles Milà**, com a convidat especial.*

— Diumenge, dia 21 de març. En aquesta ocasió anirem a descobrir petjades d'animals molt antics i coneixerem algunes de les seves costums. L'itinerari seguit és: Vallcebre - Font de Balaïans - Ermita de Santa Magdalena - Grau de la Mola - Vallcebre.

L'objectiu d'aquesta sortida fou el de reconèixer muntanyes importants, com ara el Pedraforca i descobrir secrets d'animals molt antics.

*El nombre total d'assistents fou de **79 persones** (43 adults i 36 nens), i la responsable de la mascota Piguets, en aquesta ocasió, l'**Ada Salgado**.*

— Diumenge, dia 18 d'abril. Tornem al nostre Sant Llorenç per parlar d'animalons. Anem fins al Pujol de la Mata seguint el següent itinerari: Crta. Terrassa-Mura, revolt del pi de la Falconera - Sesta Feréstega - Pujol de la Mata.

L'objectiu d'aquesta sortida era el d'escoltar, veure i identificar diferents animalons de la nostra muntanya.

El nombre total d'assistents és de **63 persones** (33 adults i 30 nens). La responsable de la mascota Piguetes, en aquesta ocasió, és la **Berta Pomar**, i vam comptar amb la presència d'un convidat molt especial: el president de la nostra entitat, en Francesc Muntada.

— Diumenge, dia 30 de maig. Aquesta vegada i com a sortida de cloenda, anem a visitar la canal de Cristall per veure si veiem al Cavaller Fonedís. L'itinerari a seguir: Coll de Pallers - Coll de Reiners - Collet Roig - Prat de Cadí i tornada pel mateix itinerari. *L'objectiu d'aquesta sortida fou aprendre a caminar en alçada sense cansar-se i valorar la recompensa de l'esforç del treball en grup.*

El nombre total d'assistents fou de **47 persones** (26 adults i 21 nens), i la responsable de la mascota Piguetes, en aquesta ocasió, l'**Estel López**.

— Divendres, dia 11 de juny. FESTA DE CLOENDA al local del CET per acomiadar una temporada plena de sorpreses i objectius. Ho fem amb una passada de fotografies, un bon berenar i un repartiment d'obsequis per a cada nen.

— Diumenge, dia 19 de setembre. Sortida al Pujol de la Mata. Es repetí la sortida però aquest cop anàrem preparats per assolir el cim, amb una divertida grimpada.

Prat de Cadí. 30/5/2010.

— Diumenge, dia 17 d'octubre. Sortida a conèixer els volcans d'Olot, amb l'objecte de conèixer els seus orígens i alguna de les seves llegendes.

— Diumenge, dia 21 de novembre. Sortida al cor de la muntanya de Montserrat on es practicaren tècniques d'escalada.

SORTIDES I ACTIVITATS. ANY 2011

— Diumenge, dia 23 de gener. Sortida a l'estació d'esquí nòrdic de Tuixent, amb l'objecte d'aprendre nocions d'esquí de fons amb l'ajuda d'uns professionals i divertir-nos amb la neu.

— Diumenge, dia 20 de febrer. Sortida als cingles de Bertí, amb la intenció d'aprendre geologia de la mà d'un expert.

— Diumenge, dia 20 de març. Sortida a les Coves de Mura per conèixer de primera mà l'espeleologia i els habitants cavernícoles

— Diumenge, dia 11 d'abril. Sortida al Montseny amb l'objecte de gaudir d'un dia de primavera.

— Diumenge, dia 21 de novembre. Sortida als aiguamolls de l'Empordà acompanyats d'ornitòlegs experts.

— Divendres, dia 10 de juny. Festa de cloenda del curs on recordarem els bons moments viscuts amb el passi d'imatges de les diferents sortides.

— Diumenge, dia 12 de juny. Amb els més grans, sortida a fer una via ferrada.

— Diumenge, dia 11 de setembre. Participació en l'acte del centenari de 100 anys 100 cims amb l'ascensió al Pic de les Forques (1.618 m) i al Turó de Puig Pedrissa (1.633 m), al Ripollès.

— Dissabte, dia 8 d'octubre. Participació en el taller de construcció de caixes niu, assessorats pel grup d'Ornitologia de la Secció de Ciències Naturals.

— Diumenge, dia 23 d'octubre. Sortida a la veïna Vacarisses on descobrirem bells indrets desconeguts de la població recurrent un joc de pistes.

— Diumenge, dia 20 de novembre. Sortida a visitar les Tines de Rocafort, on descobrirem dites, faules i contes de la zona, i què s'hi amaga al darrera.

SECCIÓ D'ESQUÍ

ACTIVITATS. ANY 2011

— Dissabte, dia 15 de gener: En el marc de la celebració del Centenari del Centre, la Secció d'Esquí participà amb 142 esquiadors a la baixada de torxes a la Masella, que constituí un rècord mundial amb un total de 5.890 persones.

SECCIÓ DE FOTOGRAFIA

TERTÚLIES FOTOGRÀFIQUES

Regularment, durant els anys 2010 i 2011 els membres de la Secció de Fotografia han anat realitzant les tertúlies fotogràfiques i projeccions col·lectives a raó de dues per mes.

ACTIVITATS. ANY 2010

— Dissabte, dia 6 de febrer: Sortida fotogràfica al Salt del Mir i al nucli de Vidrà (Osona).

— Dissabte, dia 17 d'abril: Sortida fotogràfica al poble de Monells i a la ciutat de Girona (Gironès). Es visità la col·lecció Tomàs Mallol, al Museu del Cinema, on el seu creador feu d'amfitrió.

Tomàs Mallol (Fotografia d'Antoni Grau).

— Dissabte i diumenge, dies 8 i 9 de maig: Sortida fotogràfica per captar instantànies de Girona en flors.

— Dissabte i diumenge, dies 22 i 23 de maig: Sortida fotogràfica als nuclis d'Ullastret (poble ibèric), Peratallada i Castelló d'Empúries (Baix Empordà).

— Dissabte, dia 26 de juny: Sortida fotogràfica a la vall d'Eina (Cerdanya).

— Diumenge, dilluns i dimarts, dies 30 i 31 d'octubre i 1 de novembre: Sortida fotogràfica

al Coll de Pailhères (Aude/Arieja), per captar la magnífica tardor d'aquelles contrades. El darrer dia, degut a la pluja, es va anar al Museu de la prehistòria i a la rèplica de la Gruta de Niaux.

— Dissabte, dia 21 de novembre: Sortida fotogràfica per entre les comarques de Solsona i l'Alt Urgell passant per indrets com ara l'ermita de Sant Serni, la Bassella, Guardiola, Tiurana, el pantà de Rialb i Ogern.

— Diumenge, dia 19 de desembre: Visita a Vic i tradicional dinar de germanor a Collsuspina (Osona), amb el qual es donà per conclosa la temporada.

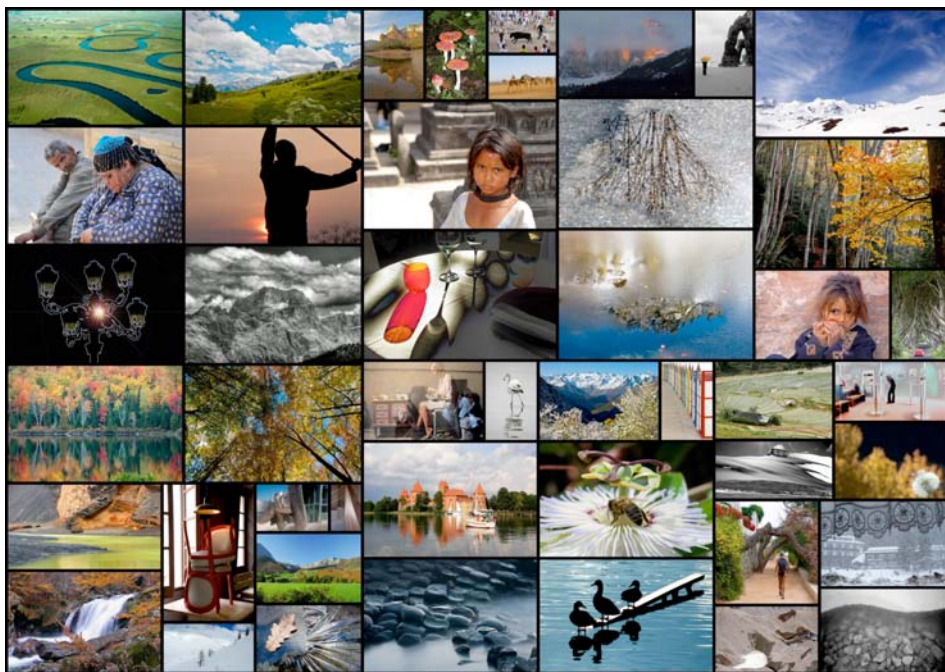
ACTIVITATS. ANY 2011

— Dissabte, dia 12 de febrer: Organitzat per la secció de Fotografia, la sala d'actes acollí un taller sobre el flaix.

— Dissabte i diumenge, dies 26 i 27 de febrer: Sortida fotogràfica amb raquetes de neu a Montgarri (Val d'Aran). S'efectuà un recorregut des del Pla de Beret (on ens deixà l'autocar) fins a Montgarri on es dormí. L'endemà es tornà pel mateix itinerari tot prenent instantànies de la sortida.

— Dimarts, dia 1 de febrer: Inauguració de l'exposició col·lectiva de la secció.

— Dissabte, dia 30 d'abril: Organitzat per la secció de Fotografia, la sala d'actes

Muntatge (Jordi Albareda).

Agulles d'Amitges. Foto: Jordi Albareda.

acollí un taller sobre el macro, que anà a càrrec del Sr. Ramon Cugat.

— Dissabte i diumenge, dies 7 i 8 de maig: Novament ens desplaçarem a la ciutat de Girona per captar imatges de Girona temps de flors.

— Divendres, dissabte i diumenge, dies 24, 25 i 26 de juny: Sortida fotogràfica a les agulles d'Amitges (Pallars Sobirà).

— Dilluns, dia 23 de maig de 2011: Veredicte del LXXI concurs de fotografia.

— Dissabte, diumenge, dilluns i dimarts, dies 29, 30 i 31 de maig i 1 de juny: Sortida fotogràfica a Sent Lúser (Arieja).

— Dissabte, dia 5 de novembre: Sortida fotogràfica a la roureda de la canal de les Teixoneres (Vallès Occidental), per captar imatges d'aquest bell indret a la tardor.

— Dissabte, dia 17 de desembre: La sala d'actes acollí una projecció fotogràfica d'instantànies captades durant l'any, amenitzada amb una pernilada.

— Diumenge, dia 18 de desembre: Visita al Monestir de Sant Pere de Casserres i tradicional dinar a Collsuspina (Osona) i cloenda de la temporada.

SECCIÓ D'INVESTIGACIONS SUBTERRÀNIES

PRINCIPALS ACTIVITATS. ANY 2010

— 8 i 9 de maig: Organització de la 16a TROBADA D'ESPELEÒLEGS DE CATALUNYA.

— Del 18 de maig al 10 de juny: 6è CURS DE DESCENS DE CANONS I ENGORGJATS.

— Mes de juliol: Cicle de sortides nocturnes “DIMARTS A LA FRESCA”.

— Mes d'agost: CAMPANYA ESPELEOLÒGICA A PICS D'EUROPA, zona del Llagu de las Moñetas.

— Del 14 d'octubre al 25 de novembre: 49è CURSET D'INICIACIÓ A L'ESPELEOLOGIA.

— El dia 7 d'octubre la SIS celebrà l'assemblea extraordinària.

— Mes de desembre: tradicional CICLE NADALENC, amb exploracions de cavitats de la rodalia.

PRINCIPALS ACTIVITATS. ANY 2011

— Febrer: realització d'un monogràfic sobre instal·lació de cavitats.

— 10 de març: Assemblea general ordinària de la secció.

— Del 7 al 27 de març: Exposició fotogràfica “100 ANYS D'ESPELEOLOGIA AL CET: de l'avenc de l'Era dels Enrics a la Torca del Mogu”.

— Diumenge 17 d'abril: EXCURSIÓ GEOLÒGICA I ESPELEOLÒGICA A MURA I CONTORNS, commemorativa de la realitzada fa 100 justos pel CET.

— Del 8 de març al 19 d'abril: 50è CURSET D'INICIACIÓ A L'ESPELEOLOGIA.

— Dies 4, 6, 7 i 8 de juliol: SETMANA DE DIVULGACIÓ DE L'ESPELEOLOGIA. Projectacions de pel·lícules i documentals.

— Tots els dimarts del mes de juliol: Cicle de sortides nocturnes “DIMARTS A LA FRESCA”.

— Darrera setmana de juliol i primera quinzena d'agost: CAMPANYA ESPELEOLÒGICA A PICS D'EUROPA (27a edició).

— Desembre: CICLE NADALENC.

16a TROBADA D'ESPELEÒLEGS DE CATALANA

La nostra secció va ser l'encarregada d'organitzar aquesta trobada amb el patrocini de la Federació Catalana d'Espeleologia. Es va celebrar els dies 8 i 9 de maig de 2010 amb el següent programa:

— *Dissabte, 8 de maig:*

Pel matí es feren les exploracions als avencs de les Pinasses i Sant Jaume de la Mata.

Trobada d'espeleòlegs de Catalunya. Foto: S. Vives.

A la tarda, a la Sala Magna del Centre Cultural de Caixa Terrassa, es feren les conferències dels grups catalans sobre les campanyes espeleològiques fetes l'any anterior. En acabar es projectà la pel·lícula de Luc-Henri Fage "À travers la Pierre".

A la nit, a la Sala d'Actes del CET, es projectaren les pel·lícules "Le Mystère de la Baleine" i "L'expédition Ultima Patagonia 2006", les dues també de Luc-Henri Fage.

Trobada d'espeleòlegs de Catalunya. Foto: S. Vives.

— *Diumenge, 9 de maig:*

De les 9,45 a les 11,15 h es continuà amb les conferències dels grups catalans.

A les 11,30 h, la SIS presentà un audiovisual titulat “Buscant la continuació. Exploracions al Valle de las Moñetas (Pics d’Europa)”. Seguidament, Rogelio Ferrer Martín, del GES de la S.E. de Màlaga, presentà una extraordinària conferència sobre “El proyecto Sierra de las Nieves y resultados de las exploraciones en la Sima del Aire”.

A les 13,15 h, es lliuraren els premis del 1r Concurs de Fotografia on line titulat “Espeleologia i més”, organitzat per Sarawak. Va ser presentat per Montserrat Ubach i Tarrés.

A les 13,45 h, el president de la Federació Catalana d’Espeleologia lliurà els Premis Norbert Font i Sagué, en la seva 20a edició.

A les 14,30 h es va fer un dinar col·lectiu al restaurant Talla Ferro. En el transcurs d’aquest dinar es va fer un sorteig de material espeleològic entre tots els assistents per gentilesa de Petzl.

PREMI NORBERT FONT I SAGUÉ

A la 17a Trobada d’Espeleòlegs de Catalunya feta el mes de maig a Sant Feliu de Llobregat, la SIS va obtenir el Premi Norbert Font i Sagué, en la modalitat de treballs realitzats per grups catalans a l’estat espanyol. Va recollir el trofeu -i la donació econòmica- la nostra presidenta Gemma Pirla de mans del president de la Federació Catalana d’Espeleologia. El treball presentat per la SIS tractava sobre l’estudi geològic de la zona del Valle de las Moñetas a Pics d’Europa on la SIS hi està explorant des de fa molts anys.

PICS D’EUROPA. CAMPANYA AL VALLE DE LAS MOÑETAS

La campanya feta entre la darrera setmana de juliol i les dues primeres d’agost de 2011, es va fer conjuntament amb el Grup Polifemo d’Oviedo i el Club Montañeros Celtas de Vigo. Es realitzà un assaig de coloració a la Torca del Mogu. A la Sima de San Juan de la Cuadra s’exploraren més de 150 m de meandres i també nous pous, arribant a la cota de -443 m. A la Torca del Mogu s’exploraren 10 metres més en el meandre final, arribant-se la cota de -606 m, màxima profunditat aconseguida en una cavitat descoberta per la SIS.

JUNTA DE LA SIS 2011

Presidenta: Gemma Pirla.

Vicepresident: Marc Pirla.

Secretària: Erzika Cruz.

Tresorer: Guillem Villagrasa.

Responsables del material: Ariadna Simó i José Amaya.

Bibliotecaris: Christian Montoro i Joan Esquius.

Responsable d’exploracions: Ricard Gatell i Gemma Sendra.

Responsable Centenari CET: Albert Baucells.

Blog SIS: Marc Pirla.

